

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

Nr. 41

29. árgangur

30.6.2022

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	Sameiginlega EES-nefndin	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2022/EES/41/01		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 269/21/COL frá 1. desember 2021 endurskoðaðar leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2022–2027 eru felldar inn	1
2022/EES/41/02		Leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð	3
2022/EES/41/03		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 293/21/COL frá 16. desember 2021 um breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar með því að fella inn nýjar endurskoðaðar leiðbeiningar um greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings	44
2022/EES/41/04		Orðsending frá framkvæmdastjórninni um beitingu 107. gr. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings til skamms tíma	47
	3.	EFTA-dómstóllinn	
	III	ESB-STOFNANIR	
	1.	Framkvæmdastjórnin	
2022/EES/41/05		Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10663 – ORANGE/VOO/BRUTÉLÉ)	56
2022/EES/41/06		Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10733 – CMA CGM/GEFCO)	57
2022/EES/41/07		Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10749 – PAI PARTNERS/THE CARLYLE GROUP/THERAMEX)	58
2022/EES/41/08		Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10758 – EIM/BROOKFIELD/NIELSEN) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	59
2022/EES/41/09		Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10764 – SAGARD/BPIFRANCE/ADIT JV) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	60

2022/EES/41/10	Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10778 – TA ASSOCIATES/CLEARLAKE/KOFAX) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	61
2022/EES/41/11	Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10785 – ICG/KONECTA/COMDATA) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	62
2022/EES/41/12	Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10798 – NBIM/OXFORD PROPERTIES/SONY CENTER) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	63
2022/EES/41/13	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (mál M.10799 – REGGEBORGH/ELLAKTOR) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	64
2022/EES/41/14	Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja (mál M.10802 – ARES/ONEX/FOUNDER/RYAN) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	65
2022/EES/41/15	Upphaf málsmeðferðar (mál M.10438 – MOL/OMV SLOVENIJA)	66
2022/EES/41/16	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.9934 – KINGSPAN/TERASTEEL-WETTERBEST)	67
2022/EES/41/17	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.10251 – INVIVO GROUP/ETABLISSEMENTS J SOUFFLET)	67
2022/EES/41/18	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.10722 – CHEVRON/RENEWABLE ENERGY GROUP)	68
2022/EES/41/19	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.10729 – FOWI/MOL/TOHO/HOKURIKU/ORSTED/JERA/SWA)	68
2022/EES/41/20	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.10765 – KKR/OTPP/HIGHWAYS TRUST)	69
2022/EES/41/21	Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja (mál M.10771 – PLD/NBIM/UNIPART GROUP CAR PARK)	69
2022/EES/41/22	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt 4. mgr. 16. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur um rekstur flugþjónustu í Bandalaginu – Almannaþjónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug	70
2022/EES/41/23	Tilkynning framkvæmdastjórnarinnar skv. 5. mgr. 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur um flugrekstur í Bandalaginu – Auglýsing um útboð á áætlunarflugi í samræmi við almannaðjónustukvaðir	71
2022/EES/41/24	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar skv. 5. mgr. 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur um flugrekstur í Bandalaginu – Auglýsing um útboð á áætlunarflugi í samræmi við almannaðjónustukvaðir	72
2022/EES/41/25	Upplýsingar um staðla sem varða EFTA-ríkin í samræmi við: Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/784 frá 17. maí 2022 um breytingu á framkvæmdarákvörðun (ESB) 2019/1202 að því er varðar samræmda staðla fyrir stút, prófunarkröfur og mál sem notað er fyrir própangasáfyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu og fyrir kerfi til að draga úr sprengikrafti	73

Upplýsingar um staðla sem varða EFTA-ríkin í samræmi við: Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/910 frá 9. júní 2022 um breytingu á framkvæmdarákvörðun (ESB) 2019/1326 að því er varðar er samhæfða staðla fyrir rafsegulviðssamhæfi lágspennurofa, skilrofa, álagsskilrofa og rofaeininga með vörum og fyrir ytri aflgjafa fyrir farsíma

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA**2022/EES/41/01****nr. 269/21/COL frá 1. desember 2021****endurskoðaðar leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2022–2027 eru felldar inn**

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA („ESA“) HEFUR,

með vísan til:

samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningurinn“), einkum 61. til 63. gr. og bókunar 26,

samningsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls („samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól“), einkum 24. gr. og b-liðar 2. mgr. 5. gr.,

bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól („bókunar 3“), einkum 1. mgr. 1. gr. I. hluta,

að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skv. 24. gr. samnings um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ber Eftirlitsstofnun EFTA að framfylgja ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð.

Skv. b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ber ESA að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um málefni á sviði EES-samningsins ef samningurinn eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveður skýrt á um það, eða ESA álitur það nauðsynlegt.

Skv. 1. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, ber Eftirlitsstofnun EFTA að hafa stöðugt til skoðunar öll aðstoðarkerfi sem eru við lýði í EFTA-ríkjunum og leggja til viðeigandi ráðstafanir sem krafist er í samræmi við þróun og framkvæmd EES-samningsins.

Framkvæmdastjórnin samþykkti hinn 19. apríl 2021 endurskoðaðar leiðbeinandi reglur ESB um byggðaaðstoð ⁽¹⁾,

þær leiðbeinandi reglur varða einnig Evrópska efnahagssvæðið.

Tryggja ber að EES-reglum um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt hvarvetna á Evrópska efnahagssvæðinu, í samræmi við markmið um einsleitni í 1. gr. EES-samningsins.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ á bls. 11 í XV. viðauka við EES-samninginn ber ESA, að höfðu samráði við framkvæmdastjórnina, að samþykkja lagagerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Eftirlitsstofnun EFTA hefur leitað samráðs við framkvæmdastjórn Evrópusambandsins.

Samráð hefur verið haft við EFTA-ríkin,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar skal breytt með því að fella inn endurskoðaðar leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð og að þær taki gildi frá dagsetningu þessarar ákvörðunar. Endurskoðuðu leiðbeinandi reglurnar fylgja í viðauka við þessa ákvörðun og eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

2. gr.

Gildandi leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2021 falla úr gildi frá og með 1. janúar 2022.

⁽¹⁾ Sjá Stjtið. ESB C 153, 29.4.2021, bls. 1.

3. gr.

Texti þessarar ákvörðunar er einungis gildur á ensku.

Gjört í Brussel,

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Bente Angell-Hansen

forseti

stjórnarmaður sem fer með málaflökkinn

Högni S. Kristjánsson

stjórnarmaður

Stefan Barriga

Stjórnarmaður

Melpo-Menie Joséphidès

meðáritar sem deildarstjóri

lagaskrifstofu

VIÐAUKAR: Leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2022–2027 (skjal nr. 1248936) Viðaukar við leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2022–2027 (skjal nr. 1248944)

Leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð (*)

2022/EES/41/02

Efnisyfirlit

1.	Inngangur	5
2.	Gildissvið og skilgreiningar	7
2.1.	Svið sem byggðaaðstoð tekur til	7
2.2.	Skilgreiningar.....	8
3.	Tilkynningarskyld byggðaaðstoð	12
4.	Aðstoðarhæf útgjöld.....	12
4.1.	Fjárfestingaraðstoð.....	12
4.1.1.	Aðstoðarhæf útgjöld sem reiknuð eru á grundvelli fjárfestingarkostnaðar.....	13
4.1.2.	Aðstoðarhæf útgjöld sem reiknuð eru á grundvelli launakostnaðar	14
4.2.	Rekstraraðstoð.....	14
5.	Mat á því hvort byggðaaðstoð er samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.....	14
5.1.	Stuðlað að byggðaðpróun og aukinni samstöðu byggða	15
5.1.1.	Fjárfestingaraðstoðarkerfi	15
5.1.2.	Tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar.....	16
5.1.3.	Rekstraraðstoðarkerfi	17
5.2.	Hvatningaráhrif	17
5.2.1.	Fjárfestingaraðstoð.....	17
5.2.2.	Rekstraraðstoðarkerfi	19
5.3.	Þörf sé á afskiptum hins opinbera	19
5.4.	Byggðaaðstoð sé heppilegt stjórnæki	19
5.4.1.	Aðstoð sé heppilegasta stjórnækið sem tiltækt er.....	19
5.4.2.	Aðstoðin sé heppilegasta aðstoðarúrræðið sem tiltækt er.....	20
5.5.	Aðstoðarfjárhæðin samræmist meðalhófi (aðstoð sé ekki meiri en nauðsyn krefur).....	20
5.5.1.	Fjárfestingaraðstoð.....	20
5.5.2.	Rekstraraðstoðarkerfi	22
5.6.	Unnið gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjaviðskipti	22
5.6.1.	Almenn sjónarmið.....	22
5.6.2.	Augljós neikvæð áhrif á samkeppni og milliríkjaviðskipti.....	23
5.6.3.	Fjárfestingaraðstoðarkerfi	24
5.6.4.	Tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar.....	25
5.6.5.	Rekstraraðstoðarkerfi	26
5.7.	Gagnsæi	27
6.	Mat.....	28
7.	Byggðakort.....	29
7.1.	Íbúahlutfall sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð	29
7.2.	Undanþága samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. mgr.....	30

(*) Þessar leiðbeinandi reglur eru hliðstæðar leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð sem framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur gefið út (Stjtið. ESB C 153, 29.4.2021, bls. 1). Leiðbeinandi reglur framkvæmdastjórnarinnar teljast ekki til lagageringa og því þarf sameiginlega EES-nefndin ekki að fella þær inn í EES-samninginn.

7.3.	Undanþága samkvæmt stafl. c) í 3. mgr. 61. mgr.....	30
7.3.1.	Fyrirframskilgreind c-svæði.....	31
7.3.2.	C-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram.....	31
7.4.	Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll að því er varðar svæðisbundna fjárfestingaraðstoð	33
7.4.1.	Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll á a-svæðum	33
7.4.2.	Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll á c-svæðum	34
7.4.3.	Hækkun aðstoðarhlutfalla lítilla og meðalstórra fyrirtækja	34
7.4.4.	Hækkun aðstoðarhlutfalla á svæðum sem hlotið geta framlög úr JTF-sjóðnum ⁽⁸⁶⁾	34
7.4.5.	Hækkun aðstoðarhlutfalla á svæðum þar sem íbúum fer fækkandi	34
7.5.	Tilkynningar um byggðakort og mat á þeim	34
7.6.	Breytingar	35
7.6.1.	Íbúahlutfall til vara.....	35
7.6.2.	Endurskoðun sem fram fer áður en gildistími reglnanna rennur út	35
8.	Breyting á leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020	35
9.	Gildissvið byggðaaðstoðarreglnanna	36
10.	Skýrslugjöf og vöktun.....	36
11.	Endurskoðun	36

1. INNGANGUR

1. Eftirtaldir tegundir ríkisaðstoðar eru þess eðlis að Eftirlitsstofnun EFTA („ESA“) getur fallist á að þær samræmist framkvæmd EES-samningsins með vísan til stafl. a) og c) í 3. mgr. 61. gr. þess samnings:

- a) Ríkisaðstoð sem úthlutað er til að efla hagþróun á svæðum þar sem lífsskjör eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið.
- b) Ríkisaðstoð sem úthlutað er til að greiða fyrir þróun ákveðinna efnahagssvæða í ríkjum Evrópska efnahagssvæðisins („EES“) ⁽¹⁾.

Ofangreindar tegundir ríkisaðstoðar nefnast byggðaaðstoð.

2. Í þessum leiðbeinandi reglum er gerð grein fyrir því með hvaða skilyrðum líta má svo á að byggðaaðstoð samræmist framkvæmd EES-samningsins. Einnig er mælt fyrir um viðmið sem nota ber þegar ákveðið er hvaða svæði fullnægja skilyrðum fyrir því að teljast samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins samkvæmt stafl. a) og c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins.

3. Helsta markmið eftirlits með ríkisaðstoð á sviði byggðaaðstoðar er að tryggja að aðstoð sem úthlutað er til stuðnings byggðapróunar og aukinni samstöðu byggða ⁽²⁾ spilli ekki skilyrðum til viðskipta milli EES-ríkjanna umfram það sem eðlilegt getur talist ⁽³⁾. Eftirlitinu er ekki síst ætlað að koma í veg fyrir að styrkjakeppni komi upp milli EES-ríkjanna þegar þau leitast við að laða fyrirtæki til aðstoðarsvæða á Evrópska efnahagssvæðinu eða halda þeim þar, svo og að hamla því að áhrif byggðaaðstoðar á viðskipti og samkeppni milli ríkjanna verði meiri en nauðsyn krefur.

4. Sá tilgangur byggðaaðstoðar að efla byggðapróun og auka samstöðu byggða greinir hana frá öðrum tegundum aðstoðar, svo sem aðstoð vegna rannsókna, þróunar og nýsköpunar, atvinnu- eða fræðslumála, orkumála eða umhverfisverndar, sem er úthlutað á grundvelli 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins með önnur hagþróunarmarkmið fyrir augum. Þegar slíkum tegundum aðstoðar er úthlutað til fyrirtækja á aðstoðarsvæðum getur komið til álita, við vissar aðstæður, að heimila hærra aðstoðarhlutfall en almennt er leyfilegt með vísan til þeirra sérstöku erfiðleika sem við er að glíma á þeim svæðum ⁽⁴⁾.

5. Byggðaaðstoð nær ekki tilgangi sínum nema hún sé notuð sparlega og þannig að meðalhófs sé gætt, auk þess sem hún verður að takmarkast við aðstoðarsvæði í EES-ríkjunum ⁽⁵⁾. Einkum þarf að ákveða hámark aðstoðar þannig hverju sinni að það sé í góðu samræmi við vandann sem hamlar hagþróun svæðanna sem um ræðir. Kostir þess að úthluta aðstoð til að efla hagþróun aðstoðarsvæðis verða að vega þyngra en sú röskun á samkeppni og milliríkjavíðskiptum sem aðstoðin getur haft í för með sér ⁽⁶⁾. Hversu mikið vægi jákvæð áhrif aðstoðarinnar þykja hafa fer gjarna eftir því samkvæmt hvaða undanþágu 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins aðstoðin er veitt, en það merkir að fallast má á meiri samkeppnisröskun á þeim svæðum sem standa verst að vígi og falla undir ákvæði stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. en á svæðum sem falla undir stafl. c) í sömu málsgrein ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Svæði sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins, svonefnd a-svæði, eru almennt þau svæði í EES-ríkjunum sem standa verst að vígi þegar kemur að atvinnuuppbyggingu. Svæði sem heimilt er að styrkja samkvæmt stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins, svonefnd c-svæði, standa almennt einnig illa að vígi en eru þó í skárrí stöðu. Í EES-EFTA-ríkjunum er verg þjóðarframleiðsla á íbúa tiltölulega mikil og því telst ekkert svæði í þeim ríkjum eiga rétt á undanþágu nú samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

⁽²⁾ [...]

⁽³⁾ Þessar leiðbeinandi reglur varða aðstoð sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna, þ.e. Íslands, Liechtensteins og Noregs, úthluta á Evrópska efnahagssvæðinu. Þegar hugtakið „aðildarríki“ er nefnt í þessu samhengi telst yfirráðasvæði Norður-Írlands til Evrópska efnahagssvæðisins eins og samið var um í „Bókun um Írland/Norður-Írland“ sem fylgdi samningnum um útgöngu Sameinaðs konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Evrópusambandinu og Kjarnorkubandalagi Evrópu.

⁽⁴⁾ Aukin aðstoð við einstakar byggðir á þeim grundvelli er því ekki flokkuð sem byggðaaðstoð.

⁽⁵⁾ Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geta skilgreint þessi svæði á byggðakorti að virtum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í 7. kafla.

⁽⁶⁾ Sjá dóm frá 17. september 1980, *Philip Morris Holland BV gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna*, mál 730/79, EU:C:1980:209, 17. mgr., og dóm frá 14. janúar 1997, *spænska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, C-169/95, EU:C:1997:10, 20. mgr.

⁽⁷⁾ Sjá dóm frá 12. desember 1996, *AIUFFASS og AKT gegn framkvæmdastjórn*, T-380/94, EU:T:1996:195, 54. mgr.

6. Við þetta bætist að byggðaaðstoð kemur ekki að gagni við að greiða fyrir hagþróun aðstoðarsvæða nema þess sé gætt að úthlutun hennar auki fjárfestingar eða atvinnustarfsemi á þeim svæðum. Í vissum mjög afmörkuðum og vel skilgreindum tilvikum geta erfiðleikar slíkra svæða við að laða til sín eða halda hjá sér atvinnustarfsemi verið svo miklir eða svo varanlegir að aðstoð til aukinna fjárfestinga nægi ekki ein til að koma uppbyggingu af stað. Þegar svo háttar til kemur til greina að heimila úthlutun svæðisbundinnar rekstraraðstoðar jafnframt svæðisbundinni fjárfestingaraðstoð.
7. Árið 2019 hleypti framkvæmdastjórn Evrópusambandsins („framkvæmdastjórnin“) af stokkunum úttekt á gildandi ákvæðum um byggðaaðstoð í því skyni að meta hvort þágildandi leiðbeinandi reglur í því efni gegndu enn tilgangi sínum. Niðurstöður þeirrar úttektar ⁽⁸⁾ sýndu að reglurnar hefðu almennt skilað góðum árangri en nauðsynlegt væri að bæta þær að ýmsu leyti með hliðsjón af þróun atvinnumála. Í mati framkvæmdastjórnarinnar á áhrifum byggðaaðstoðar væri jafnframt ástæða til að taka mið af „grænum samfélagssáttmála“ Evrópusambandsins ⁽⁹⁾, „nýrri iðnaðarstefnu fyrir Evrópu“ ⁽¹⁰⁾ og stafvæðingarstefnunni „Shaping Europe’s digital future“ ⁽¹¹⁾, sem þættu kalla á ýmsar breytingar á reglunum. Einnig er unnið að endurskoðun reglna um aðrar tegundir ríkisaðstoðar og framkvæmdastjórnin hugar í því sambengi sérstaklega að gildissviði þeirra reglna hverra um sig, svo og því í hvaða tilvikum rétt sé að heimila úthlutun fleiri en einnar tegundar aðstoðar vegna sömu fjárfestingar. Þannig getur komið til athugunar stuðningur við nýfjárfestingar í nýrri umhverfishæfri tækni sem stuðlar að minni notkun kolvetnaeldsneytis í framleiðslugreinum, meðal annars orkufrekum iðnaði á borð við stálframleiðslu, með fyrirvara um tilhögun slíkra fjárfestinga, einkum á grundvelli reglna um ríkisaðstoð á sviði rannsókna, þróunar og nýsköpunar eða reglna um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála. Byggðaaðstoð má einnig veita samhliða öðrum tegundum aðstoðar. Í einu og sama fjárfestingarverkefni geta til dæmis farið saman byggðaaðstoð og stuðningur samkvæmt reglum um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála ef fjárfestingarverkefnið greiðir fyrir hagþróun aðstoðarsvæðis og eykur jafnframt umhverfisvernd nægilega mikið til að fjárfestingin, eða einhver þáttur hennar, standist skilyrði til að hljóta aðstoð samkvæmt hvorumtveggja reglnanna, enda sé öllum ákvæðum þeirra fullnægt. Með því að nýta sér þessar leiðir geta stjórnvöld í EES-ríkjunum skapað fyrirtækjum hvatningu til að vinna að báðum þessum markmiðum á ákjósanlegan hátt, án þess að greiða þeim styrki umfram það sem nauðsyn krefur. [...] ⁽¹²⁾.
- 7a. ESA tekur fram að sum þeirra stjórnþækja og lagaákvæða sem framkvæmdastjórnin vísar til eru þess eðlis að vera má að þau verði ekki felld inn í EES-samninginn. Að teknu tilliti til gildandi lagaákvæða í hverju EES-EFTA-ríki verður þess þó gætt af hálfu EFTA, til að tryggja að ákvæðum um ríkisaðstoð sé beitt á samræmdan hátt og samkeppnis skilyrði haldist jöfn á öllu EES-svæðinu, að beita almennt sömu viðmiðum og gert er í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar við mat á því hvort byggðaaðstoð skuli teljast samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins (*). Í þessum leiðbeinandi reglum er því að finna vísanir til laga og stefnu-mótunarskjala Evrópusambandsins sem teknar eru úr leiðbeinandi reglum framkvæmda

⁽⁸⁾ Sjá vinnuskjal framkvæmdastjórnarinnar um niðurstöður hæfisprófunarinnar („Fitness Check“) frá 30. október 2020 – SWD(2020) 257 lokag.

⁽⁹⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar frá 11. desember 2019 – COM (2019) 640 lokag.

⁽¹⁰⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðs Evrópusambandsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar frá 10. mars 2020 – COM(2020) 102 lokaútg.

⁽¹¹⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar, frá 19. febrúar 2020 – COM (2020) 67 lokag.

⁽¹²⁾ [...].

(*) Með vísan til frumvarps til reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins um stofnun sjóðs fyrir sanngjörn umskipti, COM (2020) 22 lokag., bætti framkvæmdastjórnin jafnframt í leiðbeinandi reglur sínar sérstökum ákvæðum til að greiða fyrir aðstoð sem veitt verður í tengslum við þann sjóð – Just Transition Fund eða „JTF“ – í samræmi við sjónarmið um samstöðu aðildarríkjana. Þeim ákvæðum er sleppt í reglunum sem hér birtast sökum þess að um það leyti sem þær voru gefnar út lá ekki nægilega ljóst fyrir hvernig farið yrði með JTF í sambengi EES-samningsins til að unnt væri að mæla fyrir skilyrðum um þá aðstoð. Ef þróun mála gefur tilefni til getur komið til athugunar hjá ESA að endurskoða þessi og önnur atriði reglnanna.

stjórnarinnar (*). Af þessu leiðir ekki að stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna sé skylt að hlíta lagaákvæðum sem hafa ekki verið felld inn í EES-samninginn.

8. Framkvæmdastjórnin hefur brugðist við röskun efnahagslífsins af völdum COVID-19-faraldursins með sérstökum úrræðum á borð við tímabundnar reglur (Temporary Framework) um ríkisaðstoðarráðstafanir ⁽¹³⁾. Svo kann að fara að afleiðingar faraldursins segi til sín lengur á vissum sviðum efnahagslífsins en öðrum. Enn er of snemmt að spá fyrir um áhrif faraldursins þegar til meðallangs eða langs tíma er litið svo og á hvaða sviðum þau áhrif muni verða mest. ESA gerir því ráð fyrir að byggðakort reglnanna verði endurskoðuð árið 2023 að teknu tilliti til nýjustu hagtalna.

2. GILDISVIÐ OG SKILGREININGAR

2.1. Svið sem byggðaaðstoð tekur til

9. Skilyrði fyrir því að telja aðstoð samrýmanlega framkvæmd EES-samningsins samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum varða alla aðstoð sem skylt er að tilkynna, bæði byggðaaðstoðarkerfi og ákvarðanir um staka úthlutun aðstoðar.
10. Þessar leiðbeinandi reglur gilda ekki um ríkisaðstoð sem úthlutað er til fyrirtækja sem framleiða stál ⁽¹⁴⁾, surtarbrand ⁽¹⁵⁾ eða steinkol ⁽¹⁶⁾.
11. Ákvæðum þessara leiðbeinandi reglna verður beitt gagnvart byggðaaðstoð í öllum öðrum atvinnugreinum sem falla undir EES-samninginn, að frátöldum þeim sem sérstakar ríkisaðstoðarreglur hafa verið settar um, en það eru nánar tiltekið [...] ⁽¹⁷⁾ ⁽¹⁸⁾ samgöngur ⁽¹⁹⁾, breiðbandsþjónusta ⁽²⁰⁾ og orkuframleiðsla ⁽²¹⁾, nema ríkisaðstoð í þeim greinum sé veitt á grundvelli almenns svæðisbundins rekstraraðstoðarkerfis.
12. Ákvæðum þessara leiðbeinandi reglna verður beitt gagnvart vinnslu og sölu landbúnaðarafurða sem notaðar eru við framleiðslu á öðrum vörum ⁽²²⁾.
13. Svæðisbundnar aðstæður sem hamla fjárfestingum og viðhaldi atvinnurekstrar á aðstoðarsvæðum hafa venjulega minni áhrif á stór fyrirtæki en lítil og meðalstór fyrirtæki. Í fyrsta lagi eiga stór fyrirtæki auðveldara en hin minni með að afla hlutafjárframlaga og lánsfjár á alþjóðamörkuðum og eru því síður háð takmörkuðu framboði fjármálaþjónustu á aðstoðarsvæðum. Í öðru lagi geta stór fyrirtæki nýtt sér stærðarhagkvæmni í fjárfestingum sínum og haldið þannig niðri staðbundnum stofnkostnaði, auk þess sem sú hagkvæmni er að mörgu leyti

(*) Sumt í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar hefur þó verið fellt niður í þessum reglum. Um er að ræða tilvísanir til lagagerða og ákvæða sem er ekki að finna í EES-samningnum og eiga sér enga samsvörun þar, svo og texta sem er þess eðlis, eins og fram kemur í neðanmálgreininni hér á undan, að sem stendur liggur ekki nægilega ljóst fyrir hver áhrif viðkomandi lagagerðar verða að því er EES-samninginn varðar. Táknin [...] eru notuð í stað texta sem felldur hefur verið niður.

⁽¹³⁾ Stjtið. ESB C 91I, 20.3.2020, bls. 1.

⁽¹⁴⁾ Sbr. skilgreiningar í VI. viðauka.

⁽¹⁵⁾ Surtarbrandur: brútkol með litlu orkuinnihaldi í flokki C („ortho-lignite“) og flokki B („meta-lignite“) samkvæmt skilgreiningum alþjóðlegs kolaflokkunarkerfis Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu.

⁽¹⁶⁾ Steinkol: hágæða-, meðalgæða- og lággæðakol í flokkum A og B samkvæmt skilgreiningum alþjóðlegs kolaflokkunarkerfis Efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu og frekari skýringum í ákvörðun ráðsins frá 10. desember 2010 um ríkisaðstoð sem veitt er til að flýta lokun kolanáma sem ekki eru rekstrarhæfar (Stjtið. ESB L 336, 21.12.2010, bls. 24–29).

⁽¹⁷⁾ [...].

⁽¹⁸⁾ [...].

⁽¹⁹⁾ Með samgöngum er átt við farþegaflutninga í lofti, á hafi, vegum, járnbrautum og skipgengum vatnaleiðum svo og fraktflutningaþjónustu sem veitt er gegn gjaldi. Utan gildissviðs þessara reglna standa einnig flutninga- og samgöngukerfi sem sérstakar leiðbeinandi reglur gilda um, þar á meðal flugvællir (sjá leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð vegna starfsemi flugvallarfyrirtækja og flugrekenda, Stjtið. ESB L 318, 24.11.2016, bls. 17, og EES-viðbætur nr. 66, 24.11.2016, bls. 1.).

⁽²⁰⁾ Leiðbeinandi reglur um beitingu reglna um ríkisaðstoð í tengslum við ráðstafanir til að hraða útbreiðslu breiðbandsneta (Stjtið. ESB L 135, 8.5.2014, bls. 49, og EES-viðbætur nr. 27, 8.5.2014, bls. 1).

⁽²¹⁾ Mat ESA á því hvort ríkisaðstoð við orkufyrirtæki geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins fer fram á grundvelli leiðbeinandi reglna um ríkisaðstoð á sviði umhverfisverndar og orkumála 2014–2020 (Stjtið. ESB L 131, 28.5.2015, bls. 16, og EES-viðbætur nr. 30, 28.5.2015, bls. 1).

⁽²²⁾ [...].

óháð svæðinu þar sem fjárfestingin á sér stað. Í þriðja lagi hafa stór fyrirtæki sem hyggja á fjárfestingar venjulega sterka samningsstöðu gagnvart stjórnvöldum og það getur orðið til þess að aðstoð sé veitt að óþörfu eða án þess að fullnægjandi tilefni sé til. Loks eru meiri líkur til að stór fyrirtæki séu umsvifamikil á markaðnum sem um ræðir og þar með að fjárfestingin sem aðstoð er úthlutað til raski samkeppni og viðskiptum á innra markaðnum.

14. Litlar líkur eru til að byggðaaðstoð við stór fyrirtæki hafi hvarningaráhrif og því getur slík aðstoð að jafnaði ekki talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins á grundvelli stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. samningsins nema hún sé veitt vegna nýfjárfestinga sem leiða til nýrrar atvinnustarfsemi á slíkum „c-svæðum“ í samræmi við viðmiðin sem fram koma í þessum leiðbeinandi reglum. [...] ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾.
15. Byggðaaðstoð sem veitt er til að minnka rekstrarútgjöld fyrirtækis er nefnd rekstraraðstoð. Rekstraraðstoð telst ekki samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins nema sannanlegt sé að hún sé nauðsynleg hagþróun svæðisins sem um ræðir, til að mynda ef markmið hennar er að draga úr sérstökum erfiðleikum sem lítil og meðalstór fyrirtæki glíma við á svæðunum sem standa verst að vígi (á grundvelli stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins), og ef hún er veitt til að bæta upp kostnaðarauka sem hlýst af því að stunda atvinnustarfsemi á ystu jaðarbyggðum eða til að stöðva eða halda aftur af fólksfækkun á strjálbýlum og mjög strjálbýlum svæðum.
16. Rekstraraðstoð fellur ekki undir þessar leiðbeinandi reglur ef meginstarfsemi fyrirtækjanna sem um ræðir tilheyrir báki K „Fjármála- og váttryggingastarfsemi“ í atvinnugreinaflokkun Evrópusambandsins, NACE, 2. endursk. ⁽²⁵⁾ eða ef þau hafa með höndum starfsemi innan samsteypu sem tilheyrir að meginhluta til annarri hvorra greinanna 70.10 „Starfsemi höfuðstöðva“ eða 70.22 „Viðskiptaráðgjöf og önnur rekstraráðgjöf“ í NACE, 2. endursk.
17. Ríkisaðstoð má ekki úthluta fyrirtækjum sem teljast eiga í erfiðleikum og er að því leyti fylgt, að því er þessar leiðbeinandi reglur varðar, skilgreiningu sem fram kemur í leiðbeinandi reglum um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar í illa stöddum fyrirtækjum öðrum en fjármála-fyrirtækjum ⁽²⁶⁾.
18. Ef byggðaaðstoð rennur til fyrirtækis sem sætir endurgreiðslukröfu í kjölfar fyrri ákvörðunar ESA þar sem aðstoð er lýst ólögmat og ósamrýmanleg framkvæmd EES-samningsins verður í mati ESA höfð hliðsjón af því hvort endurheimtu þeirrar aðstoðar er að fullu lokið ⁽²⁷⁾.

2.2. Skilgreiningar

19. Eftirtaldar skilgreiningar gilda í þessum leiðbeinandi reglum:
 - 1) Hugtakið „a-svæði“ merkir svæði sem tilgreind hafa verið á byggðakorti í samræmi við ákvæði stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins og hugtakið „c-svæði“ merkir svæði sem tilgreind hafa verið á byggðakorti í samræmi við ákvæði stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

⁽²³⁾ [...].

⁽²⁴⁾ [...].

⁽²⁵⁾ Skammstöfunin NACE er dregin af franska heitinu „Nomenclature générale des Activités économiques dans les Communautés Européennes“ (hagtöluflokkun atvinnustarfsemi Evrópubandalaganna) sem vísar til ýmissa kerfa sem notuð eru til að flokka atvinnustarfsemi í hagtöluskyni í Evrópusambandinu. Sjá reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1893/2006 frá 20. desember 2006 um stofnun atvinnugreinaflokknar Evrópubandalaganna (NACE, 2. endursk.) og um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 sem og tilteknum EB-reglugerðum um sérstök hagskýrslusvið (Stjtið. ESB L 393, 30.12.2006, bls. 1). Reglugerðin var felld inn í XXI. viðauka með EES-samningnum samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/2007 (Stjtið. ESB L 266, 11.10.2007, bls. 25, og EES-viðbætur nr. 48, 11.10.2007, bls. 18).

⁽²⁶⁾ Leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð til björgunar og endurskipulagningar í illa stöddum fyrirtækjum öðrum en fjármálafyrirtækjum (Stjtið. ESB L 271, 16.10.2015, bls. 35, og EES-viðbætur nr. 62, 15.10.2015, bls. 1). Í 23. mgr. þeirra leiðbeinandi reglna kemur fram að þegar fyrirtæki eigi í rekstrarerfiðleikum sé áframhaldandi starfsemi þeirra í hættu og því geti ekki talist rétt að veita þeim aðstoð til að framfylgja öðrum opinberum stefnumálum fyrr en rekstur þeirra hefur verið tryggður til frambúðar.

⁽²⁷⁾ Sjá dóm frá 13. september 1995, *TWD Textilwerke Deggendorf GmbH gegn framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna*, sameinuð mál T-244/93 og T-486/93, EU:T:1995:160, 56. mgr., og orðsendingu ESA um endurheimtu aðstoðar sem er ólögmat og ósamrýmanleg EES-samningnum (Stjtið. ESB L 105, 21.4.2011, bls. 32, og EES-viðbætur nr. 23, 21.4.2011, bls. 1).

- 2) Sérákveðin aðstoð: aðstoð sem er ekki úthlutað á grundvelli ríkisaðstoðarkerfis.
- 3) Leiðrétt aðstoðarfjárhæð: hæsta leyfileg aðstoðarfjárhæð vegna stórs fjárfestingarverkefnis, reiknuð á eftirfarandi hátt:
 - 3.1. Leiðrétt aðstoðarfjárhæð: $= R \times (A + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$
 - 3.2. Skýringar: R er hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall á svæðinu sem um ræðir, að frátalinni hækkun á aðstoðarhlutfalli lítilla og meðalstórra fyrirtækja. A er sá hluti aðstoðarhæfra útgjalda sem er ekki umfram 50 milljónir evra, B er sá hluti aðstoðarhæfra útgjalda sem er á bilinu 50 milljónir til 100 milljónir evra og C er sá hluti aðstoðarhæfra útgjalda sem er umfram 100 milljónir evra.
- 4) Aðstoðarhlutfall: vergt styrkígildi, reiknað sem hundraðshluti aðstoðarhæfra útgjalda.
- 5) Aðstoðarsvæði: a-svæði eða c-svæði.
- 6) Fjárfestingu lýkur: vísar til þess tíma þegar stjórnvöld í landinu telja að fjárfestingunni sé lokið eða þrjú ár eru liðin frá upphafi framkvæmda, hvort sem verður fyrir.
- 7) Úthlutunardagur: dagurinn sem fyrirtækið sem hlýtur aðstoð öðlast rétt til að fá aðstoðina greidda samkvæmt gildandi landsrétti.
- 8) ESB27: öll 27 aðildarríki Evrópusambandsins (að Norður-Írlandi undanskildu) (*).
 - 8a) EES-ríkin: ESB27 og EES-EFTA-ríkin.
 - 8b) EES-EFTA-ríkin: Ísland, Liechtenstein og Noregur.
- 9) Matsáætlun: skjal sem varðar ríkisaðstoðarkerfi, eitt eða fleiri, og hefur að geyma eftirtalin atriði hið minnsta: markmiðin sem matið tekur til, matsspurningarnar, árangursvísana, aðferðina sem fyrirhugað er að nota við matið, kröfur sem gerðar eru vegna gagnaöflunar, áætlaðar tímasetningar, þar á meðal hvenær áfangaskýrslu og lokaskýrslu matsins verður skilað, lýsingu á því hvaða óháða aðila falið verður að annast matið eða hvaða viðmið verða notuð þegar hann er valinn, og hvernig staðið verður að opinberri kynningu á niðurstöðum matsins.
- 10) Vergt styrkígildi: fjárhæð aðstoðar, núvirt þannig að hún endurspegli hvert andvirði hennar hefði verið ef hún hefði verið fólgin í styrk til fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð, fyrir skatta og önnur gjöld; útreikningur miðast við daginn sem aðstoð er úthlutað eða daginn sem hún er tilkynnt ESA, hvor sem er fyrir, og fer fram á grundvelli gildandi viðmiðunarvaxta þann dag.
- 11) Almenn svæðisbundið rekstraraðstoðarkerfi: gerningur sem heimilar staka úthlutun rekstraraðstoðar til fyrirtækja sem skilgreind eru í gerningnum á almennan og ósértækan hátt, án þess að annarra framkvæmdarráðstafana sé þörf. Með tilliti til þessarar skilgreiningar getur atvinnugreinabundið ríkisaðstoðarkerfi ekki talist almennt svæðisbundið rekstraraðstoðarkerfi.
- 12) Stök úthlutun aðstoðar: sérákveðin aðstoð eða tilkynningarskyld úthlutun aðstoðar til einstakra fyrirtækja á grundvelli ríkisaðstoðarkerfis.
- 13) Nýfjárfesting:
 - a) fjárfesting í efnislegum og óefnislegum eignum í tengslum við eitt eða fleira af eftirtöldu:
 - stofnun nýrrar rekstrareiningar,

(*) Sjá í þessu tilliti einnig neðanmálsgrein 3.

- aukna framleiðslugetu starfandi rekstrareiningar,
 - aukna fjölbreytni í starfsemi rekstrareiningar þannig að hún taki til framleiðslu á vörum ⁽²⁸⁾ sem voru ekki framleiddar í þeirri rekstrareiningu áður eða
 - grundvallarbreytingu sem verður á heildarframleiðsluferli viðkomandi vöru í rekstrareiningunni í kjölfar fjárfestingarinnar eða
- b) kaup á eignum rekstrareiningar sem hefur verið lögð niður eða hefði verið lögð niður ef ekki hefði orðið af kaupunum. Viðskipti sem aðeins snúast um kaup á hlutafé fyrirtækis teljast ekki nýfjárfesting.

Fjárfesting þar sem einn hluthafi kemur í stað annars er því ekki nýfjárfesting.

14) Nýfjárfesting sem leiðir til nýrrar atvinnustarfsemi:

- a) fjárfesting í efnislegum og óefnislegum eignum í tengslum við eitt eða fleira af eftirtöldu:
- stofnun nýrrar rekstrareiningar eða
 - aukna fjölbreytni í starfsemi rekstrareiningar, að því tilskildu að nýja starfsemin sé ekki sama eða svipuð starfsemi og áður fór fram í rekstrareiningunni eða
- b) kaup á eignum rekstrareiningar sem hefur verið lögð niður eða hefði verið lögð niður ef ekki hefði orðið af kaupunum, að því tilskildu að nýja starfsemin sem stunduð verður með hinum keyptu eignum sé ekki sama eða svipuð starfsemi og sú sem áður fór fram í rekstrareiningunni. Viðskipti sem aðeins snúast um kaup á hlutafé fyrirtækis teljast ekki nýfjárfesting sem leiðir til nýrrar atvinnustarfsemi.

- 15) Óefnislegar eignir: eignir sem eru hvorki áþreifanlegar né festar í fjárgerningum, svo sem einkaleyfisréttur, leyfissamningar, kunnátta starfsfólks og önnur hugverk.
- 16) Ný störf: hrein fjölgun starfa í rekstrareiningunni sem um ræðir þegar borið er saman við meðaltal næstu 12 mánaða á undan, reiknuð sem munur á fjölda nýrra starfa og fjölda starfa sem lögð voru niður á því tímabili, talið í starfsgildum á ársgrundvelli.
- 17) Stór fyrirtæki: fyrirtæki sem standast ekki skilyrði fyrir því að teljast lítil eða meðalstór fyrirtæki, sbr. lið 28).
- 18) Stórt fjárfestingarverkefni: nýfjárfesting sem felur í sér aðstoðarhæf útgjöld umfram 50 milljónir evra.
- 19) Hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall: aðstoðarhlutfallið sem tilgreint er á byggðakortunum sem skilgreind eru í undirkafla 7.4, að meðtöldu hækkuðu aðstoðarhlutfalli lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 20) Störf: starfsgildi, þ.e. starfsfólk í fullu starfi á eins árs tímabili. Störf þeirra sem vinna hlutastörf eða aðeins hluta úr ári eru talin sem brot úr starfsgildi.
- 21) [...] ⁽²⁹⁾.
- 22) Rekstraraðstoð: aðstoð sem ætlað er að minnka rekstrarútgjöld fyrirtækis, þar á meðal kostnað af starfsmannahaldi, efnisinnkaupum, aðkeyptri þjónustu, fjarskiptum, orku-kaupum, viðhaldi, leigu og stjórnun, en að undanskildum fyrningum og fjármunakostnaði ef svæðisbundin fjárfestingaraðstoð hefur verið veitt og slík útgjöld voru talin til aðstoðarhæfra útgjalda í því samhengi.

⁽²⁸⁾ Í þessum leiðbeinandi reglum tekur hugtakið „vara“ einnig til þjónustu.

⁽²⁹⁾ [...].

- 23) Byggðakort: skrá um svæði sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkis hafa tilgreint í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum leiðbeinandi reglum og hlotið hefur samþykki ESA.
- 24) Flutningur starfsemi: flutningur sömu eða svipaðrar starfsemi, eða hluta hennar, frá rekstrareiningu í einu aðildarríki EES-samningsins (nefnist „upprunaleg rekstrareining“) til rekstrareiningar í öðru aðildarríki EES-samningsins sem aðstoð rennur til vegna þeirrar fjárfestingar (nefnist „rekstrareining sem aðstoð rennur til“). Flutningur telst hafa átt sér stað ef framleiðsla upprunalegu rekstrareiningarinnar þjónar að minnsta kosti að nokkru leyti sama tilgangi og framleiðsla rekstrareiningarinnar sem aðstoð rennur til og fullnægir eftirspurn eða þörfum sömu hópa viðskiptamanna, og ef störf eru jafnframt lögð niður í sömu eða svipaðri starfsemi í einni af upprunalegum rekstrareiningum fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð á Evrópska efnahagssvæðinu.
- 25) Sama eða svipuð starfsemi: starfsemi í sömu atvinnugrein (fjögurra tölustafa kóði) í atvinnugreinaflokkuninni NACE, 2. endursk.
- 26) Atvinnugreinabundið ríkisaðstoðarkerfi: aðstoðarkerfi sem komið er upp vegna starfsemi sem fellur alls undir færri en fimm atvinnugreinar (fjögurra tölustafa kóði) í atvinnugreinaflokkuninni NACE, 2. endursk.
- 27) Sameinað fjárfestingarverkefni: allar nýfjárfestingar tengdar sömu eða svipaðri starfsemi sem fyrirtækið sem hlýtur aðstoð, eða samsteypa sem það tilheyrir, ræðst í áður en þrjú ár eru liðin frá upphafi framkvæmda vegna annars fjárfestingarverkefnis sem aðstoð rennur til á sama hagskýrslusvæði á 3. þrepi ⁽³⁰⁾.
- 28) Lítil og meðalstór fyrirtæki: fyrirtæki sem fullnægja skilyrðum sem mælt er fyrir um í leiðbeinandi reglum ESA frá 19. apríl 2006 um aðstoð við örfyrirtæki, lítil og meðalstór fyrirtæki ⁽³¹⁾.
- 29) Upphaf framkvæmda: upphaf byggingarframkvæmda sem tengjast fjárfestingunni, fyrsta lögbindingandi loforð um kaup á tækjabúnaði eða hvers kyns önnur skuldbinding sem gerir fjárfestinguna óafturkræfa, hvað af þessu sem kemur fyrst. Undir upphaf framkvæmda falla hvorki lóðar kaup né undirbúningsvinna á borð við öflun tilskilinna leyfa og gerð hagkvæmniathugana. Þegar fyrirtæki tekur við starfsemi annars fyrirtækis merkir upphaf framkvæmda daginn sem kaup eigna sem tengjast beint hinni keyptu rekstrareiningu eiga sér stað.
- 30) Strjálbýl svæði: svæði sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins sem um ræðir hafa tilgreint sem slík í samræmi við ákvæði 169. mgr.
- 31) Efnislegar eignir: eignir á borð við land, byggingar, iðjuver, vélar og tækjabúnað.
- 32) Mjög strjálbýl svæði: hagskýrslusvæði á 2. þrepi þar sem íbúar eru færri en átta á hverjum km² eða einstakir hlutar slíkra svæða sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins sem um ræðir hafa tilgreint sem slík í samræmi við ákvæði 169. mgr.
- 33) Launakostnaður: raunveruleg heildarútgjöld fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð vegna starfsmannahalds, þ.e. heildarlaun (fyrir skatta) og lögbundin gjöld á borð við iðgjöld almannatrygginga og kostnað vegna dagvistunar barna og umönnunar foreldra á tilteknu tímabili.

⁽³⁰⁾ Í þessum leiðbeinandi reglum kemur hugtakið „hagskýrslusvæði“ í stað skammstöfunarinnar „NUTS“ sem notuð er í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins. Sú skammstöfun er dregin af heitinu „Nomenclature of Territorial Units for Statistics“, sbr. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 um að taka upp sameiginlega flokkun hagskýrslusvæða (NUTS) með þeim breytingum sem gerðar voru á henni með framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar 2019/1755 frá 8. ágúst 2019 (Stjútíð. ESB L 270, 24.10.2019). Sú reglugerð hefur ekki verið felld inn í EES-samninginn. Til að samræma skilgreiningar í umhverfi þar sem sívaxandi spurn er eftir hagtolum fyrir einstök svæði hafa Hagstofa Evrópusambandsins (Eurostat) og hagskýrslustofnanir umsóknarríkjanna og EFTA-ríkjanna þó komið sér saman um flokkun hagskýrslusvæða sem svipar til NUTS-kerfisins. Framsetning gagna í þessum leiðbeinandi reglum byggist á þeirri flokkun, sem er frá árinu 2021.

⁽³¹⁾ Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 94/06/COL frá 19. apríl 2006 um fimmtugustu og sjöundu breytingu á málsmæðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar (Stjútíð. ESB L 36, 5.2.2009, bls. 62, og EES-viðbætur nr. 6, 5.2.2009, bls. 1).

3. TILKYNNINGARSKYLD BYGGÐAÐSTOÐ

20. Byggðaaðstoð sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna úthluta er almennt tilkynningarskyld samkvæmt ákvæði 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 með samningnum milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls („bókunar 3“), nema slíkar ráðstafanir fullnægi skilyrðum sem mælt er fyrir um í hópundanþágureglugerð sem felld hefur verið inn í XV. viðauka með EES-samningnum ⁽³²⁾.
21. Ákvæðum þessara leiðbeinandi reglna ESA verður beitt gagnvart tilkynningarskyldum byggðaaðstoðarkerfum og tilkynningarskyldum ákvörðunum um staka úthlutun byggðaaðstoðar.
22. Stök úthlutun aðstoðar samkvæmt tilkynntu ríkisaðstoðarkerfi er eftir sem áður tilkynningarskyld samkvæmt 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 ef samanlögð fjárhæð aðstoðar úr öllum áttum er yfir þeim mörkum sem gera staka úthlutun tilkynningarskylda samkvæmt almennu hópundanþágureglugerðinni ⁽³³⁾ þegar um svæðisbundna fjárfestingaraðstoð er að ræða.
23. Stök úthlutun aðstoðar samkvæmt tilkynntu ríkisaðstoðarkerfi er einnig tilkynningarskyld samkvæmt 3. mgr. 3. gr. í I. hluta bókunar 3 nema fyrirtækið sem hlýtur aðstoð:
- a) hafi staðfest að það hafi ekki, á þeim tveimur árum sem fóru á undan umsókn um aðstoð, flutt starfsemi til rekstrareiningarinnar sem nýfjárfestingin sem aðstoð rennur til varðar, og
 - b) hafi skuldbundið sig til að flytja enga starfsemi með þeim hætti um tveggja ára skeið eftir að nýfjárfestingu lýkur.

4. AÐSTOÐARHÆF ÚTGJÖLD**4.1. Fjárfestingaraðstoð**

24. Aðstoðarhæf útgjöld geta verið:
- 1) kostnaður við fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum eða
 - 2) áætlaður launakostnaður vegna nýrra starfa sem verða til vegna nýfjárfestingar, á tveggja ára tímabili eða
 - 3) samtala tiltekins hluta kostnaðar samkvæmt lið 1) og lið 2), þó þannig að hún verði ekki hærri en kostnaður samkvæmt lið 1) eða 2), hvor sem er hærri.
25. Ef farin er sú leið að reikna aðstoðarhæf útgjöld á grundvelli kostnaðar við fjárfestingar í efnislegum og óefnislegum eignum teljast aðeins þau útgjöld aðstoðarhæf sem stofnað er til vegna nýfjárfestingar í rekstrareiningu fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð á aðstoðarsvæðinu sem um ræðir.
26. Sú undantekning er gerð frá skilyrði 25. mgr. að verkfærabúnaður birgja ⁽³⁴⁾ getur talist til eigna sem mynda aðstoðarhæf útgjöld hjá fyrirtækinu sem keypti (eða framleiddi) þann búnað, að því tilskildu að hann verði í notkun allan þann tíma sem kveðið er á um að búnaðurinn verði að vera

⁽³²⁾ [...].

⁽³³⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 651/2014 frá 17. júní 2014 þar sem tilgreindir eru tilteknir flokkar aðstoðar sem samrýmast sameiginlega markaðnum til beitingar 107. og 108. gr. sáttmálans (Stjtíð. ESB L 187, 26.6.2014, bls. 1). Reglugerðin var felld inn í EES-samninginn sem liður 1j í XV. viðauka samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 152/2014 (Stjtíð. ESB L 342, 27.11.2014, bls. 63, og EES-viðbætur nr. 71, 27.11.2014, bls. 61).

⁽³⁴⁾ Með hugtakinu verkfærabúnaður birgja er átt við vélar, verkfæri, tækjabúnað og tilheyrandi hugbúnað sem fyrirtæki (eða samsteypa sem það tilheyrir) kaupir (eða framleiðir), þó ekki til nota í starfstöð fyrirtækisins (eða samsteypunnar sem það tilheyrir), heldur til að geta látið tilteknum birgjum búnaðinn í té til framleiðslu á vörum í starfstöð birgisins sem síðan verða notaðar sem millivörur í framleiðslu fyrirtækisins sjálfs. Verkfærabúnaður birgja er eign fyrirtækisins sem kaupir hann en er afhentur birginum til að inna af hendi tiltekin verk og samkvæmt tilteknum skilyrðum sem kveðið er á um í vörusamningi eða öðrum samningi svipaðs eðlis. Hann tengist skýrt skilgreindri vinnslu- eða samsetningarstarfsemi í einni eða fleiri af starfstöðvum fyrirtækisins (eða samsteypunnar sem það tilheyrir) og áskilnaður kann að vera um að honum verði skilað þegar vörupöntun hefur verið afgreidd eða þegar rammamarkmið rennur út eða honum er sagt upp.

í eigu fyrirtækisins hið minnsta, þ.e. fimm ár ef fyrirtækið er stórt en þrjú ár ef það er lítið eða meðalstórt, við vinnslu eða samsetningu á vegum fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð sem tengist með beinum hætti framleiðslu sem það ræðst í með nýfjárfestingunni sem aðstoð rennur til. Skilyrði fyrir þessu er að rekstrareining birgisins sé starfrækt á aðstoðarsvæði, að birgirinn sjálfur þiggi ekki svæðisbundna fjárfestingaraðstoð eða aðstoð vegna fjárfestinga lítilla og meðalstórra fyrirtækja á grundvelli 17. gr. hópundanþágureglugerðarinnar og að aðstoðarhlutfallið takmarkist við hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall á svæðinu þar sem rekstrareining birgisins er. Breytingar sem gerðar eru á aðstoðarhlutfallinu vegna stórra fjárfestingarverkefna gilda einnig um útreikning á aðstoð vegna kostnaðar við verkfærabúnað birgja sem talinn er til heildarkostnaðar við nýfjárfestinguna.

4.1.1. Aðstoðarhæf útgjöld sem reiknuð eru á grundvelli fjárfestingarkostnaðar

27. Hinar keyptu eignir verða að vera nýjar, nema þegar um lítið eða meðalstórt fyrirtæki er að ræða og þegar um ræðir kaup á rekstrareiningu ⁽³⁵⁾.
28. Þegar lítil og meðalstór fyrirtæki eiga í hlut er einnig heimilt að telja til aðstoðarhæfra útgjalda allt að 50% kostnaðar við undirbúningsathuganir og kostnaðar við aðkeypta ráðgjöf.
29. Þegar aðstoð er úthlutað vegna grundvallarbreytingar á framleiðsluháttum stórra fyrirtækja verða aðstoðarhæf útgjöld að vera meiri en sem nemur fyrningu eigna sem tengjast starfseminni sem verður endurnýjuð, næstliðin þrjú fjárhagsár.
30. Þegar aðstoð er úthlutað vegna nýrrar starfsemi starfandi rekstrareiningar verða aðstoðarhæf útgjöld að vera að minnsta kosti 200% hærri en sem nemur bókfærðu virði eigna sem nýttar verða áfram, eins og það var skráð næsta fjárhagsár fyrir upphaf framkvæmda.
31. Taka má tillit til útgjalda vegna leigu á ófnislegum eignum með eftirtöldum skilyrðum:
 - 1) Samningur um leigu á landi og byggingum verður að gilda þar til liðin eru að minnsta kosti fimm ár frá deginum sem gert er ráð fyrir að fjárfestingu ljúki, eða þrjú ár þegar um lítil og meðalstór fyrirtæki er að ræða.
 - 2) Iðjuver og vélar verður að taka á leigu með fjármögnunarleigu með því ákvæði að fyrirtækinu sem hlýtur aðstoð sé skylt að kaupa eignina þegar leigusamningurinn rennur út.
32. Þegar um ræðir nýfjárfestingu, sbr. b-liði liða 13) og 14) í 19. mgr., skal almennt aðeins taka tillit til útgjalda vegna kaupa á eignum þriðja aðila sem er ótengdur kaupanda. Það skilyrði að útgjöldin verði að vera vegna kaupa á eignum þriðja aðila sem er ótengdur kaupanda gildir þó ekki þegar ættingi eða starfsmaður upprunalegs eiganda tekur við rekstri lítils fyrirtækis. Viðskiptin verða að eiga sér stað í samræmi við skilmála sem gilda á almennum markaði. Ef kaup á eignum rekstrareiningar eiga sér stað jafnframt annarri fjárfestingu sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð skal bæta aðstoðarhæfum útgjöldum vegna þeirrar fjárfestingar við útgjöld vegna kaupa á rekstrareiningunni.
33. Þegar stór fyrirtæki eiga í hlut eru útgjöld vegna ófnislegra eigna aðeins aðstoðarhæf að því leyti sem nemur 50% af aðstoðarhæfum heildarkostnaði við nýfjárfestinguna. Þegar lítil og meðalstór fyrirtæki eiga í hlut eru öll útgjöld vegna ófnislegra eigna aðstoðarhæf.
34. Við útreikning á fjárfestingarkostnaði er aðeins heimilt að taka tillit til þeirra ófnislegru eigna sem verða áfram tengdar svæðinu sem um ræðir og má því ekki flytja þær eignir burt af svæðinu. Í því tilliti verður að fullnægja eftirtöldum skilyrðum vegna slíkra ófnislegru eigna:
 - 1) Þær má eingöngu nota í rekstrareiningunni sem aðstoð rennur til.
 - 2) Þær verða að vera fyrnanlegar.
 - 3) Kaup á þeim verða að eiga sér stað í samræmi við skilmála sem gilda á almennum markaði og seljandinn verður að vera þriðji aðili ótengdur kaupanda.

⁽³⁵⁾ Sjá skilgreiningar í 19. mgr., liðum 13) og 14).

- 4) Þær verða að vera skráðar sem eignir fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð og verða að tengjast verkefninu sem aðstoð rennur til um að minnsta kosti fimm ára skeið (eða þriggja ára þegar lítil og meðalstór fyrirtæki eiga í hlut).

4.1.2. Aðstoðarhæf útgjöld sem reiknuð eru á grundvelli launakostnaðar

35. Byggðaaðstoð má einnig reikna með vísan til áætlaðs launakostnaðar vegna nýrra starfa sem verða til í kjölfar nýfjárfestingar. Aðstoð má eingöngu veita til að bæta launakostnað vegna nýrra starfa sem verða til á tveggja ára tímabili og aðstoðarhlutfallið verður að takmarkast við hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall á svæðinu sem um ræðir.
36. Þegar aðstoðarhæf útgjöld eru reiknuð með vísan til áætlaðs launakostnaðar, sbr. 35. mgr., verður að fullnægja eftirtöldum skilyrðum:
 - 1) Fjárfestingarverkefnið verður að hafa í för með sér sköpun nýrra starfa.
 - 2) Ráða verður í öll störf innar þriggja ára frá því að fjárfestingu lýkur.
 - 3) Sérhvert starf sem verður til vegna fjárfestingarinnar verður að haldast á svæðinu sem um ræðir um að minnsta kosti fimm ára skeið eftir að fyrst var ráðið í starfið, eða um þriggja ára skeið þegar lítil og meðalstór fyrirtæki eiga í hlut.

4.2. Rekstraraðstoð

37. Þegar rekstraraðstoð er veitt á grundvelli aðstoðarkerfis verður að skilgreina aðstoðarhæf útgjöld fyrirfram og stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins verða að færa sönnur á að þau útgjöld megi að öllu leyti rekja til rekstrarvandans sem aðstoðinni er ætlað að leysa.

38. [...].

5. MAT Á ÞVÍ HVORT BYGGÐAÐSTOÐ ER SAMRÝMANLEG FRAMKVÆMD EES-SAMNINGSINS

39. Ekki verður litið svo á að ráðstöfun á sviði byggðaaðstoðar samrýmist ákvæði 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins nema aðstoðin stuðli að byggðaðróun og aukinni samstöðu byggða. Tilgangur aðstoðarinnar verður að vera að efla hagþróun a-svæða eða greiða fyrir hagþróun c-svæða (undirkafla 5.1), en jafnframt verður hún að fullnægja öllum eftirtöldum skilyrðum:
 - 1) Hvatningaráhrif: Aðstoðin verður að breyta háttsemi hlutaðeigandi fyrirtækja þannig að tekin sé upp ný starfsemi sem hefði ekki verið stunduð, eða með minni umsvifum, á annan hátt eða á öðrum stað, ef engin aðstoð hefði fengist (undirkafla 5.2).
 - 2) Þörf sé á afskiptum hins opinbera: Aðstæðurnar, sem eru tilefni ríkisaðstoðarráðstöfunar, verða að vera þess eðlis að aðstoð geti leitt til verulegra umbóta sem ekki yrði náð fram fyrir tilstuðlan markaðsaflanna einna, til dæmis á þann hátt að hún bæti úr markaðsbresti eða ráði bót á aðstæðum sem vinna gegn sanngirni og samstöðu byggða (undirkafla 5.3).
 - 3) Aðstoðarráðstöfunin sé heppilegt úrræði: Fyrirhuguð ráðstöfun verður að vera heppilegt stjórntæki til að vinna að yfirlýstu markmiði aðstoðarinnar (undirkafla 5.4).
 - 4) Aðstoðin samræmist meðalhófi (sé ekki meiri en nauðsyn krefur): Aðstoðarfjárhæðin má ekki vera hærri en nauðsynlegt er til að ná fram auknum fjárfestingum eða atvinnustarfsemi á svæðinu sem um ræðir (undirkafla 5.5).
 - 5) Aðstoðin hafi ekki óeðlilega hamlandi áhrif á samkeppni og viðskipti milli EES-ríkjana: Neikvæð áhrif aðstoðarinnar á samkeppni og viðskipti verða að vera léttari á metunum en jákvæð áhrif hennar (undirkafla 5.6).
 - 6) Aðstoðin sé gagnsæ: Stjórnvöld EES-ríkjana, ESA, atvinnurekendur og almenningur verða að hafa greiðan aðgang að öllum lagagerðum sem málið varða og upplýsingum um veitta aðstoð (undirkafla 5.7).

40. Að því er varðar heildaráhrif tiltekinna tegunda aðstoðarkerfa kann einnig að verða áskilið að fram fari eftirámat, sbr. 6. kafla. Í slíkum tilvikum getur ESA ákveðið að takmarka gildistíma kerfanna (venjulega þannig að hann sé ekki lengri en fjögur ár) en heimila jafnframt að þau verði tilkynnt á ný síðar með framlengingu fyrir augum.
41. Ef ráðstöfun á sviði ríkisaðstoðar, skilyrðin sem ráða framkvæmd hennar (að því meðtöldu hvernig fjármögnun er háttad ef ráðstöfunin sjálf hefur að geyma ákvæði um það) eða starfsemin sem fjármögnuð er með henni felur í sér brot á tilteknu ákvæði EES-löggjafar sem þetta varðar getur aðstoðin ekki talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins ⁽³⁶⁾.

5.1. Stuðlað að byggðaðþróun og aukinni samstöðu byggða

42. Meginmarkmið byggðaaðstoðar er að efla hagþróun þeirra svæða í EES-ríkjunum sem standa illa að vígi. Aðstoðin eykur efnahagslega og félagslega samstöðu með því að örva og auðvelda sjálfbæra atvinnuuppbyggingu á aðstoðarsvæðum og draga þannig úr misvægi í atvinnumálum milli svæða.

5.1.1. Fjárfestingaraðstoðarkerfi

43. Byggðaaðstoðarkerfi þarf að flétta saman við byggðaðþróunarstefnu með skýrt skilgreindum markmiðum.
44. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að færa sönnur á að aðstoðarkerfið samræmist byggðaðþróunarstefnu svæðisins sem um ræðir og stuðli að framkvæmd hennar. Í því samhengi geta þau vísað til úttekta á framkvæmd fyrri ríkisaðstoðarkerfa, mats stjórnvalda sem annast úthlutun aðstoðar á væntanlegum árangri af kerfinu eða sérfræðiálita. Til að tryggja að aðstoðarkerfið stuðli að framkvæmd byggðaðþróunarstefnunnar verður það að fela í sér aðferð (til dæmis formlegt stigakerfi) sem stjórnvöld sem annast úthlutun aðstoðar geta notað til að gefa fjárfestingarverkefnum einkunn og velja úr þau sem best eru sniðin að markmiðum kerfisins.
45. Á a-svæðum má setja á fót byggðaaðstoðarkerfi til stuðnings við nýfjárfestingar á vegum lítilla og meðalstórra fyrirtækja eða stórra fyrirtækja. Á c-svæðum má setja slík kerfi á fót til stuðnings nýfjárfestingum lítilla og meðalstórra fyrirtækja svo og þeim nýfjárfestingum stórra fyrirtækja sem leiða til nýrrar atvinnustarfsemi.
46. Þegar aðstoð er úthlutað til einstakra fjárfestingarverkefna á grundvelli aðstoðarkerfis verður stjórnvaldið sem annast úthlutun að fullvissa sig um að verkefnið sem verður fyrir valinu muni stuðla að markmiðum kerfisins og þannig styðja byggðaðþróunarstefnu svæðisins sem um ræðir. Í því tilliti skulu stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna vísa til upplýsinga sem fram koma í umsókn umsækjanda og lúta að jákvæðum áhrifum fjárfestingarinnar á hagþróun svæðisins ⁽³⁷⁾.
47. Til að tryggt sé að fjárfestingin stuðli með áþreifanlegum og varanlegum hætti að hagþróun svæðisins sem um ræðir verður hún að haldast á því svæði um að minnsta kosti fimm ára skeið, eða í þrjú ár ef fyrirtækið er lítið eða meðalstórt, eftir að fjárfestingu lýkur ⁽³⁸⁾.
48. Til að tryggja að um sé að ræða arðbæra fjárfestingu verða stjórnvöld í EES-EFTA-ríkinu sem á í hlut að fullvissa sig um að fyrirtækið sem hlýtur aðstoð standi sjálft undir að minnsta kosti 25% ⁽³⁹⁾ aðstoðarhæfra útgjalda, annaðhvort með eigin fjármunum eða fyrir tilstuðlan ytri fjármögnunar, með einhverjum þeim hætti sem ekki nýtur opinberra styrkja ⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁶⁾ Sjá dóma frá 19. september 2000, *Þýska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, C-156/98, EU:C:2000:467, 78. mgr., og frá 22. desember 2008, *Régie Networks gegn Rhône-Alpes Bourgogne*, C-333/07, EU:C:2008:764, 94.–116. mgr.

⁽³⁷⁾ Sjá VII. viðauka.

⁽³⁸⁾ Þó að skylt sé að halda fjárfestingunni á svæðinu sem um ræðir um að minnsta kosti fimm ára skeið (eða í þrjú ár ef fyrirtækið er lítið eða meðalstórt) hindrar það ekki að ráðist sé í endurnýjun úreltra eða bilaðra iðjuvera eða tækjabúnaðar á því tímabili, að því tilskildu að atvinnustarfsemin sem um ræðir haldist á svæðinu að minnsta kosti þann tíma sem kveðið er á um. Engri byggðaaðstoð má þó úthluta vegna slíkrar endurnýjunar iðjuvera eða tækjabúnaðar.

⁽³⁹⁾ [...].

⁽⁴⁰⁾ Dæmi um fjármögnun sem fullnægir ekki þessu skilyrði eru lán með niðurgreiddum vöxtum, lánveitingar opinberra aðila vegna eiginfjárfirlaga og eigin framlög hins opinbera sem standast ekki markaðsfjárfestaprófið, ríkisábyrgðir sem fela í sér aðstoð og opinberir styrkir sem úthlutað er á grundvelli minniháttarreglunnar.

49. Til að ráðstafanir á sviði ríkisaðstoðar leiði ekki til umhverfistjóns verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna einnig að tryggja að farið sé að ákvæðum umhverfislöggjafar á Evrópska efnahags-svæðinu og er þá einkum átt við að mat á umhverfisáhrifum verður að fara fram eftir því sem kveðið er á um í lögum og að afla verður allra tilskilinna leyfa.

5.1.2. Tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar

50. Til að sýna fram á að tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar muni stuðla að byggðapróun geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna vísað til ýmissa þátta, til að mynda þeirra sem taldir eru upp hér fyrir neðan og telja má ýmist til beinna áhrifa (t.d. bein atvinnusköpun) eða óbeinna (t.d. nýsköpun með hugviti heimafólks):

- 1) Hversu mörg störf verða til sem bein afleiðing fjárfestingarinnar er mikilvægur vísir um framlag hennar til byggðapróunar og aukinnar samstöðu byggða. Einnig þarf að huga að því hvort sköpuð eru góð og varanleg störf og hvaða menntunar og færni þau krefjast.
- 2) Enn fleiri ný störf geta orðið til hjá birgjum og undirverktökum á svæðinu og stuðlað þannig enn frekar að því að fjárfestingin festist í sessi þar og tryggt viðtækari smitáhrif. Þess vegna þarf einnig að hafa hliðsjón af því hversu mörg óbein störf verða til.
- 3) Ef fyrirtækið sem hlýtur aðstoð skuldbindur sig til að standa fyrir umfangsmikilli þjálfun og fræðslu starfsmanna til að auka fagkunnáttu þeirra (almenna og sérhæfða) verður lítið svo á að það sé þáttur sem stuðlar að byggðapróun og aukinni samstöðu byggða. Áhersla verður einnig lögð á starfsþjálfun og námsstöður, einkum fyrir ungt fólk, og á þjálfun og fræðslu sem eykur þekkingu starfsfólks og starfsmöguleika utan fyrirtækisins.
- 4) Nálægð við önnur fyrirtæki getur orðið uppspretta stærðarhagkvæmni út á við og haft aðra kosti með tilliti til byggðapróunar (klasaáhrif). Klasamyndun fyrirtækja í sömu atvinnugrein eykur færi á sérhæfingu einstakra iðjuvera og stuðlar þannig að aukinni skilvirkni í greininni. Mikilvægi slíks framlags til byggðapróunar og aukinnar samstöðu byggða ræðst þó af því hversu langt uppbygging klasans er komin.
- 5) Fjárfestingar hvíla á tæknilegri þekkingu og geta haft í för með sér umtalsverða miðlun tækniþekkingar (þekkingarsmit). Þegar fjárfest er í greinum sem byggjast á mikilli tækni-væðingu eykur það líkurnar á að fjárfestingin stuðli að miðlun tækniþekkingar til svæðisins sem um ræðir. Í því tilliti er einnig mikilvægt að huga að því hversu umfangsmikil þekkingarmiðlunin er og hvort um sértæka þekkingu er að ræða.
- 6) Einnig má huga að því hvort verkefnið eykur getu svæðisins til að þróa nýja tækni með hugviti heimafólks. Í því tilliti verður lítið jákvæðum augum á samstarf við stofnanir á svæðinu sem sinna rannsóknum og þekkingarmiðlun, svo sem háskóla og rannsóknastofnanir.
- 7) Fjárfesting til langs tíma og áform um framhaldsfjárfestingar eru vísbendingar um að fyrirtæki hyggist starfa til frambúðar á svæðinu sem um ræðir.

51. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geta vísað til viðskiptaáætlunar fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð, en hún getur haft að geyma upplýsingar um hversu mörg störf eiga að verða til, hvaða laun verða greidd (aukin fjárráð heimila vegna smitáhrifa), hversu mikið verður um innkaup frá framleiðendum á svæðinu og hversu mikillar veltuaukningar má vænta vegna fjárfestingarinnar með hugsanlegri aukningu skatttekna til hagsbóta fyrir svæðið.

52. Að því er varðar tilkynningarskylda staka úthlutun fjárfestingaraðstoðar gilda skilyrðin sem mælt er fyrir um í 47.–49. mgr.

53. Að því er varðar sérákveðna aðstoð ⁽⁴¹⁾ verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að færa sönnur á það, auk þess sem kveðið er á um í 50.–52. mgr., að verkefnið sé í góðu samræmi við byggðapróunaráætlun svæðisins sem um ræðir og stuðli að framgangi hennar.

⁽⁴¹⁾ Sérákveðin aðstoð verður að fullnægja sömu kröfum og stök úthlutun aðstoðar á grundvelli aðstoðarkerfis, nema annað sé tekið fram.

5.1.3. Rekstraraðstoðarkerfi

54. Rekstraraðstoðarkerfi teljast ekki stuðla að hagþróun aðstoðarsvæða nema vandinn sem slík svæði glíma við hafi verið skýrt skilgreindur fyrirfram. Erfiðleikar við að laða atvinnustarfsemi til slíkra svæða eða halda henni þar geta verið svo miklir eða varanlegir að fjárfestingaraðstoð nægi ekki ein og sér til að tryggja uppbyggingu.
55. Þegar aðstoð er úthlutað til að draga úr sérstökum erfiðleikum lítilla og meðalstórra fyrirtækja á a-svæðum verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að færa sönnur á að slíkir sérstakir erfiðleikar séu fyrir hendi og að þeir séu umfangsmiklir, sem og að nauðsynlegt sé að koma á fót rekstraraðstoðarkerfi sökum þess að fjárfestingaraðstoð nægi ekki til að sigrast á þeim erfiðleikum.
56. [...].
57. Að því er varðar rekstraraðstoð sem úthlutað er til að stöðva eða halda aftur af fólksfækkun á strjálbýlum og mjög strjálbýlum svæðum verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að færa sönnur á að hætta sé á fólksfækkun ef rekstraraðstoð verður ekki veitt.

5.2. Hvatningaráhrif

5.2.1. Fjárfestingaraðstoð

58. Byggðaaðstoð getur ekki talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins nema hún hafi hvatningaráhrif. Ríkisaðstoð telst hafa hvatningaráhrif þegar hún breytir háttsemi fyrirtækis þannig að tekin sé upp ný starfsemi sem stuðlar að hagþróun tiltekins svæðis en hefði ekki verið stunduð, eða með minni umsvifum, á annan hátt eða á öðrum stað, ef engin aðstoð hefði fengist. Aðstoðina má hvorki nota til að niðurgreiða kostnað af starfsemi sem fyrirtækið myndi stunda óháð allri aðstoð né til að losa fyrirtæki undan eðlilegri viðskiptaáhættu sem ávallt fylgir atvinnurekstri.
59. Nota má tvenns konar forsendur til að sýna fram á hvatningaráhrif:
- 1) Aðstoðin felur í sér hvatningu til fjárfestingar á svæðinu sem um ræðir sökum þess að fyrirtækið sem hlýtur aðstoð myndi að öðrum kosti ekki hafa nægilega arðsemi af fjárfestingunni nokkurs staðar á Evrópska efnahagssvæðinu ⁽⁴²⁾ (*forsendur 1, ákvörðun um fjárfestingu*),
 - 2) Aðstoðin felur í sér hvatningu til að velja þegar áformaðri fjárfestingu stað á svæðinu sem um ræðir sökum þess að hún vegur upp ókosti og viðbótarútgjöld sem fylgja almennum fjárfestingum á svæðinu (*forsendur 2, staðarval*).
60. Ef aðstoðin breytir ekki háttsemi fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð með því að örva það til (frekari) nýfjárfestinga á svæðinu sem um ræðir er eðlilegt að líta svo á að ráðist hefði verið í sömu fjárfestingu á svæðinu þótt engri aðstoð hefði verið úthlutað. Aðstoðin felur þá ekki í sér neina hvatningu til að vinna að markmiðum á sviði byggðapróunar og aukinnar samstöðu byggða og verður því ekki talin samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins á grundvelli þessara leiðbeinandi reglna.
61. Byggðaaðstoð sem úthlutað er til a-svæða úr samstöðusjóðum vegna fjárfestinga sem eru nauðsynlegar til að standa undir kröfum EES-löggjafar getur þó talist hafa hvatningaráhrif ef svo háttar til að fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hefði ekki haft nægilega arðsemi af fjárfestingunni á svæðinu sem um ræðir ef engin aðstoð hefði fengist, með þeim afleiðingum að starfandi rekstrareining á því svæði hefði verið lögð niður.
- 5.2.1.1. Fjárfestingaraðstoðarkerfi
62. Framkvæmdir í tengslum við einstaka fjárfestingu mega ekki hefjast fyrr en eftir að umsókn um aðstoð hefur verið lögð fram.

⁽⁴²⁾ Slíkar fjárfestingar geta skapað skilyrði til annarra fjárfestinga sem eru arðbærar án frekari aðstoðar.

63. Hefjist framkvæmdir áður en umsókn er lögð fram verður litið svo á að aðstoð, sem úthlutað er vegna þeirrar tilteknu fjárfestingar, samrýmist ekki framkvæmd EES-samningsins.
64. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að leggja umsókn sína fram á stöðluðu umsóknareyðublaði þar sem fram verða að koma, að minnsta kosti, allar þær upplýsingar sem taldar eru upp í VII. viðauka. Lítil, meðalstór og stór fyrirtæki verða að skýra í umsókninni, með vísan til staðleysugreiningar, hvaða atburðarásar er að vænta verði aðstoð ekki veitt og hvorar forsendurnar eiga við af þeim sem lýst er í 59. mgr.
65. Stór fyrirtæki verða að auki að láta í té skrifleg gögn sem renna stöðum undir staðleysuforsendurnar sem lýst er í umsókninni. Sú krafa gildir ekki um lítil og meðalstór fyrirtæki sem sækjast eftir aðstoð sem er ekki tilkynningarskyld og er úthlutað samkvæmt aðstoðarkerfi.
66. Stjórnvaldið sem annast úthlutun aðstoðar verður að fullvissa sig um að lýsingin á staðleysuforsendunum sé trúverðug og sannreyna að byggðaaðstoð hafi fullnægjandi hvatningaráhrif sem samsvari öðrum hvorum þeim forsendum sem lýst er í 59. mgr. Lýsing á staðleysuforsendum er trúverðug ef hún er raunhæf og byggð á þeim þáttum sem réðu fjárfestingarákvörðun fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð.

5.2.1.2. Tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar

67. Um tilkynningarskylda staka úthlutun aðstoðar gildir, auk þeirra skilyrða sem fram koma í 62.–66. mgr., að stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að færa skýrar sönnur á að aðstoðin hafi vegið þungt við ákvörðun um fjárfestingu eða staðarval⁽⁴³⁾. Þau verða að taka fram hvorar forsendurnar eiga við af þeim sem lýst er í 59. mgr. Til að ítarlegt mat geti farið fram verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna ekki aðeins að leggja fram upplýsingar um verkefnið heldur einnig ítarlega lýsingu á þeirri staðleysuforsendu að umsækjandi hljóti enga aðstoð frá neinum opinberum aðila í EES-ríkjunum.
68. Þegar *forsendur 1* eiga við geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna sýnt fram á að aðstoðin hafi hvatningaráhrif með því að leggja fram gögn frá fyrirtækinu sem sýna að fjárfestingin yrði ekki nægilega arðbær án aðstoðar.
69. Þegar *forsendur 2* eiga við geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna sýnt fram á að aðstoðin hafi hvatningaráhrif með því að leggja fram gögn frá fyrirtækinu sem sýna að bornir hafi verið saman útgjalda- og tekjuliðir vegna staðsetningar annars vegar á svæðinu sem um ræðir og hins vegar á öðrum stöðum sem komu til greina til fjárfestingar. ESA gengur úr skugga um að sá samanburður sé raunhæfur.
70. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna eru hvött til að nýta sér upprunaleg og opinber skjöl stjórnar, áhættumöt (meðal annars mat á áhættu sem tengist tilteknu staðarvali), fjárhagsskýrslur, viðskiptaáætlanir til eigin nota fyrirtækisins, sérfræðiálit og aðrar athuganir á fjárfestingarverkefninu sem matið tekur til. Öll slík gögn verða að vera frá þeim tíma sem unnið var að undirbúningi ákvörðunar um fjárfestingu eða staðarval. Skjöl með upplýsingum um áætlaða eftirspurn, útgjaldaspár, fjárhagsspár, skjöl sem berast fjárfestingarnefnd og fjalla um mismunandi fjárfestingarkosti og skjöl sem afhent eru fjármálastofnunum eru allt gögn sem geta nýst stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna til að færa sönnur á hvatningaráhrif aðstoðar.
71. Í þessu tilliti, og þá einkum þegar *forsendur 1* eiga við, má vinna arðsemismat með þeim aðferðum sem algengar eru í greininni sem um ræðir, en það geta til að mynda verið aðferðir til að meta hreint núvirði verkefnisins⁽⁴⁴⁾, afkastavexti⁽⁴⁵⁾ eða meðalarðsemi heildarfjármuna. Arðsemi verkefnisins skal borin saman við þá ávöxtunarkröfu sem fyrirtækið sem hlýtur aðstoð notar að jafnaði í öðrum áþekktum fjárfestingarverkefnum. Liggi slíkar tölur ekki fyrir skal

⁽⁴³⁾ Lýsingar á staðleysuforsendum er að finna í 64. mgr.

⁽⁴⁴⁾ Hreint núvirði verkefnis er munurinn á jákvæðu og neikvæðu sjóðstreymi frá upphafi til loka fjárfestingar, að lokinni núvirðingu (sem oftast miðast við fjármunakostnað).

⁽⁴⁵⁾ Afkastavextir miðast ekki við bókfærðan hagnað á tilteknu fjárhagsári, heldur sjóðstreymið sem fjárfestirinn telur sig geta vænst frá upphafi til loka verkefnisins. Þeir eru skilgreindir sem sá ávöxtunarstuðull sem nota þarf til að hreint núvirði sjóðstreymis verði núll.

arðsemi verkefnisins borin saman við fjármagnskostnað fyrirtækisins í heild eða ávöxtunarkröfu sem almennt tíðkast í atvinnugreininni.

72. Ef aðstoðin breytir ekki háttsemi fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð með því að örva það til (frekari) fjárfestinga á svæðinu sem um ræðir er ekki um nein jákvæð áhrif að ræða þar. Þess vegna verður ekki litið svo á að slík aðstoð samrýmist framkvæmd EES-samningsins ef niðurstaðan er sú að ráðist hefði verið í sömu fjárfestingu á svæðinu þó að engin aðstoð hefði fengist.

5.2.2. *Rekstraraðstoðarkerfi*

73. Að því er varðar rekstraraðstoðarkerfi telst aðstoð hafa hvatningaráhrif ef sennilegt er, hefði engin aðstoð verið veitt, að atvinnustarfsemi á svæðinu sem um ræðir hefði dregist verulega saman vegna vandans sem aðstoðinni er ætlað að bæta úr.
74. Af þeim sökum verður litið svo á að rekstraraðstoð feli í sér hvatningu til aukinnar atvinnustarfsemi á svæðinu ef stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins hafa sýnt fram á að slíkur vandi sé fyrir hendi þar og að hann sé umtalsverður (sjá 54.–57. mgr.).

5.3. **Þörf sé á afskiptum hins opinbera**

75. Til að geta metið hvort ríkisaðstoðar er þörf til að ná markmiðum á sviði byggðaðróunar og aukinnar samstöðu byggða verður fyrst að greina vandann sem er fyrir hendi. Aðstæðurnar, sem eru tilefni ríkisaðstoðarinnar, verða að vera þannig vaxnar að aðstoðin geti leitt til verulegra umbóta sem ekki yrði náð fram fyrir tilstuðlan markaðsaflanna einna. Þegar þrengir að í rekstri hins opinbera er þetta atriði enn mikilvægara en ella.
76. Ríkisaðstoðarráðstafanir geta við vissar aðstæður bætt úr markaðsbrestum og stuðlað þannig að meiri hagkvæmni markaða og aukinni samkeppnishæfni. Ef starfsemi markaða skilar niðurstöðu sem er hagkvæm en talin óviðunandi með tilliti til sanngirmi eða samstöðu byggða má nota ríkisaðstoð til að ná fram heppilegri og sanngjarnari markaðsniðurstöðu.
77. Að því er varðar aðstoð sem úthlutað er til að efla hagþróun svæða á byggðakorti í samræmi við ákvæðin í 7. kafla þessara leiðbeinandi reglna lítur ESA svo á að á þeim svæðum leiði starfsemi markaðarins ekki til niðurstöðu sem tryggi hagþróun og aukna samstöðu byggða með fullnægjandi hætti án afskipta hins opinbera. Aðstoð er því talin nauðsynleg á þeim svæðum.

5.4. **Byggðaaðstoð sé heppilegt stjórn­tæki**

78. Aðstoðarráðstöfun verður að vera heppilegt stjórn­tæki til að vinna að stefnumálinu sem um ræðir. Litið verður svo á að aðstoðarráðstöfun samrýmist ekki framkvæmd EES-samningsins ef sama jákvæða framlag til byggðaðróunar og aukinnar samstöðu byggða gæti náðst með öðrum stjórn­­tækjum eða með aðstoðarráð­­ðum sem hafa minni samkeppnisraskandi áhrif.

5.4.1. *Aðstoð sé heppilegasta stjórn­­tækið sem tiltækt er*

5.4.1.1. *Fjárfestingaraðstoð*

79. Svæðisbundin fjárfestingaraðstoð er ekki eina stjórn­­tækið sem stjórn­­völd EES-EFTA-ríkjanna geta notað til að örva fjárfestingu og sköpun nýrra starfa á aðstoðarsvæðum. Aðrar ráðstafanir, svo sem innviðauppbýgging, betri menntun og starfsþjálfun og bætt starfsumhverfi fyrirtækja, geta einnig komið að notum.
80. Þegar stjórn­­völd EES-EFTA-ríkjanna tilkynna fjárfestingaraðstoðarkerfi verða þau að gera grein fyrir því hvers vegna byggðaaðstoð er talin heppilegt stjórn­­tæki til að stuðla að upp­­býggingu á svæðinu sem um ræðir.
81. Ef stjórn­­völd EES-EFTA-ríkis koma á fót atvinnugreinabundnu aðstoðarkerfi verða þau að sýna fram á kosti þess að fara þá leið fremur en að notast við almennt aðstoðarkerfi eða beita öðrum stjórn­­tækjum.

82. ESA hefur einkum hliðsjón af mati sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins leggja fram á áhrifum fyrirhugaðs aðstoðarkerfis. Einnig verður höfð hliðsjón af niðurstöðum eftiráamats, af því tagi sem lýst er í 6. kafla, þegar metið er hvort fyrirhugað kerfi er heppilegt stjórntæki.

83. Þegar sérákveðin fjárfestingaraðstoð er fyrirhuguð verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins að sýna á hvaða hátt slík aðstoð er betur til þess fallin að efla hagþróun svæðisins en aðstoð sem úthlutað er á grundvelli aðstoðarkerfis eða aðrar tegundir ráðstafana.

5.4.1.2. Rekstraraðstoðarkerfi

84. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að sýna fram á að aðstoðin sé heppileg aðferð til að ná markmiði kerfisins með tilliti til vandans sem aðstoðinni er ætlað að leysa. Til að sýna fram á að aðstoðin sé heppileg aðferð geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna reiknað aðstoðarfjárhæðina fyrirfram sem fasta fjárhæð sem tekur til væntanlegs kostnaðarauka á tilteknu tímabili, með það fyrir augum að hvetja fyrirtæki til að hafa hemil á útgjöldum og auka smám saman skilvirkni í rekstri sínum ⁽⁴⁶⁾.

5.4.2. Aðstoðin sé heppilegasta aðstoðarúrræðið sem tiltækt er

85. Úthlutun byggðaaðstoðar getur átt sér stað með ýmsum hætti. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða þó að tryggja að notað sé það aðstoðarform sem síst er líklegt til að raska viðskiptum og samkeppni. Ef notað er aðstoðarform sem hefur í för með sér beinan fjárhagslegan ávinning (til dæmis beinir styrkir, undanþága frá eða afsláttur af sköttum, almannatryggingagjöldum eða öðrum lögbundnum gjöldum eða sala lóðar, vöru eða þjónustu á hagfelldu verði) verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins að færa rök fyrir því að ekki sé heppilegt að nota önnur aðstoðarform sem ætla má að hafi minna raskandi áhrif, svo sem endurgreiðsluskyld framlög eða skulda- eða eiginfjárgæringa (til dæmis lán með lágum vöxtum eða vaxtaniðurgreiðslur, ríkisábyrgðir, kaup á hlutum í fyrirtækinu eða önnur hlutfjárframlög með ívilnandi skilmálum).

86. Niðurstöður eftiráamats, sbr. 6. kafla, verða einnig hafðar til hliðsjónar, eftir atvikum, þegar metið er hvort fyrirhugað aðstoðarkerfi er heppilegt stjórntæki.

5.5. Aðstoðarfjárhæðin samræmist meðalhófi (aðstoð sé ekki meiri en nauðsyn krefur)

5.5.1. Fjárfestingaraðstoð

87. Byggðaaðstoð verður að takmarkast við þá fjárhæð sem nauðsynlegt er að verja til að auka fjárfestingar eða atvinnustarfsemi á svæðinu sem um ræðir.

88. Til að tryggja að ákvarðanir séu fyrirsjáanlegar og að fyrirtæki búi við jöfn samkeppnisskilyrði gilda tiltekin hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll ⁽⁴⁷⁾ þegar fjárfestingaraðstoð er veitt.

89. Þegar um nýfjárfestingarverkefni er að ræða skal stjórnvaldið sem annast úthlutun aðstoðar reikna hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall og hæstu leyfilega aðstoðarfjárhæð ⁽⁴⁸⁾ (leiðréttá aðstoðarfjárhæð ⁽⁴⁹⁾ og samsvarandi lækkun aðstoðarhlutfalls vegna stórs fjárfestingarverkefnis) þegar aðstoðin er veitt eða þegar hún er tilkynnt ESA, hvort sem verður fyrir.

90. Hættan á mikilli röskun samkeppni og viðskipta vex eftir því sem fjárfestingarverkefnið er stærra og því verður aðstoð sem úthlutað er vegna slíkra verkefna að takmarkast við leiðréttá aðstoðarfjárhæð.

91. Ef nýfjárfestingin er meðal þátta í sameinuðu fjárfestingarverkefni sem jafnframt er stórt fjárfestingarverkefni verður aðstoð vegna hins síðarnefnda að takmarkast við leiðréttá aðstoðarfjárhæð. Að því er þessa reglu varðar ber að nota gengi og afvöxtunarstuðul sem gildir daginn

⁽⁴⁶⁾ Þegar mikil óvissa er um þróun útgjalda og tekna í framtíðinni og upplýsingamissvægi er jafnframt mikið getur þó verið eðlilegt að byggja ákvarðanir um fjárhæð aðstoðar ekki eingöngu á fyrirframþekktum forsendum, heldur á blöndu af fyrirframþekktum og eftirágreindum forsendum (til dæmis þannig að ákvæði um endurgreiðslur tryggi hlutdeild í óvæntum fjárhagslegum ávinningi).

⁽⁴⁷⁾ Sjá um byggðakort í undirkafla 7.4.

⁽⁴⁸⁾ Fram sett sem vergt styrkigildi.

⁽⁴⁹⁾ Sama.

- sem aðstoð er úthlutað vegna fyrsta verkefnisins sem fellur undir sameinaða fjárfestingarverkefnið.
92. Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll eru ákveðin í tvennum tilgangi.
93. Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll þjóna í fyrsta lagi sem varhöfn fyrir lítill og meðalstór fyrirtæki: meðan aðstoðarhlutfallið er undir leyfilegu hámarki telst aðstoð veitt í samræmi við meðalhóf.
94. Í öðru lagi eru hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll notuð í öllum öðrum tilvikum sem þak við beitingu þeirrar aðferðar hreins viðbótarkostnaðar sem lýst er í 95.–97. mgr.
95. Almennt verður litið svo á að tilkynningarskyld stök úthlutun aðstoðar sé ekki meiri en nauðsyn krefur ef aðstoðarfjárhæðin samsvarar hreinum viðbótarkostnaði við fjárfestingar á svæðinu sem um ræðir í samanburði við þá staðleysuforsendu að engin aðstoð hefði fengist ⁽⁵⁰⁾, og ef hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll eru virt. Þegar fjárfestingaraðstoð er úthlutað til stórra fyrirtækja samkvæmt tilkynningarskyldum kerfum verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna á sama hátt að tryggja að aðstoðarfjárhæðin sé ekki hærri en nauðsyn krefur með því að nota „aðferð hreins viðbótarkostnaðar“ og þannig að hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll séu virt.
96. Þegar *forsendur 1* (ákvörðun um fjárfestingu) eiga við má aðstoðarfjárhæðin því ekki vera hærri en nauðsynlegt er til að gera verkefnið nægilega arðbært, til dæmis þannig að afkastavextir þess verði hærri en fyrirtækið miðar venjulega við í öðrum áþekktum fjárfestingarverkefnum eða, þegar þess er kostur, að afkastavextirnir verði hærri en heildarfjármunakostnaður fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð eða arðsemi sem algengt er að náist í viðkomandi atvinnugrein.
97. Þegar *forsendur 2* (staðarval) eiga við skal takmarka aðstoðarfjárhæðina við muninn á hreinu núvirði fjárfestingarinnar á svæðinu sem fjárfest verður á og hreinu núvirði hennar á staðnum sem einnig kom til greina til fjárfestingar. Taka verður tillit til allra útgjalda- og tekjuliða, til að mynda umsýslukostnaðar, flutningskostnaðar, kostnaðar við þjálfun starfsmanna sem ekki er greiddur af aðstoð til þeirra hluta og launamismunar. Ef staðurinn sem einnig kom til greina til fjárfestingar er á Evrópska efnahagssvæðinu má þó ekki taka tillit til opinberra styrkja þar.
98. Útreikninga, sem notaðir eru við greiningu á hvatningaráhrifum, má einnig nota til að meta hvort aðstoðarfjárhæðin samræmist meðalhófi. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að færa sönnur á að aðstoðin samræmist meðalhófi með vísan til gagna, sbr. 70. mgr.
99. Heimilt er að úthluta fjárfestingaraðstoð samtímis samkvæmt fleiri en einu byggðaaðstoðarkerfi og að sameina hana sérákveðinni byggðaaðstoð, að því tilskildu að samanlögð aðstoðarfjárhæð takmarkist við hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall í hverju verkefni, og verður stjórnvaldið sem fyrst úthlutar aðstoð að reikna það hlutfall út fyrirfram. Aðstoðina má ekki sameina neinni annarri ríkisaðstoð sem úthlutað er vegna aðstoðarhæfra útgjalda sem eru að einhverju eða öllu leyti hin sömu, nema því aðeins að samanlögð aðstoð takmarkist við hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall eða hæstu leyfilega aðstoðarfjárhæð sem gildir um þá aðstoð samkvæmt viðeigandi ríkisaðstoðarreglum. Kanna skal hvort um slíka uppsöfnun aðstoðar er að ræða bæði þegar aðstoðinni er úthlutað og þegar hún er greidd út ⁽⁵¹⁾. Ef stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins heimila úthlutun ríkisaðstoðar samkvæmt einu kerfi jafnframt úthlutun samkvæmt öðrum kerfum verða þau að kveða á um það fyrir hvert kerfi hvaða aðferð skuli nota til að tryggja að skilyrði þessarar málsgreinar séu virt.

⁽⁵⁰⁾ Í öllum samanburði staðleysuforsendna ber að núvirða aðstoðina með sama stuðli og notaður er við núvirðingu samsvarandi fjárfestingar- og staðleysuforsendna.

⁽⁵¹⁾ Sá áskilnaður að stjórnvaldið sem fyrst úthlutar aðstoð skuli reikna hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall í hverju verkefni fyrirfram gildir ekki þegar aðstoðin er fólgin í skattagræði sem veitt er samkvæmt sjálfvirkum kerfi. Við þær aðstæður er í reynd ógerningur að kanna hvort um uppsöfnun aðstoðar er að ræða þegar aðstoðinni er úthlutað og skal þá gera það þegar hún er greidd út.

100. Þegar nýfjárfesting tengist verkefni á sviði evrópskrar svæðasamvinnu (*European Territorial Cooperation*, ETC) sem fullnægir viðmiðum reglugerðar sem setur sérstök ákvæði um markmið þeirrar samvinnu (Interreg) ⁽⁵²⁾, gildir aðstoðarlutfallið sem ákveðið hefur verið fyrir svæðið þar sem nýfjárfestingin er gerð um öll fyrirtæki sem hljóta aðstoð og taka þátt í verkefninu. Ef nýfjárfestingin dreifist á tvö eða fleiri aðstoðarsvæði er hæsta leyfilegt aðstoðarlutfall vegna nýfjárfestingarinnar hið sama og aðstoðarlutfall aðstoðarsvæðisins þar sem aðstoðarhæf útgjöld eru mest. Byggsaðstoð í tengslum við ETC-verkefni má ekki úthluta vegna nýfjárfestinga stórra fyrirtækja á c-svæðum nema þær leiði til nýrrar atvinnustarfsemi.

5.5.2. Rekstraraðstoðarkerfi

101. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að sýna fram á að veitt aðstoð samræmist meðalhófi með tilliti til vandans sem aðstoðinni er ætlað að leysa.
102. Nánar tiltekið verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að fullnægja eftirtöldum skilyrðum:
- 1) Útreikningur aðstoðar verður að byggjast á tilteknum aðstoðarhæfum útgjaldaliðum sem skilgreindir hafa verið fyrirfram og stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins sýna fram á að heimfæra megi að fullu á vandann sem aðstoðinni er ætlað að leysa.
 - 2) Aðstoðin verður að takmarkast við tiltekið hlutfall þeirra aðstoðarhæfu útgjalda og má ekki verða meiri en sem þeim nemur.
 - 3) Aðstoðarfjárhæð sem úthlutað er hverju fyrirtæki sem hlýtur aðstoð verður að samræmast meðalhófi með tilliti til vandans sem það fyrirtæki á við að glíma.
103. Aðstoð sem úthlutað er til að draga úr sérstökum erfiðleikum lítilla og meðalstórra fyrirtækja á a-svæðum verður að haga með þeim hætti að smám saman sé dregið úr aðstoð á gildistíma kerfisins ⁽⁵³⁾. Þetta gildir ekki um kerfi sem starfrækt eru til að koma í veg fyrir fólksfækkun á strjálbýlum og mjög strjálbýlum svæðum.

5.6. Unnið gegn óeðlilega hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjaviðskipti

104. Til að aðstoð geti samrýmt framkvæmd EES-samningsins verða neikvæð áhrif ráðstöfunarinnar að því er varðar samkeppnisröskun og áhrif á viðskipti milli EES-ríkjanna að vera takmörkuð og þau mega ekki vega svo þungt í samanburði við jákvæð áhrif aðstoðarinnar að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum ríkjanna.

5.6.1. Almenn sjónarmið

105. Í mati sínu á heildarjafnvægi milli jákvæðra áhrifa aðstoðarinnar (sjá undirkafla 5.1) og hamlandi áhrifa hennar á samkeppni og milliríkjaviðskipti getur ESA haft hliðsjón af því, eftir því sem við á, hvort aðstoðin hefur æskileg áhrif önnur en þau að stuðla að byggðapróun og aukinni samstöðu byggða. Dæmi um það getur verið þegar fyrir liggur að auk þess að skapa störf á staðnum, leiða til nýrrar atvinnustarfsemi og/eða auka tekjur staðarins stuðli nýfjárfestingin með öflugum hætti einkum að stafrænum umskiptum eða umskiptum í átt að umhverfissjálfbærri starfsemi, þar á meðal lítt kolefnislosandi, kolefnishlutlausri eða loftslagsbreytingaþolinni starfsemi. Hugað verður sérstaklega að ákvæði 3. gr. reglugerðar (ESB) 2020/852 um flokkunarkerfi Evrópusambandsins ⁽⁵⁴⁾, þar á meðal reglunni um að slík starfsemi megi ekki valda „verulegum skaða“, eða öðrum sambærilegum matsaðferðum. Í mati ESA á hamlandi áhrifum á samkeppni og milliríkjaviðskipti kann einnig að verða litið til hugsanlegra neikvæðra úthrifa starfseminnar sem aðstoð rennur til, eftir því sem við á, ef slík úthrif hamla

⁽⁵²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1299/2013 frá 17. desember 2013 um sérstök ákvæði um stuðning Byggsáðbrúnarsjóðs Evrópu við markmið um evrópska svæðasamvinnu (Stjtið. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 259) eða reglugerð sem hefur að geyma sérstök ákvæði um markmið evrópskrar svæðasamvinnu (Interreg) á áætlunartímabilinu 2021–2027, hvor ákvæðin sem eiga við um nýfjárfestinguna.

⁽⁵³⁾ Einnig þegar rekstraraðstoðarkerfi eru tilkynnt með framlengingu gildandi ráðstafana fyrir augum.

⁽⁵⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2020/852 frá 18. júní 2020 um að koma á ramma til að greiða fyrir sjálfbærum fjárfestingum og um breytingu á reglugerð (ESB) 2019/2088, Stjtið. ESB L 198, 22.6.2020, bls. 13–43.

samkeppni og viðskiptum milli EES-ríkjanna að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum þeirra með því að skerða skilvirkni markaðarins ⁽⁵⁵⁾.

106. Neikvæð áhrif byggðaaðstoðar eru meðal annars fólgin í röskun á samkeppni og milliríkja-viðskiptum sem er í meginatriðum tvenns konar, þ.e. annars vegar röskun á vörumörkuðum og hins vegar áhrif á staðarval. Báðar þessar tegundir röskunar geta leitt til óhagkvæmrar ráðstöfunar fjármuna (grafið undan skilvirkni innra markaðarins) og vandkvæða sem tengjast því hvernig atvinnustarfsemi dreifist milli svæða.
107. Meðal hugsanlegra skaðlegra áhrifa ríkisaðstoðar er að hún getur unnið gegn þeirri hagkvæmni sem næst fram með því að færa framleiðendum með hagkvæman rekstur ávinning og þrýsta þeim sem sýna litla hagkvæmni til að bæta reksturinn, endurskipuleggja hann eða hætta starfsemi. Hætt er við óeðlilega mikilli samkeppniröskun ef ríkisaðstoð veldur eða viðheldur verulega aukinni afkastagetu á markaði þar sem vöxtur er undir meðaltali. Ástæðan er sú að of mikil afkastageta getur lækkað hagnaðarhlutfall greinarinnar í heild og orðið til þess að keppinautar dragi úr fjárfestingum sínum eða hætti jafnvel starfsemi. Þannig geta komið upp þær aðstæður að fyrirtæki sem hefðu að öðrum kosti verið samkeppnisfær neyðist til að draga sig út af markaðnum. Þetta getur einnig staðið í vegi fyrir því að fyrirtæki hefji starfsemi eða færi út kvíarnar á markaðnum sem um ræðir og dregið úr þeim hvata til nýsköpunar sem keppinautar fyrirtækjanna hafa. Afleiðingin getur orðið sú að markaðurinn verði óskilvirkur og hagsmunir neytenda skaðist til lengri tíma lítið. Þegar fyrirtæki vita að þau geta átt kost á aðstoð getur það einnig stuðlað að sinnuleysi eða óeðlilega mikilli áhættusækni. Líkur eru til að það dragi úr arðsemi greinarinnar í heild þegar fram í sækir.
108. Aðstoð getur einnig raskað samkeppni með því að valda eða viðhalda umtalsverðum markaðsstyrk hjá fyrirtækinu sem hlýtur aðstoð. Jafnvel þótt aðstoð auki ekki umtalsverðan markaðsstyrk fyrirtækis með beinum hætti getur hún gert það óbeint með því að draga úr vilja starfandi keppinauta til að færa út kvíarnar, stuðla að því að þeir hætti starfsemi eða vinna gegn því að nýir keppinautar hefji starfsemi.
109. Auk röskunar á vörumörkuðum hefur byggðaaðstoð einnig, eðli málsins samkvæmt, áhrif á hvar atvinnustarfsemi er valinn staður. Ef aðstoð leiðir til þess að eitt svæði laðar til sín fjárfestingu missir annað svæði um leið af því tækifæri. Á svæðum sem aðstoðin bitnar á með þessum hætti geta komið fram neikvæð áhrif á borð við samdrátt atvinnustarfsemi og fækkun starfa, meðal annars hjá undirverktökum. Neikvæð áhrif geta einnig verið fólgin í því að jákvæð úthrif tapist (til dæmis klasaáhrif, þekkingarsmit, fræðsla og starfsþjálfun).
110. Byggðaaðstoð er að því leyti frábrugðin öðrum tegundum almennrar ríkisaðstoðar að hún er bundin við tiltekin landsvæði. Sérstakt einkenni byggðaaðstoðar er að henni er ætlað að hafa áhrif á staðarval fjárfesta þegar kemur að fjárfestingarverkefnum. Þegar byggðaaðstoð bætir upp viðbótarkostnað sem rekja má til svæðisbundinna aðstæðna og örvar fjárfestingar á aðstoðar-svæði án þess að draga úr þeim á öðrum slíkum svæðum þar sem atvinnuuppbygging er á svipuðu stigi eða skemmra á veg komin telst hún ekki eingöngu stuðla að hagþróun svæðisins heldur einnig að aukinni samstöðu byggða til hagsbóta fyrir allt Evrópska efnahagssvæðið. Hugsanlegum neikvæðum áhrifum byggðaaðstoðar á staðarval er þegar haldið í skefjum að nokkru leyti með byggðakortum sem sýna á hvaða svæðum heimilt er að veita byggðaaðstoð, í samræmi við markmið á sviði byggðaðróunar og stefnu um samstöðu byggða, og með reglum um hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföll. Til að geta metið áhrif aðstoðar á hagþróun svæðisins sem um ræðir og samstöðu byggða er engu að síður mikilvægt að hafa skýra mynd af því hver atburðarásin yrði ef engin aðstoð yrði veitt.

5.6.2. *Augljós neikvæð áhrif á samkeppni og milliríkja viðskipti*

111. ESA hefur skilgreint nokkrar mismunandi tegundir aðstæðna þar sem augljóst má vera að neikvæð áhrif svæðisbundinnar fjárfestingaraðstoðar á samkeppni og viðskipti milli EES-ríkjanna vegi þyngra en hvers kyns jákvæð áhrif hennar, með þeim afleiðingum að litlar líkur eru til að hún geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.

⁽⁵⁵⁾ Hið sama getur gerst þegar aðstoðin dregur úr virkni efnahagslegra stjórnækja sem beitt er í því skyni að fella slík neikvæð úthrif inn í rekstur fyrirtækja (t.d. á þann hátt að hún hafi áhrif á verðmörkun losunarviðskiptakerfis sambandsins eða annarra svipaðra stjórnækja).

5.6.2.1. Stuðlað að umframafkastagetu á hnignandi markaði

112. Eins og fram kemur í 107. mgr. er í mati ESA á neikvæðum áhrifum aðstoðar horft til þess hvort verkefnið leiðir til aukinnar afkastagetu á markaði þar sem vöxtur er undir meðaltali.
113. Þegar afkastageta á tilteknum markaði eykst fyrir tilstuðlan fjárfestinga sem aðeins er ráðist í vegna ríkisaðstoðar er hætt við að það hafi neikvæð áhrif á framleiðslu eða fjárfestingu annars staðar í EES-ríkjunum. Líkurnar á þessu eru mestar þegar afkastageta er augin umfram vöxt markaðarins og þegar aukningin á sér stað á markaði þar sem afkastageta er þegar of mikil.
114. ESA lítur þess vegna svo á að þegar fjárfesting veldur umframafkastagetu, eða eykur hana, á markaði sem fer hnignandi í raun (þ.e. að samdráttur er á markaðnum)⁽⁵⁶⁾ hafi aðstoðin neikvæð áhrif sem litlar líkur eru til að nokkur jákvæð áhrif hennar bæti upp. Þetta gildir einkum þegar forsendur 1 (ákvörðun um fjárfestingu) eiga við.
115. Ef forsendur 2 (staðarval) eiga við og fjárfesting hefði átt sér stað á sama markaðssvæði óháð allri aðstoð, eða í undantekningartilvikum á öðru markaðssvæði sem framleiðir fyrst og fremst vörur til sölu á sama markaðssvæði, hefur aðstoðin aðeins áhrif á staðarvalið – að því tilskildu að hún sé ekki meiri en nauðsynlegt er til að bæta upp ókosti staðarins og að hún bæti ekki lausafjárstöðu fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð. Við slíkar aðstæður eykur fjárfestingin afkastagetu á markaðssvæðinu sem um ræðir óháð því hvort aðstoð fæst. Að öðru jöfnu er hugsanleg niðurstaða með tilliti til umframafkastagetu því hin sama óháð allri aðstoð. Ef staðurinn sem einnig kom til greina til fjárfestingar er á öðru markaðssvæði og aðstoðin veldur umframafkastagetu á markaði sem fer hnignandi í raun gilda aftur á móti niðurstöður 114. mgr.

5.6.2.2. Bættir sem vinna gegn samstöðu byggða

116. Eins og fram kemur í 109. og 110. mgr. verður ESA í mati sínu á neikvæðum áhrifum aðstoðar að taka tillit til áhrifa hennar á það hvar atvinnustarfseminni er valinn staður.
117. Ef forsendur 2 (staðarval) eiga við og eru með þeim hætti að hefði aðstoð ekki fengist hefði fjárfestingunni verið valinn staður á svæði þar sem aðstoðarlutfall vegna byggðaaðstoðar⁽⁵⁷⁾ er hærri eða hið sama og á svæðinu sem fjárfest er á teljast það vera neikvæð áhrif sem litlar líkur eru til að nokkur jákvæð áhrif aðstoðarinnar bæti upp þar eð þau eru í beinni mótsögn við sjálfan tilgang byggðaaðstoðar.

5.6.2.3. Flutningur starfsemi

118. Í tengslum við mat ESA á tilkynningarskyldum ráðstöfunum verður kallað eftir öllum þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að skera úr um hvort líkur séu til að ríkisaðstoðin muni valda verulegri fækkun starfa í starfandi rekstrareiningum annars staðar á Evrópska efnahags-svæðinu. Við þær aðstæður, og ef fjárfestingin gerir fyrirtækinu sem hlýtur aðstoð kleift að flytja starfsemi á svæðið sem fjárfest er á og orsakasamband er milli aðstoðarinnar og flutningsins teljast það vera neikvæð áhrif sem litlar líkur eru til að nokkur jákvæð áhrif aðstoðarinnar bæti upp.

5.6.3. Fjárfestingaraðstoðarkerfi

119. Fjárfestingaraðstoðarkerfi mega ekki leiða til umtalsverðrar röskunar á samkeppni og milliríkja-viðskiptum. Þar gildir einkum að jafnvel þótt röskun af völdum eins kerfis geti talist lítil (að því tilskildu að öllum skilyrðum fyrir úthlutun fjárfestingaraðstoðar sé fullnægt) getur veruleg röskun komið fram þegar nokkur slík kerfi eru starfrækt samhliða. Slík röskun getur haft áhrif á vörumarkaði með því að skapa eða viðhalda umframafkastagetu eða með því að skapa, auka eða viðhalda umtalsverðum markaðsstyrk tiltekinna viðtakenda aðstoðar með einhverjum þeim hætti sem spillir framvirkum hvötum. Aðstoð sem fyrirtæki eiga kost á samkvæmt aðstoðarkerfum getur einnig bitnað hart á atvinnustarfsemi annars staðar á Evrópska efnahagssvæðinu. Ef aðstoðarkerfi er bundið við tilteknar atvinnugreinar er hættan á slíkri röskun enn meiri.

⁽⁵⁶⁾ Mat ESA á þessu tekur bæði til framleiðslumagns og framleiðsluvirðis og tillit verður tekið til hagsveiflu.

⁽⁵⁷⁾ Til að skera úr um þetta skal nota venjulegt aðstoðarhámark c-svæða sem liggja að a-svæðum óháð hækkuðum aðstoðarlutföllum í samræmi við ákvæði 184. mgr.

120. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða þess vegna að færa sönnur á að neikvæð áhrif af þessu tagi verði ekki meiri en nauðsyn krefur, til dæmis að teknu tilliti til stærðar verkefnanna, einstakra aðstoðarfjárhæða og heildaraðstoðar, hvaða fyrirtæki gera má ráð fyrir að hljóti aðstoð og sérstaks eðlis atvinnugreinanna sem um ræðir. Til að gera ESA kleift að meta hver neikvæðu áhrifin muni verða geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna látið í té öll tiltæk gögn um mat á slíkum áhrifum auk mats á eldri kerfum svipaðs eðlis sem farið hefur fram eftir á.
121. Þegar aðstoð er úthlutað vegna einstakra verkefna samkvæmt aðstoðarkerfi verður stjórnvaldið sem annast úthlutun að fullvissa sig um og staðfesta að aðstoðin hafi ekki áhrif sem eru augljóslega neikvæð, sbr. 111.–118. mgr. Þetta má gera á grundvelli upplýsinga sem fyrirtækið sem hlýtur aðstoð lætur í té þegar sótt er um aðstoðina og yfirlýsingarinnar sem gefin er á stöðluðu umsóknareyðublaði aðstoðar, en í henni á að koma fram hvaða annar staður kemur til greina til fjárfestingar ef aðstoð fæst ekki.
- 5.6.4. *Tilkynningarskyld stök úthlutun fjárfestingaraðstoðar*
122. Í mati ESA á þeim neikvæðu áhrifum sem stök úthlutun aðstoðar getur haft er greint á milli þeirra tvennra staðleysuforsendna sem lýst er í 96. og 97. mgr.
- 5.6.4.1. Forsendur 1 (ákvörðun um fjárfestingu)
123. Þegar forsendur 1 eiga við leggur ESA sérstaka áherslu á neikvæð áhrif sem tengjast umframafkastagetu á hnignandi mörkuðum, hindrunum í vegi fyrir því að hætta starfsemi og hugtakinu umtalsverður markaðsstyrkur. Á móti þessum neikvæðu áhrifum aðstoðarinnar, sem lýst er í 124.–133. mgr., verða að koma jákvæð áhrif sem vega þau upp. Ef fyrir liggur að aðstoðin myndi hafa augljós neikvæð áhrif af því tagi sem lýst er í 114. mgr. eru þó litlar líkur til að nokkur jákvæð áhrif hennar bæti þau upp og að hún geti þannig talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.
124. Til að tök séu á að greina og meta hugsanlega röskun samkeppni og milliríkjaviðskipta skulu stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna leggja fram gögn sem sýna hvaða vörumarkaði um er að ræða (hvaða vörur verða fyrir áhrifum af breyttri háttsemi fyrirtækisins sem hlýtur aðstoð) og á hvaða keppinautum og viðskiptavinum/neytendum röskunin getur bitnað. Varan sem um ræðir er oftast varan sem fjárfestingarverkefnið snýst um⁽⁵⁸⁾. Þegar verkefnið varðar framleiðslu á hálfunninni vöru eða millivöru og verulegur hluti framleiðslunnar er ekki seldur á almennum markaði getur varan sem um ræðir einnig verið endanleg söluvara. Til vörumarkaðarins telst varan sem um ræðir og aðrar vörur sem teljast vera staðgönguvörur hennar, annað hvort frá sjónarmiði neytenda (vegna eiginleika vörunnar, verðs eða notkunarviðs) eða frá sjónarmiði framleiðenda (vegna sveigjanleika framleiðslutækjanna).
125. Margvísleg viðmið verða notuð til að meta hugsanlega röskun, meðal annars eðli markaðarins sem varan er seld á, rekstrarhorfur á þeim markaði (hnignandi eða vaxandi markaður), hvernig fyrirtækið sem hlýtur aðstoð er valið, hvaða hindranir standa í vegi því að hefja eða hætta starfsemi á markaðnum og hvernig vörusérgreiningu er háttað.
126. Ef fyrirtæki treystir á ríkisaðstoð með kerfisbundnum hætti getur það verið vísbending um að það geti ekki staðist samkeppni hjálparlaust eða að það njóti óeðlilegs hagræðis í samanburði við keppinauta þess.
127. Neikvæð áhrif á vörumörkuðum eru í aðalatriðum af tvennum toga:
- 1) Tilvik þar sem aukin afkastageta leiðir til þess að umframafkastageta myndast eða verður enn meiri en áður, einkum ef um hnignandi markað er að ræða.
 - 2) Tilvik þar sem fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hefur umtalsverðan markaðsstyrk.

⁽⁵⁸⁾ Í fjárfestingarverkefnum sem snúast um framleiðslu á nokkrum mismunandi vörum verður að meta hverja vöru fyrir sig.

128. Í mati ESA á því hvort aðstoðin veldur eða viðheldur óskilvirkni á markaði verður litið til þess hversu mikið afkastageta eykst af völdum verkefnisins og hvort vöxtur markaðarins er undir meðaltali.
129. Ef markaðurinn sem um ræðir er vaxandi er að jafnaði minni ástæða en ella til að óttast að aðstoðin muni spilla framvirkum hvötum eða hamla óeðlilega mikið gegn því að fyrirtæki hefji eða hætti starfsemi.
130. Á hnignandi mörkuðum er þetta meira áhyggjuefni. ESA gerir mun á tilvikum þar sem markaðinum fer hnignandi í raun þegar horft er til langs tíma (þ.e. hann dregst saman) og tilvikum þar sem hnignun markaðarins er hlutfallsleg (þ.e. markaðurinn fer enn vaxandi en vöxtur hans er hægari en sem nemur tilteknu viðmiðunarhlutfalli).
131. Þegar metið er hvort vöxtur markaðar er undir meðaltali er hann venjulega borinn saman við vöxt vergrar landsframleiðslu á Evrópska efnahagssvæðinu næstu þrjú ár fyrir upphaf verkefnisins (viðmiðunarhlutfall). Einnig má miða við hagvaxtarþátt til næstu þriggja til fimm ára. Nota má markaðsvísa á borð við væntanlegan vöxt markaðarins á næstu árum, væntingar um hlutfallslega nýtingu afkastagetu á þeim grundvelli og líkleg áhrif aukinnar afkastagetu á starfsemi keppinauta að því er varðar verðlagningu og hagnaðarhlutfall.
132. Staðið getur þannig á að mat á vexti vörumarkaðar á Evrópska efnahagssvæðinu sé óheppileg aðferð til að meta heildaráhrif aðstoðar, einkum ef markaðssvæðið er alþjóðlegt. Í slíkum tilvikum verður hugað að áhrifum aðstoðarinnar á eðli markaðarins sem um ræðir, einkum hvort hætt er við ruðningsáhrifum gagnvart öðrum framleiðendum á Evrópska efnahagssvæðinu.
133. Í mati ESA á því hvort umtalsverður markaðsstyrkur er fyrir hendi verður tekið mið af því hvaða markaðsstöðu fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hefur haft á tilteknu tímabili áður en það tekur við aðstoðinni og hver ætla má að markaðsstæða þess verði þegar fjárfestingunni er lokið. Hugað verður að markaðshlutdeild fyrirtækisins, markaðshlutdeild keppinauta þess og öðrum þáttum sem máli geta skipt. Meðal annars verður eðli markaðarins skoðað með því að kanna samþjöppun, hugsanlegar markaðshindranir ⁽⁵⁹⁾, kaupandastyrk ⁽⁶⁰⁾ og hindranir sem standa í vegi því að færa út kvíarnar eða hætta starfsemi.

5.6.4.2. Forsendur 2 (staðarval)

134. Ef staðleysugreining gefur til kynna að hefði engin aðstoð fengist hefði fjárfestingunni verið valinn annar staður á sama markaðssvæði vörunnar sem um ræðir (forsendur 2), og ef aðstoðin samræmist meðalhófi, standa líkur að öðru jöfnu til þess að niðurstaðan hefði orðið hin sama að því er varðar umframafkastagetu eða umtalsverðan markaðsstyrk óháð allri aðstoð. Í slíkum tilvikum er sennilegt að jákvæð áhrif aðstoðarinnar vegi þyngra en þau takmörkuðu neikvæðu áhrif sem aðstoðin hefur á samkeppni. Ef staðurinn sem einnig kom til greina til fjárfestingar er á Evrópska efnahagssvæðinu verður þó skoðað sérstaklega hvaða neikvæð áhrif geta komið fram þar. Ef aðstoðin hefur augljós neikvæð áhrif af því tagi sem lýst er í 117. og 118. mgr. eru þannig litlar líkur til að nokkur jákvæð áhrif hennar bæti þau upp og þar með að hún geti talist samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.

5.6.5. Rekstraraðstoðarkerfi

135. Ef aðstoðin er nauðsynleg og samræmist meðalhófi að teknu tilliti til þeirra markmiða um byggðaðþróun og aukna samstöðu byggða sem lýst er í undirkafla 5.1.3 er sennilegt að jákvæð áhrif aðstoðarinnar vegi þyngra en neikvæð áhrif hennar á samkeppni og viðskipti milli EES-ríkjanna. Í sumum tilvikum getur aðstoð þó breytt eðli markaðarins eða sérkennum geirans eða atvinnugreinarinnar á þann hátt að fram komi veruleg samkeppnisröskun með hindrunum í vegi

⁽⁵⁹⁾ Með markaðshindrunum er meðal annars átt við lagalegar hindranir (einkum hugverkaréttindi), stærðarhagkvæmni og samlegðaráhrif og þætti sem takmarka aðgang að dreifikerfum og innviðum. Ef aðstoðin er veitt fyrirtæki sem hefur ríkjandi stöðu á viðkomandi markaði geta markaðshindranir sem þar kunna að vera fyrir hendi aukið enn á umtalsverðan markaðsstyrk þess fyrirtækis og þar með ýtt undir neikvæðar afleiðingar af þeim markaðsstyrk.

⁽⁶⁰⁾ Ef kaupendur með sterka stöðu eru starfandi á markaðnum dregur það úr líkunum á að fyrirtækið sem hlýtur aðstoð geti hækkað verð til þeirra kaupenda.

fyrir því að hefja eða hætta starfsemi, staðgönguáhrifum eða tilflutningi viðskiptaflæðis. Litlar líkur eru til að nokkur jákvæð áhrif aðstoðar geti bætt upp slík neikvæð áhrif.

5.7. Gagnsæi

136. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að birta eftirfarandi upplýsingar í einingu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins fyrir gagnsæi við úthlutun ríkisaðstoðar⁽⁶¹⁾ eða á vefsetri sem hefur að geyma ítarlegar upplýsingar um ríkisaðstoð sem veitt hefur verið á lands- eða svæðisvísu:

- 1) Heildartexta hvernar einstakrar ákvörðunar um að veita aðstoð eða samþykkt aðstoðarkerfis ásamt framkvæmdarákvæðum, eða hlekk á þann texta.
- 2) Upplýsingar um hverja einstaka úthlutun aðstoðar umfram 100.000 evrur, í því formi sem fram kemur í VIII. viðauka.

137. Þegar aðstoð er úthlutað vegna ETC-verkefna skal birta upplýsingarnar sem um getur í 136. mgr. á vefsetri EES-ríkisins þar sem hlutaðeigandi umsýslustofnun⁽⁶²⁾ er að finna. EES-ríkin sem taka þátt í samstarfinu geta einnig ákveðið að þau skuli hvert og eitt birta á vefsetrum sínum upplýsingar um aðstoðarráðstafanir á eigin yfirlýðingum.

138. Skipulag vefsetra þar sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna birta ítarlegar upplýsingar um ríkisaðstoð, sbr. 136. mgr., verður að vera með þeim hætti að auðvelt sé að nálgast upplýsingarnar. Birta verður upplýsingarnar á töflureiknissniði sem fellur ekki undir einkaleyfi og gerir það kleift að leita í gögnunum, kalla þau fram, hlaða þau niður og birta þau á netinu með auðveldum hætti, til dæmis CSV- eða XML-sniði. Aðgang almennings að vefsetrinu má ekki takmarka með neinum hætti, til að mynda með kröfu um notendaskráningu.

139. Að því er varðar aðstoðarkerfi sem byggjast á skattvildunum telst skilyrðum samkvæmt 2. lið 136. mgr. vera fullnægt ef stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna birta tilskildar upplýsingar um einstakar aðstoðarfjárhæðir á eftirtöldum bilum (í milljónum evra):

0,1–0,5,

0,5–1,

1–2,

2–5,

5–10,

10–30,

30–60,

60–100,

100–250,

250 og hærri.

140. Frestur til að birta upplýsingar samkvæmt 2. lið 136. mgr. er sex mánuðir frá því að ákvörðun um aðstoð var tekin. Þegar um ræðir aðstoð sem er fólgin í skattvildunum er fresturinn þó eitt ár frá skilafresti skattframtals⁽⁶³⁾. Að því er varðar aðstoð sem er ólögmat en er síðar metin samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins er frestur stjórnvalda EES-EFTA-ríkjanna til að

⁽⁶¹⁾ Sjá „State Aid Transparency Public Search“ á eftirfarandi vefsetri: <https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=en>.

⁽⁶²⁾ Sbr. skilgreiningu í 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1299/2013.

⁽⁶³⁾ Ef hvergi er formlega áskilið að árleg tilkynning sé send um endurnýjun aðstoðar telst 31. desember árið sem aðstoð er veitt fyrir vera dagsetning ákvörðunar um að veita aðstoðina með tilliti til skráningar.

birta upplýsingarnar sex mánuðir frá dagsetningu ákvörðunar ESA um að lýsa aðstoðina samrýmanlega framkvæmd samningsins. Til að tók séu á að framfylgja ríkisaðstoðarreglum EES-samningsins verða upplýsingarnar að vera aðgengilegar um 10 ára skeið hið minnsta frá deginum sem ákvörðun um aðstoð er tekin.

141. Hlekkur á vefsetur sem hefur að geyma upplýsingar um ríkisaðstoð, sbr. 136. mgr., verður birtur á vefsetri ESA.

6. MAT

142. Til að tryggja enn frekar að röskun á samkeppni og milliríkjaviðskiptum verði sem minnst getur ESA áskilið að fram fari eftirámat á tilteknum aðstoðarkerfum, sbr. 143. mgr. Gert er ráð fyrir að slíkt mat fari fram á aðstoðarkerfum sem sérstaklega mikil hætta er á að raski samkeppni og viðskiptum, þ.e. kerfum sem geta valdið verulegri skerðingu eða röskun á samkeppni ef framkvæmd þeirra er ekki endurskoðuð tímanlega.
143. Áskilja má að eftirámat fari fram á aðstoðarkerfum sem njóta mikilla fjárveitinga eða fela í sér nýnæmi, svo og þegar búist er við verulegum breytingum á markaðsaðstæðum, tæknaðferðum eða gildandi reglum. Hvað sem öðru líður verður eftirámat krafist þegar aðstoðarkerfi er þess eðlis að fjárveiting til úthlutunar ríkisaðstoðar eða fjárhæð bókfærðra útgjalda er umfram 150 milljónir evra tiltekið ár eða 750 milljónir evra allan gildistíma kerfisins, en þar er átt við samanlagðan gildistíma þess og aðstoðarkerfa sem komið hefur verið á fót áður í svipuðum tilgangi og á svipuðu landsvæði, frá 1. janúar 2022 að telja. Að teknu tilliti til markmiðanna að baki slíku mati, og til að íþyngja stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna ekki um of, verður eftirámat aðeins krafist þegar gildistími aðstoðarkerfis er lengri en þrjú ár alls, frá 1. janúar 2022 að telja.
144. Falla má frá áskilnaði um eftirámat þegar um ræðir aðstoðarkerfi sem tekur beint við af öðru kerfi sem komið var á fót í svipuðum tilgangi og á svipuðu landsvæði, að því tilskildu að mat hafi farið fram á því kerfi, að lokamatsskýrsla hafi verið gefin út í samræmi við matsáætlun sem hlaut samþykki ESA, og að sú skýrsla hafi engar neikvæðar niðurstöður að geyma. Ef lokamatsskýrsla aðstoðarkerfis samræmist ekki samþykktari matsáætlun verður að stöðva framkvæmd kerfisins án tafar.
145. Matið skal fara fram með það að markmiði að ganga úr skugga um að fullnægt hafi verið forsendum og skilyrðum sem lágu því til grundvallar að aðstoðarkerfið var talið samrýmanlegt framkvæmd EES-samningsins, einkum þeim að kerfið hafi verið nauðsynlegt og að það hafi skilað viðhlítandi árangri að teknu tilliti til settra markmiða. Matið verður einnig að taka til áhrifa aðstoðarkerfisins á samkeppni og milliríkjaviðskipti.
146. Þegar aðstoðarkerfi er þess eðlis að skylt er að láta mat fara fram samkvæmt 143. mgr. verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að leggja fram drög að matsáætlun, sem verður síðan felld inn í mat ESA á kerfinu, og tilkynna þau drög:
- 1) samtímis tilkynningu um aðstoðarkerfið ef fjárveiting til úthlutunar ríkisaðstoðar samkvæmt kerfinu er umfram 150 milljónir ára tiltekið ár eða 750 milljónir evra allan gildistíma kerfisins,
 - 2) innan 30 virkra daga frá því að gerð er umtalsverð breyting sem veldur því að fjárveiting til kerfisins er umfram 150 milljónir evra tiltekið ár eða 750 milljónir evra allan gildistíma kerfisins,
 - 3) innan 30 virkra daga frá því að skráð eru í opinbert bókhald útgjöld í kerfinu umfram 150 milljónir evra tiltekið ár.
147. Drög að matsáætlun verða að fylgja sameiginlegum grunnreglum um aðferðir við framkvæmd mats sem ESA gerir grein fyrir ⁽⁶⁴⁾. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að birta matsáætlunina eins og ESA hefur samþykkt hana.

⁽⁶⁴⁾ Byggt verður á vinnuskjali framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins, „Sameiginlegar aðferðir við mat á ríkisaðstoð“, SWD(2014) 179 lokag. frá 28.5.2014, eða öðrum textum sem kunna að koma í stað þess.

148. Eftirámatið verður að vera í höndum sérfræðings sem er óháður stjórnvaldinu sem annast úthlutun aðstoðar og fara fram í samræmi við matsáætlunina. Í tengslum við hvert mat verður að gefa út að minnsta kosti eina framvinduskýrslu og eina lokamatsskýrslu. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að birta báðar skýrslurnar.
149. Lokamatsskýrslan verður að berast ESA nægilega snemma til að tími gefist til að meta hvers kyns áform um framlengingu aðstoðarkerfisins og eigi síðar en níu mánuðum áður en gildistími kerfisins rennur út. Þennan tíma má stytta þegar um ræðir kerfi sem ekki verður skylt að meta fyrr en á síðustu tveimur árum framkvæmdatímans. Í ákvörðun sem tekin er um samþykkt aðstoðarkerfisins verður tilgreint nákvæmlega hversu víðtækt matið á að vera hverju sinni og hvernig því skal hagað. Í tilkynningu um aðstoðarkerfi sem komið er á fót síðar í svipuðum tilgangi verður að gera grein fyrir því hvernig tekið hefur verið tillit til niðurstaðna matsins.

7. BYGGÐAKORT

150. Í þessum kafla er gerð grein fyrir viðmiðum sem nota ber til að skilgreina hvaða svæði teljast fullnægja skilyrðum stafl. a) og c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Svæði sem fullnægja þeim skilyrðum og stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna vilja tilgreina sem a- eða c-svæði⁽⁶⁵⁾ verða að koma fram á byggðakorti sem skylt er að tilkynna til ESA og hljóta verður samþykki stofnunarinnar áður en nokkurri byggðaaðstoð er úthlutað til fyrirtækja á þeim svæðum.
151. Á kortunum verða einnig að koma fram hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll sem eiga að gilda á ofangreindum svæðum á gildistíma samþykks korts.
152. Til að viðhalda hvatningaráhrifum aðstoðarinnar gildir sú regla að hafi umsókn um aðstoð borist stjórnvöldum áður en gildistími kortsins hófst er óheimilt að breyta þeirri „fjárhæð aðstoðar sem talin er nauðsynleg“ sem fram kemur í upprunalegri umsókn eftir að framkvæmdir hefjast við verkefnið í þeim tilgangi að nýta hærra aðstoðarhlutfall sem kann að vera heimilt samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum.
153. Þegar um ræðir sjálfvirk aðstoðarkerfi sem byggjast á skattvöðunum er aðeins heimilt að beita hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföllum samkvæmt þessum leiðbeinandi reglum í tengslum við verkefni sem hefjast eftir að hækkan þess hæsta leyfilega aðstoðarhlutfalls sem um ræðir öðlaðist gildi samkvæmt viðkomandi reglum landsins. Að því er varðar verkefni sem hefjast fyrir þann gildistökudag gildir áfram hæsta leyfilegt aðstoðarhlutfall sem samþykkt hefur verið á grundvelli áðurgildandi byggðakorts.

7.1. Íbúahlutfall sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð

154. Að teknu tilliti til þess að með úthlutun byggðaaðstoðar er vikið frá því almenna banni við ríkisaðstoð sem kveðið er á um í 1. mgr. 107. sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins lítur framkvæmdastjórn Evrópusambandsins svo á að samantölgð íbúatala a- og c-svæða í ESB27 verði að vera lægri en samantölgð íbúatala annarra svæða. Samantölgð íbúatala allra tilgreindra aðstoðarsvæða í ESB27 á því að vera undir 50% af heildaríbúafjölda ESB27.
155. Í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020⁽⁶⁶⁾ var mælt fyrir um að íbúatala a- og c-svæða mætti vera 47% af heildaríbúafjölda ESB28. Eftir útgöngu Hins sameinaða konungsríkis Stóra-Bretlands og Norður-Írlands úr Evrópusambandinu lítur framkvæmdastjórnin svo á að eðlilegt sé að hækka þetta hlutfall í 48% af íbúafjölda ESB27 í heild.
156. Í samræmi við það er kveðið á um það í núgildandi leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar um byggðaaðstoð að hæsta leyfilegt íbúahlutfall a- og c-svæða í aðildarríkjunum sé 48% af íbúafjölda ESB27⁽⁶⁷⁾.

⁽⁶⁵⁾ Strjálbýl og mjög strjálbýl svæði eiga einnig að koma fram á byggðakortinu.

⁽⁶⁶⁾ Stjtið. ESB C 209, 23.7.2013, bls. 1.

⁽⁶⁷⁾ Hámarkið er sett á grundvelli talna frá Hagstofu Evrópusambandsins (Eurostat) fyrir árið 2018. Miðað er við að hámarkið sé 48,00% af ESB27_2020 – (Evrópusambandið – 27 ríki (frá árinu 2020)).

- 156a. ESA er sammála þessari afstöðu framkvæmdastjórnarinnar. Því er rétt að mæla í þessum leiðbeinandi reglum fyrir um samsvarandi hámark íbúahlutfalls fyrir Evrópska efnahagssvæðið í heild, þ.e. að EES-EFTA-ríkjunum meðtöldum. Hámark fyrir Evrópska efnahagssvæðið í heild er fundið með því að bæta íbúafjölda EES-EFTA-ríkjanna við í þeim útreikningi á hámarki íbúahlutfalls sem fram kemur í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar. Að því er þessar leiðbeinandi reglur varðar er hæsta leyfilegt íbúahlutfall a- og c-svæða þess vegna 48% af heildaríbúafjölda EES-ríkjanna eins og hann er samkvæmt tölum frá Eurostat fyrir árið 2018.

7.2. Undanþága samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. mgr.

157. Í stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins er kveðið á um að „aðstoð til að efla hagþróun á svæðum þar sem lífshæðir eru óvenju bágborin eða atvinnuleysi mikið“ geti talist samrýmast framkvæmd EES-samningsins. Samkvæmt úrskurði Dómsstóls Evrópusambandsins sýna „orðin „óvenju“ og „mikið“ í stafl. a) í 3. mgr. 107. gr. [sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins] að undanþágan varðar eingöngu svæði þar sem efnahagsástand er afar slæmt í samanburði við [sambandið] í heild“⁽⁶⁸⁾.
158. ESA lítur svo á að skilyrðum stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins sé fullnægt á hagskýrslusvæðum á 2. þrepi þar sem verg landsframleiðsla á íbúa er ekki yfir 75% af meðaltali EES-ríkjanna⁽⁶⁹⁾.
159. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geta í samræmi við þetta tilgreint eftirtalin svæði sem a-svæði:
- 1) Hagskýrslusvæði á 2. þrepi þar sem verg landsframleiðsla á íbúa samkvæmt kaupmáttarstaðli⁽⁷⁰⁾ er ekki yfir 75% af meðaltali EES-ríkjanna (þegar miðað er við meðaltal síðustu þriggja ára sem gögn Eurostat ná til⁽⁷¹⁾).
 - 2) [...].
160. Í I. viðauka eru talin upp þau svæði sem stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geta tilgreint sem a-svæði. Um það leyti sem þessar leiðbeinandi reglur voru gefnar út stóðst ekkert svæði í EES-EFTA-ríkjunum skilyrði fyrir því að njóta undanþágu samkvæmt stafl. a) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

7.3. Undanþága samkvæmt stafl. c) í 3. mgr. 61. mgr.

161. Í stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins er kveðið á um að „aðstoð til að greiða fyrir þróun ákveðinna greina efnahagslífsins eða ákveðinna efnahagssvæða“ geti talist samrýmast framkvæmd EES-samningsins „enda hafi hún ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum“. Samkvæmt úrskurði Dómsstóls Evrópusambandsins heimilar undanþágan „í stafl. c) í 3. mgr. 107. gr. [sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins] [...] að unnið sé að hagþróun tiltekinna svæða án þess að fullnægja þurfi efnahagslegum skilyrðum sem mælt er fyrir um í stafl. a) í 3. mgr. [107]. gr., enda hafi slík aðstoð „ekki svo óhagstæð áhrif á viðskiptaskilyrði að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum“. Það ákvæði færir framkvæmdastjórninni vald til að heimila aðstoð sem ætlað er að efla hagþróun þeirra svæða í tilteknu aðildarríki sem standa illa að vígi í samanburði við meðaltal landsins“⁽⁷²⁾. ESA telur að hið sama eigi við samkvæmt stafl. c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.
162. Hæsta leyfilegt íbúahlutfall c-svæða í EES-ríkjunum („c-hlutfall“) fæst með því að draga íbúafjölda á svæðum sem tilgreina má sem a-svæði í EES-ríkjunum frá þeim íbúafjölda sem notaður er til útreiknings á hæsta leyfilegu íbúahlutfalli Evrópska efnahagssvæðisins í heild samkvæmt málsgrein 156a.

⁽⁶⁸⁾ Dómur frá 14. október 1987, *Þýska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, mál 248/84, EU:C:1987:437, 19. mgr., dómur frá 14. janúar 1997, *Spænska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, C-169/95, EU:C:1997:10, 15. mgr. og dómur frá 7. mars 2002, *Ítalska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, C-310/99, EU:C:2002:143, 77. mgr.

⁽⁶⁹⁾ [...].

⁽⁷⁰⁾ Allar vísanir hér á eftir til vergrar landsframleiðslu á íbúa miðast við kaupmáttarstaðal.

⁽⁷¹⁾ Gögnin taka til árána 2016–2018. Allar vísanir hér á eftir til vergrar landsframleiðslu á íbúa í samanburði við meðaltal EES-ríkjanna miðast við meðaltal landsvæða samkvæmt tölum Eurostat fyrir árin 2016–2018 (eins og þær voru 23.3.2020).

⁽⁷²⁾ *Þýska ríkið gegn framkvæmdastjórn*, mál 248/84, *op. cit.*, 19. mgr.

163. Tveir flokkar c-svæða eru notaðir:

- 1) Svæði sem fullnægja tilteknum föstum skilyrðum og stjórnvöldum EES-EFTA-ríkis er því heimilt að tilgreina sem c-svæði án þess að frekari réttlætningar sé þörf („fyrirframskilgreind c-svæði“).
- 2) Svæði sem stjórnvöldum EES-EFTA-ríkis er heimilt, samkvæmt eigin ákvörðun, að tilgreina sem c-svæði að því tilskildu að þau geti sýnt fram á að svæðin fullnægi tilteknum félagslegum og efnahagslegum viðmiðum („c-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram“).

7.3.1. Fyrirframskilgreind c-svæði

7.3.1.1. Sérstök úthlutun c-hlutfalls vegna fyrirframskilgreindra c-svæða

164. [...] ⁽⁷³⁾.

165. ESA lítur svo á að stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verði að hafa nægilega stórt c-hlutfall til ráðstöfunar til að geta tilgreint strjálbýl svæði sem c-svæði.

166. Eftirtalin svæði eru flokkuð sem fyrirframskilgreind c-svæði:

- 1) [...].
- 2) Strjálbýl svæði: hagskýrslusvæði á 2. þrepi þar sem íbúar eru færri en 8 á hverjum km² og hagskýrslusvæði á 3. þrepi þar sem íbúar eru færri en 12,5 á hverjum km² (samkvæmt gögnum frá Eurostat um þéttleika byggðar á árinu 2018).

167. Í I. viðauka kemur fram hvernig íbúahlutfalli vegna fyrirframskilgreindra c-svæða er úthlutað fyrir hvert EES-EFTA-ríki. Þann hluta íbúa í hverju landi má aðeins nýta til að tilgreina fyrirframskilgreind c-svæði.

7.3.1.2. Hvernig tilgreina ber fyrirframskilgreind c-svæði

168. Stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna er heimilt að tilgreina sem c-svæði þau fyrirframskilgreindu c-svæði sem nefnd eru í 166. mgr.

169. Á strjálbýlum svæðum skulu stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að jafnaði tilgreina hagskýrslusvæði á 2. þrepi þar sem íbúar eru færri en 8 á hverjum km² eða hagskýrslusvæði á 3. þrepi þar sem íbúar eru færri en 12,5 á hverjum km². Stjórnvöldum EES-ríkjanna er þó einnig heimilt að tilgreina einstaka hluta hagskýrslusvæða á 3. þrepi þar sem íbúar eru færri en 12,5 á hverjum km² svo og önnur samfelld svæði sem liggja að þeim hagskýrslusvæðum á 3. þrepi, að því tilskildu að íbúar á þeim svæðum séu færri en 12,5 á hverjum km². Á mjög strjálbýlum svæðum er stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna heimilt að tilgreina hagskýrslusvæði á 2. þrepi þar sem íbúar eru færri en 8 á hverjum km² svo og önnur og minni samfelld svæði sem liggja að slíkum hagskýrslusvæðum á 2. þrepi, að því tilskildu að íbúar á þeim svæðum séu færri en 8 á hverjum km² og að samanlagður íbúafjöldi slíkra mjög strjálbýlla svæða og strjálbýlla svæða sé ekki meiri en sem nemur sérstöku c-hlutfalli samkvæmt 167. mgr.

7.3.2. C-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram

7.3.2.1. Aðferð sem notuð er við skiptingu íbúahlutfalls milli EES-EFTA-ríkjanna vegna c-svæða sem eru ekki skilgreind fyrirfram

170. Hæsta leyfilegt íbúahlutfall c-svæða sem eru ekki skilgreind fyrirfram í EES-ríkjunum fæst með því að draga íbúafjölda svæða sem heimilt er að tilgreina sem a-svæði og fyrirframskilgreindra c-svæða í ESB27 og EES-EFTA-ríkjunum frá þeim íbúafjölda sem notaður er til útreiknings á hæsta leyfilegu íbúahlutfalli Evrópska efnahagssvæðisins í heild samkvæmt mgr. 156a. Íbúahlutfalli fyrir c-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram er skipt milli EES-EFTA-ríkjanna með aðferðinni sem lýst er í III. viðauka.

⁽⁷³⁾ [...].

7.3.2.2. Öryggisnet og lágmarksíbúahlutfall

171. Til að halda samfellu í byggðakortum og tryggja öllum aðildarríkjunum tiltekið lágmarks-svigrúm telur framkvæmdastjórnin að ekkert ríkjanna megi missa meira en 30% af heildar-íbúahlutfalli sínu eins og það var árin 2017–2020 og að þau verði öll að hafa tiltekið lágmarks-íbúahlutfall til ráðstöfunar.
172. Framkvæmdastjórnin ákvað því að gera þá undantekningu frá ákvæði 156. mgr. leiðbeinandi reglna hennar um hæsta leyfilega búahlutfall að hækka c-hlutfall hvers aðildarríkis þannig að:
- 1) lækun á samnlogðu a- og c-hlutfall hvers aðildarríkis nemi ekki meira en 30% frá því sem var árin 2017–2020 ⁽⁷⁴⁾,
 - 2) aðildarríkin hafi öll til ráðstöfunar búahlutfall sem nemi að minnsta kosti 7,5% búalandsins ⁽⁷⁵⁾.
- 172a. ESA er sammála þessari afstöðu framkvæmdastjórnarinnar. Í samræmi við það er c-hlutfallið hækkað þannig að Liechtenstein hafi til ráðstöfunar lágmarkshlutfallið 7,5% af búum landsins.
173. Í I. viðauka kemur fram búahlutfall fyrir c-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram, að teknu tilliti til öryggisnetsins og lágmarksíbúahlutfalls, í hverju EES-EFTA-ríki.

7.3.2.3. Hvernig tilgreina ber c-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram

174. ESA lítur svo á að viðmiðin sem EES-EFTA-ríkin nota til að tilgreina c-svæði verði að endurspegla mismunandi tegundir aðstæðna sem geta réttlætt úthlutun byggðaaðstoðar. Viðmiðin verða því að vera þess eðlis að tekið sé á vanda sem líklegt er að við sé að glíma á c-svæðum og stafar af félagslegum og efnahagslegum aðstæðum, staðhátum eða kerfislægum þáttum, auk þess sem tryggja þarf nægilegar varnir gegn því að úthlutun byggðaaðstoðar spilli ekki skilyrðum til viðskipta að því marki að stríði gegn sameiginlegum hagsmunum ríkjanna.
175. Stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna er því heimilt að tilgreina sem c-svæði öll c-svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram en þau ákveða að skilgreina á grundvelli eftirtalinna viðmiða:
- 1) Viðmið 1: Samfelld svæði þar sem búar eru að minnsta kosti 100.000 ⁽⁷⁶⁾. Til greina koma byggðarlög á hagskýrslusvæðum á 2. eða 3. þrepi þar sem:
 - (i) verg landsframleiðsla á búna er ekki yfir meðaltali EES-ríkjanna eða
 - (ii) atvinnuleysi er að minnsta kosti 115% af landsmeðaltali ⁽⁷⁷⁾.
 - 2) Viðmið 2: Hagskýrslusvæði á 3. þrepi þar sem búar eru færri en 100.000 og:
 - (i) verg landsframleiðsla á búna er ekki yfir meðaltali EES-ríkjanna eða
 - (ii) atvinnuleysi er að minnsta kosti 115% af landsmeðaltali
 - 3) Viðmið 3: Eyjar og samfelld svæði sem búa við sambærilega einangrun (til dæmis skagar og fjalllendi) þar sem:
 - (i) verg landsframleiðsla á búna er ekki yfir meðaltali EES-ríkjanna eða ⁽⁷⁸⁾

⁽⁷⁴⁾ Þessi þáttur öryggisnetsins nýtist Þýskalandi, Írlandi, Möltu og Slóveníu.

⁽⁷⁵⁾ Þetta lágmarksíbúahlutfall nýtist Danmörku og Lúxemborg.

⁽⁷⁶⁾ Þessi lágmarksfjöldi lækkar í 50.000 búna í EES-EFTA-ríkjum þar sem búar á c-svæðum sem eru ekki skilgreind fyrirfram eru færri en 1 milljón og í 10.000 búna í EES-EFTA-ríkjum þar sem heildaríbúafjöldi nær ekki 1 milljón.

⁽⁷⁷⁾ Útreikningar á atvinnuleysi skulu byggðir á hagtolum sem hagstofa landsins hefur birt fyrir svæðið og skal nota meðaltal síðustu þriggja ára sem slíkar tölur ná til (um það leyti sem byggðakortið er tilkynnt). Ef annað er ekki tekið fram í þessum leiðbeinandi reglum er atvinnuleysi sem hlutfall af landsmeðaltali reiknað samkvæmt þessum forsendum.

⁽⁷⁸⁾ Í útreikningi sem fram fer til að staðfesta að landsframleiðsla á búna á slíkum eyjum og samfelldum svæðum sé ekki yfir meðaltali EES-ríkjanna geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna notað gögn sem aflað er frá hagstofu landsins eða aðrar viðurkenndar heimildir.

- (ii) atvinnuleysi er að minnsta kosti 115% af landsmeðaltali eða ⁽⁷⁹⁾
- (iii) íbúar eru færri en 5.000.
- 4) Viðmið 4: Hagskýrslusvæði á 3. þrepi, eða hlutar hagskýrslusvæða á 3. þrepi sem mynda samfelld svæði, sem liggja að a-svæði eða eiga landamæri að ríki utan Evrópska efnahags-svæðisins og Fríverslunarsamtaka Evrópu (EFTA).
- 5) Viðmið 5: Samfelld svæði með að minnsta kosti 50 000 íbúum ⁽⁸⁰⁾ sem standa frammi fyrir miklum breytingum á atvinnulífi eða fer hratt hnignandi hlutfallslega, að því tilskildu að svæðin séu ekki á hagskýrslusvæðum á 3. þrepi eða samfelldum svæðum sem fullnægja skilyrðum fyrir því að tilgreina megja þau sem fyrirframskilgreind svæði samkvæmt viðmiðum 1 til 4 ⁽⁸¹⁾.
- 176. Að því er varðar viðmiðin sem lýst er í 175. mgr. vísar hugtakið samfelld svæði til heilla sveitarstjórnareininga (*Local Administrative Units*, LAU) ⁽⁸²⁾ eða nokkurra slíkra eininga saman ⁽⁸³⁾. Tvær eða fleiri sveitarstjórnareiningar teljast mynda samfelld svæði ef hver og ein þeirra á landamerki sameiginleg með öðru svæði í hópnum ⁽⁸⁴⁾.
- 177. Mat á því hvort fullnægt er skilyrði um leyfilegt íbúahlutfall hvers EES-EFTA-ríkis fer fram með hliðsjón af nýjustu gögnum sem hagstofa landsins hefur birt um heildarfjölda íbúa með fasta búsetu á svæðunum sem um ræðir.

7.4. Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll að því er varðar svæðisbundna fjárfestingaraðstoð

- 178. ESA lítur svo á að við ákvörðun hæstu leyfilegra aðstoðarhlutfalla að því er varðar svæðis-bundna fjárfestingaraðstoð verði að taka mið af eðli og umfangi misvægis í hagþróun milli svæða á Evrópska efnahagssvæðinu. Aðstoðarhlutföllin verða því að vera hærri á a-svæðum en á c-svæðum.
- 7.4.1. *Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll á a-svæðum*
- 179. Aðstoðarhlutfall stórra fyrirtækja á a-svæðum má ekki vera hærri en:
 - 1) 50% á hagskýrslusvæðum á 2. þrepi þar sem landsframleiðsla á íbúa er ekki yfir 55% af meðaltali EES-ríkjanna,

⁽⁷⁹⁾ Í útreikningi sem fram fer til að staðfesta að atvinnuleysi á slíkum eyjum og samfelldum svæðum sé að minnsta kosti 115% af meðaltali EES-ríkjanna geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna notað gögn sem aflað er frá hagstofu landsins eða aðrar viðurkenndar heimildir.

⁽⁸⁰⁾ Þessi lágmarksfjöldi lækkar í 25.000 íbúa í EES-EFTA-ríkjum þar sem íbúar á c-svæðum sem eru ekki skilgreind fyrirfram eru færri en 1 milljón, í 10.000 íbúa í EES-EFTA-ríkjum þar sem heildaríbúafjöldi nær ekki 1 milljón og í 5.000 íbúa á eyjum og á samfelldum svæðum sem búa við sambærilega einangrun.

⁽⁸¹⁾ Að því er varðar viðmið 5 verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að færa sönnur á að svæðin standi frammi fyrir miklum breytingum á atvinnulífi eða að þeim fari hratt hnignandi hlutfallslega með samanburði við stöðu mála annars staðar í sama EES-EFTA-ríki eða öðrum EES-ríkjum á grundvelli félagsvísa og hagvísa sem lúta að afkomu fyrirtækja, vinnumörkuðum, fjárhagsstöðu heimila, menntamálum eða öðrum hliðstæðum þáttum. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geta í þessu skyni notað gögn sem aflað er frá hagstofum landanna eða aðrar viðurkenndar heimildir. [...].

⁽⁸²⁾ Skilgreiningu á sveitarstjórnareiningum er að finna í III. viðauka með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1059/2003 um að taka upp sameiginlega flokkun hagskýrslusvæða (NUTS), með áorðnum breytingum samkvæmt framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar 2019/1755 frá 8. ágúst 2019 (Stjtið. ESB L 270, 24.10.2019). Eins og fram kemur í neðanmálsgrein 30 hefur sú reglugerð ekki verið felld inn í EES-samninginn. Til að samræma skilgreiningar í umhverfi þar sem sívaxandi spurn er eftir hagtölum fyrir einstök svæði hafa Hagstofa Evrópusambandsins (Eurostat) og hagskýrslustofnanir umsóknarríkjanna og EFTA-ríkjanna þó komið sér saman um flokkun hagskýrslusvæða sem svipar til NUTS-kerfisins.

⁽⁸³⁾ Stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins geta þó tilgreint einstaka hluta sveitarstjórnarsvæðis að því tilskildu að íbúafjöldi viðkomandi sveitarstjórnarsvæðis sé meiri en lágmarksíbúafjöldi á samfelldu svæði samkvæmt viðmiði 1 eða 5 (að teknu tilliti til lækkunar á lágmarksíbúafjölda að því er þau viðmið varðar, eftir því sem við á) og að íbúafjöldi á þeim hlutum sveitarstjórnarsvæðisins sé að minnsta kosti 50% af lágmarksíbúafjölda samkvæmt viðmiðinu sem notað er.

⁽⁸⁴⁾ Að því er varðar eyjar teljast landamerki í sjó einnig til landamerkja við önnur sveitarstjórnarsvæði í EES-EFTA-ríkinu sem um ræðir.

- 2) 40% á hagskýrslusvæðum á 2. þrepi þar sem landsframleiðsla á íbúa er yfir 55% en ekki yfir 65% af meðaltali EES-ríkjanna,
- 3) 30% á hagskýrslusvæðum á 2. þrepi þar sem landsframleiðsla á íbúa er yfir 65% af meðaltali EES-ríkjanna.

180. [...].

181. Aðstoðarhlutföll samkvæmt 179. mgr. má hækka á svæðunum sem um getur í undirköflum 7.4.4 og 7.4.5 svo fremi sem aðstoðarhlutfall stórra fyrirtækja á svæðinu sem um ræðir verður ekki hærra en 70%.

7.4.2. *Hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll á c-svæðum*

182. Aðstoðarhlutfall stórra fyrirtækja má ekki vera hærra en:

- 1) 20% á strjálbýlum svæðum og á þeim svæðum (hagskýrslusvæðum á 3. þrepi eða hlutum hagskýrslusvæða á 3. þrepi) sem eiga landamerki sameiginleg með landi utan EES eða EFTA.
- 2) 15% á fyrirverandi a-svæðum,
- 3) 10% á c-svæðum sem hafa ekki verið skilgreind fyrirfram þar sem verg landsframleiðsla á íbúa er yfir 100% af meðaltali EES-ríkjanna og atvinnuleysi undir 100% af meðaltali EES-ríkjanna.
- 4) 15% á öðrum c-svæðum sem hafa ekki verið skilgreind fyrirfram.

183. Aðstoðarhlutfall á fyrirverandi a-svæðum, sem er 15% samkvæmt lið 2) í 182. mgr., má vera 5 prósentustigum hærra fram til 31. desember 2024.

184. Ef c-svæði liggur að a-svæði er heimilt að hækka aðstoðarhlutföll þeirra hagskýrslusvæða á 3. þrepi eða þeirra hluta hagskýrslusvæða á 3. þrepi á því c-svæði sem eiga landamerki að a-svæðinu, eins og þau eru samkvæmt 182. mgr., nægilega mikið til að munurinn á aðstoðarhlutfalli svæðanna tveggja verði ekki meiri en 15 prósentustig.

185. Heimilt er að hækka einnig aðstoðarhlutföll samkvæmt 182. mgr. á svæðunum sem um getur í undirkafla 7.4.5.

7.4.3. *Hækkun aðstoðarhlutfalla lítilla og meðalstórra fyrirtækja*

186. Heimilt er að hækka aðstoðarhlutföll samkvæmt undirköflum 7.4.1 og 7.4.2 um allt að 20 prósentustig þegar um lítil fyrirtæki er að ræða og allt að 10 prósentustig þegar um meðalstór fyrirtæki er að ræða. ⁽⁸⁵⁾.

7.4.4. *Hækkun aðstoðarhlutfalla á svæðum sem hlotið geta framlög úr JTF-sjóðnum* ⁽⁸⁶⁾

187. [...] ⁽⁸⁷⁾.

7.4.5. *Hækkun aðstoðarhlutfalla á svæðum þar sem íbúum fer fækkandi*

188. Hækka má hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll samkvæmt undirkafla 7.4.1 um 10 prósentustig og hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll samkvæmt undirkafla 7.4.2 um 5 prósentustig á hagskýrslusvæðum á 3. þrepi ef íbúum á viðkomandi svæði fækkaði um meira en 10% árin 2009–2018 ⁽⁸⁸⁾.

7.5. **Tilkynningar um byggðakort og mat á þeim**

⁽⁸⁵⁾ Hækkun aðstoðarhlutfalla lítilla og meðalstórra fyrirtækja gildir ekki þegar aðstoð er veitt vegna stórra fjárfestingarverkefna.

⁽⁸⁶⁾ [...].

⁽⁸⁷⁾ [...].

⁽⁸⁸⁾ Sjá IV. viðauka.

189. Í kjölfar útgáfu þessara leiðbeinandi reglna skulu stjórnvöld allra EES-EFTA-ríkjana tilkynna ESA eitt byggðakort sem gildi frá 1. janúar 2022 til 31. desember 2027. Í tilkynningunum skulu koma fram upplýsingarnar sem tilgreindar eru í V. viðauka.
190. ESA tekur tilkynnt byggðakort hvers EES-EFTA-ríkis til skoðunar og gefur út ákvörðun um samþykkt þess ef kortið fullnægir skilyrðunum sem mælt er fyrir um í þessum leiðbeinandi reglum. Öll byggðakort verða birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau og eru þau óaðskiljanlegur hluti þessara leiðbeinandi reglna.

7.6. Breytingar

7.6.1. Íbúahlutfall til vara

191. Stjórnvöldum EES-EFTA-ríkis er heimilt, að eigin frumkvæði, að mæla fyrir um varahlutfall íbúa sem reiknað er sem munurinn á hæsta leyfilega íbúahlutfalli í því EES-EFTA-ríki, samkvæmt ákvörðun ESA ⁽⁸⁹⁾ og hlutfallinu sem gildir á a- og c-svæðunum sem tilgreind eru á byggðakortinu.
192. Ef stjórnvöld EES-EFTA-ríkis ákveða að stofna til slíks varahlutfalls er þeim heimilt, hvenær sem vera skal, að nýta það hlutfall til að bæta nýjum c-svæðum á kortið þar til hæsta leyfilega íbúahlutfalli landsins er náð. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjana geta í þessu skyni notað nýjustu tiltæk gögn um félagslegar og efnahagslegar aðstæður sem aflað er frá Hagstofu Evrópusambandsins (Eurostat) eða hagstofu landsins, eða aðrar viðurkenndar heimildir. Íbúafjölda á c-svæðunum sem um ræðir skal reikna á grundvelli íbúatálnanna sem notaðar voru í upphaflegri gerð kortsins.
193. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkisins verða að gera ESA viðvart, áður en nokkur breyting er gerð, hverju sinni sem þau hyggjast nýta varahlutfall íbúa til að bæta nýjum c-svæðum við.

7.6.2. Endurskoðun sem fram fer áður en gildistími reglnanna rennur út

194. Byggðakortin verða endurskoðuð árið 2023 að teknu tilliti til nýrra og uppfærðra talna. Upplýsingum um niðurstöður þeirrar endurskoðunar verður komið á framfæri eigi síðar en í júní 2023.

8. BREYTING Á LEIÐBEINANDI REGLUM UM BYGGÐAÐSTOÐ FYRIR ÁRIN 2014–2020

195. Í tilkynningu sem send er samkvæmt 189. mgr. geta stjórnvöld EES-EFTA-ríkis einnig tilkynnt breytingu á byggðakorti fyrir árin 2014–2021 ⁽⁹⁰⁾ þannig að í stað svæða sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð samkvæmt leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020 komi samsvarandi svæði á kortinu sem sent er ESA til samþykktar samkvæmt 190. mgr. Endurskoðað byggðakort gildir frá dagsetningu ákvörðunar ESA um tilkynnta breytingu á byggðakorti fyrir árin 2014–2021 til 31. desember 2021. Í þeirri ákvörðun verður einnig mælt fyrir um hæstu leyfilega aðstoðarhlutföll á svæðunum sem heimilt er að styrkja með byggðaaðstoð samkvæmt endurskoðuðu byggðakorti fyrir árin 2014–2021, en þau samsvara hæstu leyfilegu aðstoðarhlutföllum samkvæmt leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020. Endurskoðað kort verður óaðskiljanlegur hluti leiðbeinandi reglna um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020 í samræmi við ákvæði 157. mgr. þeirra reglna.
196. Eftirtalдар breytingar verða á leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020:
- 1) Í 20. mgr. hljóði liður q) þannig:

„Byggðakort: skrá um svæði sem stjórnvöld í EES-EFTA-ríki hafa tilgreint í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum leiðbeinandi reglum, eða leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð sem gilda frá 1. janúar 2022, og hlotið hefur samþykki ESA.“

⁽⁸⁹⁾ Sbr. I. viðauka.

⁽⁹⁰⁾ Byggðakort sem ESA samþykkir í samræmi við leiðbeinandi reglur um byggðaaðstoð fyrir árin 2014–2020 og gildir fyrir tímabilið 1. júlí 2014 til 31. desember 2021.

- 2) Eftirfarandi málsgrein 161a er skotið inn á eftir 161. mgr.:

„5.6.3. Breyting í kjölfar útgáfu leiðbeinandi reglna um byggðaaðstoð sem gilda frá 1. janúar 2022

161a. Stjórnvöldum EES-EFTA-ríkis er heimilt að óska eftir breytingu á byggðakorti landsins í samræmi við undirkafla 7.6 í leiðbeinandi reglum um byggðaaðstoð sem gilda frá 1. janúar 2022.“

9. GILDISSVIÐ BYGGÐAÐSTOÐARREGLNANNA

197. Ákvæðum þessara leiðbeinandi reglna verður beitt í mati ESA á allri tilkynningarskyldri byggðaaðstoð sem úthlutað er, eða fyrirhugað er að úthluta, eftir 31. desember 2021 með tilliti til þess hvort hún telst samrýmanleg framkvæmd EES-samningsins.
198. Byggðaaðstoðarkerfi og byggðaaðstoð sem fyrirhugað er að úthluta eftir 31. desember 2021 teljast ekki fulltílkynnt fyrir en ESA hefur gefið út ákvörðun um samþykkt byggðakorts fyrir EES-EFTA-ríkið sem um ræðir, í samræmi við tilhögunina sem lýst er í undirkafla 7.5.
199. Með þessum leiðbeinandi reglum verða ýmsar breytingar á gildandi ákvæðum um byggðaaðstoð. Þess vegna er nauðsynlegt að taka til skoðunar hvort gildandi byggðaaðstoðarkerfi ⁽⁹¹⁾ sem starfrækja á lengur en til ársins 2021, þar á meðal fjárfestingar- og rekstraraðstoðarkerfi, eiga enn rétt á sér og hvort árangur af þeim hefur verið eins og til var ætlast.
200. Af þeim ástæðum sem hér hafa verið raktar leggur ESA til að stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna geri eftirfarandi viðeigandi ráðstafanir í samræmi við 1. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3:
- 1) Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna takmarki öll gildandi byggðaaðstoðarkerfi við aðstoð sem fyrirhugað er að úthluta eigi síðar en 31. desember 2021.
 - 2) Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna breyti öllum öðrum gildandi almennum ríkisaðstoðarkerfum sem miðast sérstaklega við verkefni á aðstoðarsvæðum til að tryggja að aðstoð sem veitt verður eftir 31. desember 2021 samræmist byggðakortinu sem er í gildi daginn sem aðstoðin er veitt.
 - 3) Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna gefi til kynna samþykki sitt við þeim ráðstöfunum sem lagðar eru til í liðum 1) og 2) fyrir 31. desember 2021.

10. SKÝRSLUGJÖF OG VÖKTUN

201. Samkvæmt bókun 3 og ákvörðun ESA nr. 195/04/COL ⁽⁹²⁾ ⁽⁹³⁾ skulu stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna senda ESA ársskýrslur.
202. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að taka saman ítarleg gögn um allar aðstoðarráðstafanir. Gögnin verða að taka til allra upplýsinga sem nauðsynlegt er að hafa undir höndum til að staðfesta að skilyrðum um aðstoðarhæf útgjöld og hæstu leyfileg aðstoðarhlutföll sé fullnægt. Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að varðveita gögnin í 10 ár frá því að aðstoð er úthlutað og láta ESA þau í té þegar þess er farið á leit.

11. ENDURSKOÐUN

203. ESA getur ákveðið að breyta þessum leiðbeinandi reglum hvenær sem vera skal ef slíkt skyldi reynast nauðsynlegt af ástæðum sem varða samkeppnismál eða með vísan til annarra stefnumiða Evrópusambandsins eða milliríkjaskuldbindinga eða af einhverjum öðrum gildum ástæðum.

⁽⁹¹⁾ Aðstoðarráðstafanir sem ákveðnar eru á grundvelli almennu hópundanþágureglugerðarinnar teljast ekki gildandi aðstoðarkerfi. Aðstoðarkerfi sem komið er á fót andstætt ákvæðum 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókar 3 teljast ekki gildandi aðstoðarkerfi nema litið sé á þau sem „yfirstandandi aðstoð“ samkvæmt 3. mgr. 15. gr. í II. hluta bókarinnar.

⁽⁹²⁾ Ákvörðun ESA nr. 195/04/COL frá 14. júlí 2004 um framkvæmdarákvæði sem um getur í 27. gr. í II. hluta bókar 3. Samsteypta útgáfa ákvörðunarinnar er að finna á slóðinni: <https://www.eftasurv.int/cms/sites/default/files/documents/2017-Consolidated-version-of-Dec-195-054-COL--002-.pdf>.

⁽⁹³⁾ [...].

I. viðauki – Íbúahlutföll EES-EFTA-ríkjanna vegna byggðaaðstoðar sem úthlutað er árin 2022–2027

Noregur	Hagskýrslusvæði	Verg lands- framleiðsla á íbúa	Hundraðs- hluti af íbúatölu landsins
Fyrirframskilgreind c-svæði (strjálbýl svæði)	NO021, NO022 Innlandet	—	7,30%
	NO061, NO062 Trøndelag	—	8,66%
	NO071 Nordland	—	4,60%
	NO072, NO073 Troms og Finnmark	—	4,58%
c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram	—	—	6,87%
Íbúahlutfall alls 2022–2027	—	—	32,02%

Ísland	Hagskýrslusvæði	Verg lands- framleiðsla á íbúa	Hundraðs- hluti af íbúatölu landsins
Fyrirframskilgreind c-svæði (strjálbýl svæði)	IS00 Ísland	—	100%
Íbúahlutfall alls 2022–2027	—	—	100%

Liechtenstein	Hagskýrslusvæði	Verg lands- framleiðsla á íbúa	Hundraðs- hluti af íbúatölu landsins
c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram	—	—	7,50%
Íbúahlutfall alls 2022–2027	—	—	7,50%

II. viðauki – [...]

[...].

III. viðauki – Aðferð sem notuð er við skiptingu íbúahlutfalls milli EES-EFTA-ríkjanna vegna c-svæða sem eru ekki skilgreind fyrirfram

ESA notar eftirfarandi aðferð til að reikna íbúahlutfall hvers EES-EFTA-ríkis vegna c-svæða sem eru ekki skilgreind fyrirfram:

- 1) Fundin eru þau hagskýrslusvæði á 3. þrepi í EES-EFTA-ríkjunum sem falla ekki undir neitt af eftirtöldu:
 - aðstoðarhæf a-svæði samkvæmt I. viðauka,
 - fyrrverandi a-svæði samkvæmt I. viðauka,
 - strjálbýl svæði samkvæmt I. viðauka.
- 2) Meðal hagskýrslusvæða á 3. þrepi sem fundin voru í skrefi 1 eru fundin þau svæði þar sem eitt af eftirtöldu á við:
 - verg landsframleiðsla á íbúa ⁽¹⁾ er ekki yfir skilgreindum mörkum fráviks frá vergri landsframleiðslu á íbúa í landinu í heild ⁽²⁾ eða
 - atvinnuleysi ⁽³⁾ er að minnsta kosti jafnt skilgreindum mörkum fráviks frá atvinnuleysi landsins í heild ⁽⁴⁾ eða að minnsta kosti 150% af landsmeðaltali,
 - verg landsframleiðsla á íbúa er ekki yfir 90% af meðaltali EES-ríkjanna eða
 - atvinnuleysi er að minnsta kosti 125% af meðaltali EES-ríkjanna.
- 3) Íbúahlutfall sem EES-EFTA-ríki *i* (A_i) er úthlutað vegna c-svæða sem eru ekki skilgreind fyrirfram er reiknað samkvæmt eftirfarandi formúlu (sem hundraðshluti af íbúatölu EES-ríkjanna):

$$A_i = p_i / P \times 100$$

Skýringar:

p_i er íbúatala ⁽⁵⁾ hagskýrslusvæða á 3. þrepi í EES-EFTA-ríki *i* eins og þau eru skilgreind í skrefi 2.

P er samanlögð íbúatala hagskýrslusvæða á 3. þrepi og NUTS-3-svæða eins og þau eru skilgreind í skrefi 2 annars vegar í þessum leiðbeinandi reglum og hins vegar í leiðbeinandi reglum framkvæmdastjórnarinnar.

⁽¹⁾ Allar tölur um verga landsframleiðslu á íbúa sem notaðar eru í þessum viðauka miðast við meðaltal síðustu þriggja ára sem gögn frá Eurostat liggja fyrir um, þ.e. 2016–2018.

⁽²⁾ Skilgreind mörk fráviks frá vergri landsframleiðslu á íbúa í EES-EFTA-ríki *i* (TG_i) eru reiknuð samkvæmt eftirfarandi formúlu (sem hundraðshluti af vergri landsframleiðslu á íbúa í landinu í heild):
 $(TG)_i = 85 \times ((1 + 100 / g_i) / 2)$
 Skýringar: g_i er verg landsframleiðsla á íbúa í EES-EFTA-ríkinu *i*, sem hundraðshluti af meðaltali EES-ríkjanna.

⁽³⁾ Allar atvinnuleysisbætur sem notaðar eru í þessum viðauka miðast við meðaltal síðustu þriggja ára sem gögn frá Eurostat liggja fyrir um, þ.e. 2017–2019. Gögnin taka þó ekki til einstakra hagskýrslusvæða á 3. þrepi og því er notast við atvinnuleysisbætur fyrir það svæði á 2. þrepi sem slík svæði á 3. þrepi liggja í.

⁽⁴⁾ Skilgreind mörk fráviks frá atvinnuleysi í EES-EFTA-ríki *i* (TU_i) eru reiknuð samkvæmt eftirfarandi formúlu (sem hundraðshluti af atvinnuleysi landsins í heild):
 $(TU)_i = 115 \times ((1 + 100 / u_i) / 2)$
 Skýringar: u_i er atvinnuleysi EES-EFTA-ríkis *i* í heild, sem hundraðshluti af meðaltali EES-ríkjanna.

⁽⁵⁾ Íbúatölur hagskýrslusvæða á 3. þrepi eru reiknaðar á grundvelli sömu mannfjöldagagna og Eurostat notar við útreikning á vergri landsframleiðslu á íbúa á einstökum svæðum á árinu 2018.

**IV. viðauki – Aðferð til að skilgreina aðstoðarsvæði þar sem íbúum
fer fækkandi, sbr. undirkafla 7.4.5**

Samkvæmt 188. mgr. er stjórnvöldum EES-EFTA-ríkjanna heimilt að skilgreina svæði þar sem íbúum fer fækkandi á eftirfarandi hátt:

- Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að skilgreina aðstoðarsvæði á grundvelli hagskýrslusvæða á 3. þrepi í samræmi við stafl. a) og c) í 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins.
- Nota ber tölur Eurostat um þéttleika byggðar á tímabilinu 2009–2018 að teknu tilliti til nýjustu flokkunar hagskýrslusvæða sem tiltæk er.
- Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að sýna fram á að íbúum hafi fækkað um meira en 10% á tímabilinu 2009–2018.
- Hafi flokkun hagskýrslusvæða breyst á næstliðnum 10 árum verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að nota gögn um þéttleika byggðar fyrir lengsta tímabil sem slík gögn liggja fyrir um.

Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að geta allra svæða sem þannig eru skilgreind þegar tilkynning er send samkvæmt ákvæði 189. mgr.

V. viðauki – Upplýsingar sem fylgja skulu tilkynningu um byggðakjarna

- 1) Stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna verða að leggja fram upplýsingar um hvern eftirtalinna flokka svæða sem þau vilja tilgreina, eftir því sem við á:
 - a-svæði,
 - fyrirverandi a-svæði,
 - strjálbýl svæði,
 - mjög strjálbýl svæði,
 - [...],
 - aðstoðarsvæði þar sem íbúum fer fækkandi, sbr. undirkafla 7.4.5,
 - c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram, tilgreind á grundvelli viðmiðs 1,
 - c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram, tilgreind á grundvelli viðmiðs 2,
 - c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram, tilgreind á grundvelli viðmiðs 3,
 - c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram, tilgreind á grundvelli viðmiðs 4,
 - c-svæði, ekki skilgreind fyrirfram, tilgreind á grundvelli viðmiðs 5,
- 2) Í hverjum flokki verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að skrá eftirtaldar upplýsingar fyrir hvert svæði sem þau vilja tilgreina:
 - Hvert svæðið er (með vísan til auðkennis svæðisins sem hagskýrslusvæði á 2. eða 3. þrepi, LAU-auðkennis svæða sem mynda samfelld svæði eða annarra opinberra heita á stjórnsýslueiningunum sem um ræðir).
 - Aðstoðarhlutfallið sem lagt er til að gildi á svæðinu árin 2022–2027 eða, þegar um fyrirverandi a-svæði er að ræða, árin 2022–2024 annars vegar og 2025–2027 hins vegar (ásamt upplýsingum um hækkun aðstoðarhlutfalls samkvæmt 180., 181., 183. eða 184, 185. og 186. mgr., eftir því sem við á).
 - Heildaríbúafjöldi svæðisins í samræmi við það sem fram kemur í 177. mgr.
- 3) Þegar tilgreind eru strjálbýl og mjög strjálbýl svæði verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að leggja fram gögn sem sýna á fullnægjandi hátt að viðeigandi skilyrðum samkvæmt 169. mgr. sé fullnægt.
- 4) Að því er varðar svæði sem eru ekki skilgreind fyrirfram en tilgreind eru á grundvelli viðmiða 1–5 verða stjórnvöld EES-EFTA-ríkjanna að leggja fram gögn sem sýna á fullnægjandi hátt að öllum viðeigandi skilyrðum samkvæmt 175., 176. og 177. mgr. sé fullnægt.

VI. viðauki – Skilgreining á stáliðnaði

Að því er þessar leiðbeinandi reglur varðar merkir „stáliðnaður“ iðnrekstur þar sem eitt af eftirtöldu er framleitt:

- a) Hrájárn og járnblendi: hrájárn sem notað er í stálframleiðslu, steypujárn og aðrar tegundir hrájárns, spegiljárn og kolefnisríkt ferrómangan, en ekki annað járnblendi.
- b) Óunnar og hálfunnar vörur úr járn, venjulegu stáli eða sérnotastáli: bráðið stál, stept í hleifa eða ekki, að meðtöldum hleifum sem ætlaðir eru til smíða á hálfunnum vörum: klumpar, drumbar og hellur, stangir (einnig tinhúðaðar), heitvalsaðir breiðir vafningar, að undanskilinni framleiðslu á bráðnu stáli til nota við steypu í litlum og meðalstórum málmsteypuverum.
- c) Heitunnar vörur úr járn, venjulegu stáli eða sérnotastáli: teinar, þverbitar, tengisfangir, undirstöðuplötur, þverbjálkar, grófir prófilar 80 mm og stærri, þilstál, prófilar undir 80 mm og flatt stál undir 150 mm, vírvölsunarstangir, sívalar og ferhyrðar blokkir til röraframleiðslu, heitvalsaðar ræmur og þynnur (að meðtöldum þynnum til röraframleiðslu), heitvalsaðar þynnur (húðaðar og óhúðaðar), plötur og þynnur 3 mm eða meira að þykkt, plötur til almennra nota 150 mm og stærri, að undanskildum vír, gljástáli og steypu járn.
- d) Kaldunnar vörur: blikk, blýhúðað blikk, óhúðað plötustál, galvanhúðað plötustál, annað húðað plötustál, kaldvalsað plötustál, spennastál, plötustál til blikkframleiðslu, kaldvalsað plötustál í rúllum og þynnum.
- e) Rör: öll heildregin stálrör, rafsoðin stálrör yfir 406,4 mm að þvermáli.

VII. viðauki – Upplýsingar sem skrá ber í umsókn um svæðisbundna fjárfestingaraðstoð

1. Upplýsingar um fyrirtækið sem hlýtur aðstoð:
 - Heiti, höfuðstöðvar (skráð heimilisfang), helsta atvinnugrein (NACE-kóði).
 - Yfirlýsing þess efnis að fyrirtækið eigi ekki í rekstrarerfiðleikum samkvæmt skilgreiningu í leiðbeinandi reglum um björgun og endurskipulagningu.
 - Yfirlýsing um aðstoð (bæði minniháttaraðstoð og ríkisaðstoð) sem fyrirtækið hefur þegar fengið úthlutað vegna annarra fjárfestinga undangengin þrjú ár á sama hagskýrslusvæði á 3. þrepi og fyrirhugað er að ráðast í nýju fjárfestinguna. Yfirlýsing um byggðaaðstoð sem fyrirtækið hefur þegar fengið eða á von á að fá úthlutað vegna sama verkefnis frá öðrum stjórnvöldum.
 - Yfirlýsing um hvort fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hefur lagt sömu eða svipaða starfsemi niður í EES-ríki á þeim tveimur árum sem fara á undan umsókninni.
 - Yfirlýsing um hvort fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hefur á þeim tíma sem umsóknin er lögð fram áform um að leggja niður slíka starfsemi innan tveggja ára eftir að fjárfestingunni sem sótt er um aðstoð fyrir lýkur.
 - Þegar um ræðir aðstoð sem veitt er á grundvelli aðstoðarkerfis: yfirlýsing og skuldbinding um að starfsemin verði ekki flutt.
2. Upplýsingar um fjárfestinguna sem styrkt verður:
 - Lýsing á fjárfestingunni í fáum orðum.
 - Lýsing í fáum orðum á þeim jákvæðu áhrifum sem vænta má að fram komi á svæðinu sem um ræðir (til dæmis hversu mörg ný störf verða til eða hversu mörg störf haldast á svæðinu, rannsóknar-, þróunar- og nýsköpunarstarf, þjálfun starfsmanna, klasamyndun og hugsanlegt framlag verkefnisins til grænna ⁽⁶⁾ og stafrænna umskipta í atvinnulífi svæðisins).
 - Lagagrundvöllur (landslög, EES-réttur eða hvort tveggja).
 - Áformað upphaf framkvæmda og hvenær fjárfestingu á að ljúka.
 - Hvar fjárfest verður.
3. Upplýsingar um fjármögnun.
 - Kostnaður við fjárfestinguna og annar skyldur kostnaður, kostnaðar- og þáttagreining á aðstoðarráðstöfuninni sem tilkynningin varðar.
 - Heildarfjárhæð aðstoðarhæfra útgjalda.
 - Fjárhæð aðstoðar sem þörf er á vegna fjárfestingarinnar.
 - Aðstoðarhlutfall.
4. Upplýsingar um þörf á aðstoð og væntanleg áhrif aðstoðarinnar:
 - Skýring í fáum orðum á því hvers vegna þörf er á aðstoð og hvaða áhrif gert er ráð fyrir að aðstoðin muni hafa á ákvörðun um fjárfestingu eða staðarval. Meðal annars verður að skýra hvaða ákvörðun verður tekin um fjárfestingu eða staðarval ef aðstoð fæst ekki.
 - Yfirlýsing um að fyrirtækið sem hlýtur aðstoð hafi ekki gert óuppsegjanlegan samning við verktaka um fjárfestingarverkefni.

⁽⁶⁾ Að meðtöldum, eftir því sem við á, upplýsingum um hvort fjárfestingin er umhverfissjálfbær í skilningi reglugerðar um flokkunarkerfi Evrópusambandsins 2020/852, Stjóð. ESB L 198, 22.6.2020, bls. 13–43 eða samkvæmt öðrum sambærilegum viðmiðum.

VIII. viðauki – Upplýsingar sem um getur í 136. mgr.

Upplýsingar um einstakar úthlutanir aðstoðar, sbr. 2. lið 136. mgr. þessara leiðbeinandi reglna, verða að taka til eftirtalinna atriða:

- Hvaða fyrirtæki hljóta aðstoð samkvæmt ákvörðun um einstaka úthlutun ⁽⁷⁾
 - Heiti
 - Auðkenni aðstoðarþega
- Flokkur fyrirtækja sem aðstoðarþegi tilheyrir á þeim tíma sem sótt er um:
 - Lítil og meðalstór fyrirtæki
 - Stór fyrirtæki
- Svæði þar sem aðstoðarþegi er staðsettur (NUTS II eða lægra þrep)
- Helsta atvinnugrein eða atvinnustarfsemi sem aðstoðarþegi hlýtur aðstoð fyrir, samkvæmt NACE-flokkun (þriggja tölustafa kóði) ⁽⁸⁾
- Eiginleg fjárhæð aðstoðarinnar í gjaldmiðli landsins
- Nafnfjárhæð aðstoðarinnar, ef hún er önnur en eiginleg aðstoðarfjárhæð, í gjaldmiðli landsins ⁽⁹⁾
- Aðstoðargerningur ⁽¹⁰⁾:
 - Styrkur/vaxtaniðurgreiðsla/niðurfelling láns
 - Lán/endurgreiðsluskýlt framlag/styrkur með ákvæði um endurgreiðslu
 - Ábyrgð
 - Skatthagræði eða skattundanþága
 - Áhættufjármögnun
 - Annað (vinsamlega tilgreinið hvað)
- Dagur sem aðstoð er úthlutað og birtingardagur
- Tilgangur aðstoðar
- Heiti yfirvalds eða yfirvalda sem úthluta aðstoð
- Heiti umboðsaðila, eftir því sem við á, og heiti fjármálamilliliða sem boðin hefur verið þátttaka
- Númer aðstoðarráðstöfunar ⁽¹¹⁾

⁽⁷⁾ Undanskilja má viðskiptaleyndarmál og aðrar trúnaðarupplýsingar þegar til þess liggja réttmætar ástæður og með fyrirvara um samþykki ESA (leiðbeinandi reglur ESA um þagnarskyldu í tengslum við ákvarðanir um ríkisaðstoð, Stjtið. ESB L 154, 8.6.2006, bls. 27, og EES-viðbætur nr. 29, 8.6.2006, bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1893/2006 frá 20. desember 2006 um stofnun atvinnugreina-flokkunar Evrópubandalaganna (NACE, 2. endursk.) og um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3037/90 sem og tilteknum reglugerðum um sérstök hagskýrslusvæði (Stjtið. ESB L 393, 30.12.2006, bls. 1). Reglugerðin var felld inn í XXI. viðauka með EES-samningnum samkvæmt ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/2007 (Stjtið. ESB L 266, 11.10.2007, bls. 25, og EES-viðbætur nr. 48, 11.10.2007, bls. 18).

⁽⁹⁾ Vergt styrkígildi, eða fjárfestingarfjárhæð eftir því sem við á. Þegar um ræðir rekstraraðstoð má tilgreina árlega fjárhæð fyrir hvert fyrirtæki sem hlýtur aðstoð. Þegar um ræðir skattívilnanir má tilgreina þessa fjárhæð á tilteknum bilum, sbr. 139. mgr. Fjárhæðin, sem tilgreina skal, er mesti skattafrádráttur sem heimilt er að reikna en ekki sú fjárhæð sem dregin er frá í raun á hverju ári (þegar aðstoð er veitt sem skattafsláttur skal þannig tilgreina mesta heimila skattafslátt fremur en afsláttinn eins og hann er í raun, enda ræðst hann af skattskyldum tekjum hverju sinni og getur verið breytilegur frá ári til árs).

⁽¹⁰⁾ Ef notast er við marga aðstoðargerninga verður að tilgreina aðstoðarfjárhæð samkvæmt hverjum gerningi fyrir sig.

⁽¹¹⁾ Númer sem ESA úthlutar við meðferð tilkynningar, sbr. 3. kafla.

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA

2022/EES/41/03

293/21/COL frá 16. desember 2021

um breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar með því að fella inn nýjar endurskoðaðar leiðbeiningar um greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA („ESA“) HEFUR,

með vísan til:

samningsins um Evrópska efnahagssvæðið („EES-samningurinn“), einkum 61. til 63. gr. og bókunar 26,

með vísan til samningsins milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls („samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“), einkum 24. gr. og b-liðar 2. mgr. 5. gr.,

að teknu tilliti til eftirfarandi:

Skv. 24. gr. samnings um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ber Eftirlitsstofnun EFTA að framfylgja ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð.

Skv. b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ber ESA að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um málefni á sviði EES-samningsins ef samningurinn eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveður skýrt á um það, eða ESA álítur það nauðsynlegt.

Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins samþykkti hinn 6. desember 2021 orðsendingu um beitingu 107. gr. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings til skamms tíma (‘leiðbeiningarnar’) ⁽¹⁾.

Leiðbeiningarnar varða einnig Evrópska efnahagssvæðið („EES“).

Tryggja ber samræmda beitingu á EES-reglum um ríkisaðstoð hvarvetna á EES-svæðinu, í samræmi við einsleitnimarkmiðið sem sett er fram í 1. gr. EES-samningsins.

Samkvæmt ákvæðum II. mgr. undir fyrirsögninni „Almennt“ í XV. viðauka við EES-samninginn ber ESA, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn ESB, að samþykkja lagagerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Leiðbeiningarnar geta vísað til tiltekinna stjórnækja Evrópusambandsins og til tiltekinna reglugerða Evrópusambandsins sem hafa ekki verið felldar inn í EES-samninginn. ESA mun, í því skyni að tryggja samræmda beitingu ákvæða um ríkisaðstoð og jöfn samkeppnisskilyrði á EES-svæðinu, almennt beita sömu viðmiðum og framkvæmdastjórn ESB við mat á samræmi aðstoðar við framkvæmd EES-samningsins.

Eftirlitsstofnun EFTA hefur leitað samráðs við framkvæmdastjórn Evrópusambandsins.

Samráð hefur verið haft við EFTA-ríkin,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

- 1) Efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar er breytt með því að fella inn endurskoðaðar leiðbeiningar um greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings. Leiðbeiningarnar fylgja í viðauka við þessa ákvörðun og eru óaðskiljanlegur hluti hennar.

⁽¹⁾ C(2021) 8705 lokaútgáfa, leiðbeiningarnar hafa enn ekki verið birtar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

- 2) Leiðbeiningarnar koma í stað gildandi leiðbeininga um greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings ⁽²⁾ frá og með 1. janúar 2022.

2. gr.

ESA beitir leiðbeiningunum, m.a. en ekki einvörðungu, með eftirfarandi aðlögunartexta eftir því sem við á:

- a) ef vísað er til „aðildarríkis/aðildarríkja“, túlkar ESA það sem vísun til „EFTA-ríkis/ríkja“ ⁽³⁾, eða þar sem við á „EES-ríkis/ríkja“;
- b) ef vísað er til „framkvæmdastjórnar ESB“, túlkar ESA það sem vísun til „Eftirlitsstofnunar EFTA“;
- c) ef vísað er til „sáttmálans“ eða „sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins“, túlkar ESA það sem vísun til „EES-samningsins“;
- d) ef vísað er til 49. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða undirkafla þeirrar greinar, túlkar ESA það sem vísun til 31. gr. EES-samningsins eða samsvarandi undirkafla þeirrar greinar;
- e) ef vísað er til 63. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða undirkafla þeirrar greinar, túlkar ESA það sem vísun til 40. gr. EES-samningsins eða samsvarandi undirkafla þeirrar greinar;
- f) ef vísað er til 107. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða undirkafla þeirrar greinar, túlkar ESA það sem vísun til 61. gr. EES-samningsins eða samsvarandi undirkafla þeirrar greinar;
- g) ef vísað er til 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins eða undirkafla þeirrar greinar, túlkar ESA það sem vísun til 1. gr. í I. hluta bókar 3. við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól eða samsvarandi undirkafla þeirrar greinar;
- h) ef vísað er til reglugerðar ráðsins (ESB) 2015/1589 ⁽⁴⁾, túlkar ESA það sem vísun til II. hluta bókar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól;
- i) ef vísað er til reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 ⁽⁵⁾, túlkar ESA það sem tilvísun í ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA 195/04/COL;
- j) ef vísað er til orðalagsins „samrýmist/samrýmist ekki sameiginlega markaðnum“, túlkar ESA það sem „samrýmist/samrýmist ekki framkvæmd EES-samningsins“;
- k) ef vísað er til orðalagsins „innan (eða utan) Sambandsins“, túlkar ESA það sem „innan (eða utan) EES“;
- l) ef vísað er til „viðskipta innan Sambandsins“, túlkar ESA það sem vísun til „viðskipta innan EES“;

⁽²⁾ Stjtið. ESB L 343, 19.12.2013, bls. 54 og EES-viðbætur nr. 71, 19.12.2013, bls. 1, endursamþykktar með ákvörðun ESA nr. 4/19/COL frá 6. febrúar 2019 um hundruðustu og fjórðu breytingu á málsmæðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar [2019/1008], Stjtið. ESB L 163, 20.6.2019, bls. 110, og EES-viðbæti nr. 48, 20.6.2019, bls. 1, með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðun nr. 30/20/COL frá 1. apríl 2020 um hundruðustu og sjöttu breytingu á málsmæðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar með því að nýr viðauki kemur í stað núverandi viðauka við leiðbeiningarreglur um greiðsluvátryggingar til skamms tíma vegna útflutnings [2020/982], Stjtið. L 220, 9.7.2020, bls. 8, og EES-viðbæti nr. 46, 9.7.2020, bls. 1, ákvörðun nr. 90/20/COL frá 15. júlí 2020 um hundruðustu og sjöndu breytingu á málsmæðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar með því að breyta og framlengja tiltekna leiðbeinandi reglur um ríkisaðstoð [2020/1576], Stjtið. ESB L 359, 29.10.2020, bls. 16, og EES-viðbæti nr. 68, 29.10.2020, bls. 4, og ákvörðun nr. 12/21/COL frá 24. febrúar 2021 um nýjan viðauka við leiðbeiningarreglur um greiðsluvátryggingar til skamms tíma vegna útflutnings [2021/1238], Stjtið. ESB L 271, 29.7.2021, bls. 1, og EES-viðbæti nr. 50, 29.7.2021, bls. 1.

⁽³⁾ „EFTA-ríkin“ vísar til Íslands, Liechtenstein og Noregs.

⁽⁴⁾ Reglugerð ráðsins (ESB) 2015/1589 frá 13. júlí 2015 um ítarlegar reglur um beitingu 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (Stjtið. ESB L 248, 24.9.2015, bls. 9).

⁽⁵⁾ Reglugerð ráðsins (ESB) 794/2004 frá 21. apríl 2004 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (ESB) 2015/1589 um ítarlegar reglur um beitingu 108. gr. sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins (Stjtið. ESB L 140, 30.4.2004, bls. 1).

- m) ef leiðbeiningarnar setja fram að þær muni gilda um „allar atvinnugreinar“, beitir ESA þeim um „allar atvinnugreinar sem falla undir EES-samninginn“;
- n) ef vísað er til orðsendinga framkvæmdastjórnarinnar, tilkynninga eða leiðbeinandi reglna, túlkar ESA það sem vísun til samsvarandi leiðbeinandi reglna ESA.

3. gr.

ESA beitir skránni yfir lönd með markaðshæfa áhættu í viðaukanum við leiðbeiningarnar að Liechtenstein viðbættu.

Gjört í Brussel,

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Bente Angell-Hansen

forseti

stjórnarmaður sem fer með málaflökkinn

Stefan Barriga

Stjórnarmaður

Högni S. Kristjánsson

stjórnarmaður

Melpo-Menie Joséphidès

meðáritar sem deildarstjóri

lagaskrifstofu

VIÐAUKI: Orðsending framkvæmdastjórnarinnar um beitingu 107. gr. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings og viðauki við hana, (Skjöl nr. 1254183 og 1254184)

Orðsending frá framkvæmdastjórninni

2022/EES/41/04

um beitingu 107. gr. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings til skamms tíma**1. INNGANGUR**

1. Útflutningsstýrki geta haft skaðleg áhrif á samkeppni á markaði meðal hugsanlegra vörubirgja og þjónustuaðila. Framkvæmdastjórnin hefur því sem gæsluaðili samkeppni samkvæmt sáttmálanum ávallt harðlega fordæmt aðstoð vegna útflutnings í viðskiptum utan Sambandsins og vegna útflutnings til ríkja utan Sambandsins. Markmið þessarar tilkynningar er að skýra mat framkvæmdastjórnarinnar á stuðningi aðildarríkja við greiðsluvátryggingar vegna útflutnings samkvæmt ríkisaðstoðarreglum Sambandsins.
2. Framkvæmdastjórnin hefur nýtt heimild sýna til að gefa út leiðsögn um ríkisaðstoð á sviði greiðsluvátrygginga vegna útflutnings til skamms tíma. Markmiðið hefur verið að bregðast við beinum eða óbeinum röskunum á samkeppni á innri markaðinum, ekki einungis meðal útflytjenda í mismunandi aðildarríkjum (í viðskiptum innan og utan Sambandsins) heldur einnig meðal greiðsluvátryggjenda sem starfa innan Sambandsins. Árið 1997 setti framkvæmdastjórnin fram meginreglur um afskipti ríkisvaldsins í orðsendingu sinni til aðildarríkjanna samkvæmt 1. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans um beitingu 92. og 93. gr. sáttmálans gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings til skamms tíma⁽¹⁾ („1997 orðsendingin“). Beita átti leiðbeinandi reglunum úr 1997 orðsendingunni í fimm ár frá 1. janúar 1998. Breytingar voru síðan gerðar á orðsendingunni frá 1997 og beitingartímabil hennar framlengt á árunum 2001⁽²⁾, 2004⁽³⁾, 2005⁽⁴⁾ og 2010⁽⁵⁾. Leiðbeinandi reglur orðsendingarinnar voru í gildi til 31. desember 2012.
3. Reynsla af beitingu ákvæðanna í leiðbeinandi reglunum úr orðsendingunni frá 1997, einkum í fjármálakreppunni frá 2009 til 2011, gáfu tilefni til að endurskoða stefnu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin samþykkti því nýja orðsendingu um beitingu 107. gr. og 108. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings til skamms tíma⁽⁶⁾ („2012 orðsendingin“). Beita átti grundvallaratriðum ákvæða 2012 orðsendingarinnar frá 1. janúar 2013 til 31. desember 2018⁽⁷⁾. Viðauka 2012 orðsendingarinnar var síðan ítrekað⁽⁸⁾ breytt og gildistími 2012 orðsendingarinnar var framlengdur árin 2018⁽⁹⁾ og 2020⁽¹⁰⁾. Gildistíminn er núna til 31. desember 2021.
4. Árið 2019 hóf framkvæmdastjórnin mat á 2012 orðsendingunni sem hluta af Hæfisprófuninni á pakkanum af nýrri reglum um ríkisaðstoð, járnbrautareglunum og greiðsluvátryggingum vegna útflutnings til skamms tíma⁽¹¹⁾. Niðurstöður matsins sýndu fram á að reglurnar virka vel í grundvallaratriðum en að minniháttar breytinga er þörf til að endurspegla markaðsþróun. Orðsendingin inniheldur því einungis nokkrar tæknilegar breytingar en viðheldur meginreglunum sem settar voru fram í 2012 orðsendingunni.
5. Reglurnar í þessari orðsendingu munu leggja sitt af mörkum til að tryggja að ríkisaðstoð raski ekki samkeppni milli vátryggjenda greiðslna vegna útflutnings á einkamarkaði og opinberra vátryggjenda greiðslna vegna útflutnings. Þessar reglur munu einnig aðstoða við að skapa jafnræði meðal útflytjenda.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB C 281, 17.9.1997, bls. 4

⁽²⁾ Stjútíð. ESB C 217, 2.8.2001, bls. 2

⁽³⁾ Stjútíð. ESB C 307, 11.12.2004, bls. 12

⁽⁴⁾ Stjútíð. ESB C 325, 22.12.2005, bls. 22

⁽⁵⁾ Stjútíð. ESB C 329, 7.12.2010, bls. 6

⁽⁶⁾ Stjútíð. ESB C 392, 19.12.2012, bls. 1

⁽⁷⁾ Beita átti lið 18a og kafla 5.2 í 2012 orðsendingunni frá þeim degi þegar hún var samþykkt.

⁽⁸⁾ Stjútíð. ESB C 398, 22.12.2012, bls. 6; Stjútíð. ESB C 372, 19.12.2013, bls. 1; Stjútíð. ESB C 28, 28.1.2015, bls. 1; Stjútíð. ESB C 215, 1.7.2015, bls. 1; Stjútíð. ESB C 244, 5.7.2016, bls. 1; Stjútíð. ESB C 206, 30.6.2017, bls. 1; Stjútíð. ESB C 225, 28.6.2018, bls. 1; Stjútíð. ESB C 457, 19.12.2018, bls. 9; Stjútíð. ESB C 401, 27.11.2019, bls. 3; Stjútíð. ESB C 101I, 28.3.2020, bls. 1; Stjútíð. ESB C 340I, 13.10.2020, bls. 1; Stjútíð. ESB C 34, 1.2.2021, bls. 6.

⁽⁹⁾ Stjútíð. ESB C 457, 19.12.2018, bls. 9

⁽¹⁰⁾ Stjútíð. ESB C 224, 8.7.2020, bls. 2

⁽¹¹⁾ Vinnuskjal framkvæmdastjórnarinnar – Hæfisprófunin á 2012 pakkanum af nýrri reglum um ríkisaðstoð, járnbrautareglunum og greiðsluvátryggingum vegna útflutnings til skamms tíma, 30.10.2020, SWD(2020) 257 lokaútgáfa.

6. Þessi orðsending veitir stjórnvöldum í aðildarríkjum ítarlegri leiðsögn um þær reglur sem framkvæmdastjórnin hyggst fara eftir við túlkun á ákvæðum 107. og 108. gr. sáttmálans og beitingu þeirra gagnvart greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings. Hún á að gera stefnu framkvæmdastjórnarinnar á þessu sviði eins gagnsæja og kostur er og tryggja fyrirsjáanleika og jafna meðferð. Í því skyni er í henni mælt fyrir um skilyrði sem verður að fullnægja þegar opinberir vátryggjendur vilja fara inn á skammtímamarkað fyrir greiðsluvátryggingu vegna útflutnings fyrir markaðshæfa áhættu.
7. Áhætta sem að meginreglu er ekki markaðshæf fellur utan gildissviðs orðsendingar þessar.
8. Í 2. þætti er fjallað um gildissvið þessarar orðsendingar og skilgreiningarnar sem eru notaðar. Í 3. þætti er fjallað um gildissvið 1. mgr. 107. gr. sáttmálans og almennt bann við ríkisaðstoð í tengslum við greiðsluvátryggingu vegna útflutnings á markaðshæfari áhættu. Loks er í 4. þætti mælt fyrir um nokkrar undanþágur frá gildissviði markaðshæfrar áhættu og tilgreind skilyrði fyrir ríkisaðstoð við vátryggingar fyrir tímabundna, ómarkaðshæfa áhættu geti talist samrýmanleg reglum innri markaðarins.

2. GILDISSVIÐ ORÐSENDINGARINNAR OG SKILGREININGAR

2.1. Gildissvið

9. Framkvæmdastjórnin mun eingöngu beita þeim meginreglum, sem koma fram í þessari orðsendingu, gagnvart greiðsluvátryggingu vegna útflutnings þar sem áhættutímabil er skemmra en tvö ár. Allir aðrir fjármálagerningar vegna útflutnings falla ekki undir gildissvið þessarar orðsendingar.

2.2. Skilgreiningar

10. Að því er varðar ákvæðin í þessari orðsendingu gilda eftirtaldar skilgreiningar:
 - 1) „greiðsluvátrygging vegna útflutnings“ er vátrygging þar sem vátryggjandi tryggir gegn viðskiptaáhættu eða stjórnmálalegri áhættu, eða bæði, sem tengist greiðslu skuldbindingar í útflutningsviðskiptum,
 - 2) „vátryggjandi greiðsluvátryggingar vegna útflutnings á einkamarkaði“ er félag eða samtök, annað en ríkisrekið vátryggingafélag, sem veitir greiðsluvátryggingar vegna útflutnings,
 - 3) „opinber vátryggjandi“ er félag eða önnur samtök sem veita greiðsluvátryggingu vegna útflutnings með stuðningi, eða fyrir hönd, aðildarríkis, eða aðildarríkis sem veitir greiðsluvátryggingar vegna útflutnings,
 - 4) „markaðshæf áhætta“ er viðskiptaleg eða stjórnmálaleg áhætta, eða bæði, þar sem hámarkslengd áhættutímabils er minni en tvö ár, sem tengist opinberum og óopinberum kaupendum í löndunum sem talin eru upp í viðaukanum. Í þessari orðsendingu telst öll önnur áhætta vera ómarkaðshæf,
 - 5) „viðskiptaáætta“ felur einkum í sér eftirfarandi áhættu:
 - a) handahófskennda riftun kaupanda á samningi, þ.e.a.s. sérhver handahófskennd ákvörðun óopinbers kaupanda um að stöðva samning eða segja honum upp án lögmætrar ástæðu,
 - b) handahófskennda synjun óopinbers kaupanda að taka við vörum sem samningurinn tekur til án lögmætrar ástæðu,
 - c) ógjaldfærni óopinbers kaupanda og ábyrgðarmanns hans,
 - d) vanskil, þ.e.a.s. vangreiðsla óopinbers kaupanda og ábyrgðarmanns hans á skuld sem leiðir af samningnum,
 - 6) „stjórnmálaleg áhætta“ felur einkum í sér eftirfarandi áhættu:
 - a) hætta á að opinber kaupandi eða land komi í veg fyrir að viðskipti nái fram að ganga eða greiði ekki á réttum tíma,

- b) áhætta sem einstakur kaupandi ræður ekki við eða er ekki á ábyrgð einstaks kaupanda,
 - c) hætta á að land flytji ekki til lands hins tryggða fjármuni sem kaupendur í fyrrnefnda landinu reiddu af hendi,
 - d) hætta á að óviðráðanleg atvik gerist utan lands vátryggjandans, m.a. stríðsátök, að svo miklu leyti sem áhrif af þeirra völdum séu ekki tryggð að öðru leyti,
- 7) „áhættutímabil“ er framleiðslutímabil að viðbættu lántímabili,
 - 8) „framleiðslutímabil“ er tímabilið frá því að pöntun er gerð og þar til vörur eða þjónusta er afhent,
 - 9) „lántímabil“ er það tímabil sem kaupandi fær til að greiða fyrir afhentar vörur og þjónustu í tengslum við útflutningslánaviðskipti,
 - 10) „vátrygging gegn stakri áhættu“ er trygging fyrir alla sölu til eins kaupanda eða fyrir stakan samning við einn kaupanda,
 - 11) „endurtrygging“ eru vátryggingar sem vátryggjandi kaupir af öðrum vátryggjanda til að stjórna áhættu með því að minnka eigin áhættu,
 - 12) „samtryggingar“ er hundraðshluti hvers tryggðs tjóns sem vátryggjandi bætir ekki, heldur ber annar vátryggjandi það,
 - 13) „kvótaendurtrygging“ er endurtrygging þar sem krafa er gerð um að vátryggjandi flytji og að endurtryggjandi fallist á tiltekinn hundraðshluta af sérhverri áhættu innan skilgreinds flokks vátrygginga sem vátryggingafélagið hefur tryggt,
 - 14) „viðbótartrygging“ er frekari trygging, sem fer yfir lánshámark sem annar vátryggjandi ákveður
 - 15) „allsherjarvátrygging“ er greiðsluvátrygging sem tekur til meira en stakrar áhættu, það er að segja, greiðsluvátrygging sem tekur til allra eða flestra lánsviðskipta hins vátryggða, svo og viðskiptakrafna vegna sölu til fjölda kaupenda.

3. GILDISSVIÐ 1. MGR. 107. GR. SÁTTMÁLANS

3.1. Meginsjónarmið

- 11. Í 1. mgr. 107. gr. sáttmálans er kveðið á um að „hvers kyns aðstoð, sem aðildarríki veitir eða sem veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara, sé ósamrýmanleg innri markaðinum að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli aðildarríkja“.
- 12. Veiti opinberir vátryggjendur greiðsluvátryggingar vegna útflutnings, koma ríkisfjármunir við sögu. Aðild ríkisins getur veitt vátryggjendum eða útflytjendum sértækan ávinning og þar með raskað eða verið til þess fallin að raska samkeppni og hafa áhrif á viðskipti milli aðildarríkjana. Eftirfarandi meginreglum, sem settar eru fram í undirköflum 3.2, 3.3 and 4. kafla er ætlað að veita leiðsögn um hvernig slíkar ráðstafanir verða metnar samkvæmt ríkisaðstoðarreglum.

3.2. Aðstoð við vátryggjendur

- 13. Njóti opinberir vátryggjendur tiltekins ávinnings samanborið við greiðsluvátryggjendur á einkamarkaði, kann ríkisaðstoð að koma við sögu. Ávinningurinn getur birst í margvíslegum myndum og þar er t.d. að finna:
 - a) ríkisábyrgðir á lántöku og tapi,

- b) undanþágu frá kröfu um að koma á fót fullnægjandi varasjóðum og aðrar kröfur vegna undanþágu greiðsluvátryggingastarfsemi vegna útflutnings á reikning eða ábyrgð ríkisins samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽¹²⁾,
- c) lækkun eða undanþágu frá sköttum sem alla jafna ber að greiða (svo sem fyrirtækjasköttum og sköttum á vátryggingarsamninga),
- d) veitta aðstoð eða eiginfjárframlag af hálfu ríkisins eða annars konar fjármögnun sem er ekki í samræmi við markaðsfjárfestaregluna,
- e) aðgang að hvers konar þjónustu sem ríkið veitir, svo sem aðgangur að og notkun grunnvirkja, aðstöðu eða trúnaðarupplýsinga, samkvæmt skilmálum sem endurspegla ekki markaðsvirði hennar,
- f) beina endurtryggingu af hálfu ríkisins eða beina tryggingu fyrir endurtryggingu af hálfu ríkisins samkvæmt skilmálum, sem eru hagfelldari en þeir sem standa til boða hjá einkafyrirtækjum á vátryggingamarkaði, og leiðir til undirverðlagningar á endurtryggingum eða afkastagetu sem á sér ekki raunverulega stoð og kæmi ekki frá einkamarkaðinum.

3.3. Bann við aðstoð vegna útflutningslána

- 14. Ávinningur opinberra vátryggjenda, sem taldir eru upp í 13. lið, að því er varðar markaðshæfa áhættu hefur áhrif á viðskipti innan sambandsins með þjónustu á sviði greiðsluvátrygginga. Hann leiðir til mismunandi vátryggingaverndar vegna markaðshæfrar áhættu í aðildarríkjunum. Þetta raskar samkeppni milli vátryggjenda í aðildarríkjunum og hefur að auki áhrif á viðskipti innan sambandsins, óháð því hvort um er að ræða útflutning innan sambandsins eða útflutning til landa utan sambandsins ⁽¹³⁾. Af þessum sökum eiga opinberir vátryggjendur, ef þeir njóta ávinnings samanborið við vátryggjendur á einkamarkaði, ekki að geta tryggt markaðshæfa áhættu. Því er nauðsynlegt að skilgreina þau skilyrði sem opinberir vátryggjendur geta starfað við til þess að tryggt sé að þeir njóti ekki ríkisaðstoðar.
- 15. Ávinningur opinberra vátryggjenda rennur stundum einnig til útflytjenda, að minnsta kosti að hluta. Ávinningur af því tagi getur raskað samkeppni og viðskiptum og getur falið í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 107. gr. sáttmálans. Sé skilyrðum fyrir sölu á greiðsluvátryggingu vegna útflutnings, að því er varðar áhættu sem er markaðshæf, eins og fram kemur í lið 4.3 í þessari orðsendingu, aftur á móti fullnægt, mun framkvæmdastjórnin telja að útflytjendur hafi ekki fengið að njóta óréttmæts ávinnings.

4. SKILYRÐI FYRIR SÖLU GREIÐSLUVÁTRYGGINGAR VEGNA ÚTFLUTNINGS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR ÁHÆTTU SEM ER TÍMABUNDIÐ ÓMARKAÐSHÆF

4.1. Meginsjónarmið

- 16. Ef, eins og fram kemur í 14. lið, opinberir vátryggjendur njóta ávinnings samanborið við vátryggjendur á einkamarkaði, eins og lýst er í 13. lið, mega þeir ekki tryggja markaðshæfa áhættu. Óski opinberir vátryggjendur eða dótturfélög þeirra eftir því að tryggja markaðshæfa áhættu, verður að tryggja að með því njóti þeir ekki beins eða óbeins ávinnings af ríkisaðstoð. Til þess að svo megi vera, verður eigið fé þeirra að vera að tiltekinni fjárhæð (greiðsluþáttur, m.a. ábyrgðarsjóður) og vátryggingaskuldir (jöfnunarvarasjóður) og þeir verða að hafa aflað sér tilskilins leyfis í samræmi við tilskipun 2009/138/EB. Þeir verða einnig að halda aðskilið stjórnsýslubókhald og aðskilið bókhald fyrir vátryggingar þeirra á markaðshæfri áhættu og ómarkaðshæfri áhættu með stuðningi ríkisins, eða fyrir hönd þess, til að sýna að þeir njóti ekki ríkisaðstoðar vegna tryggingar þeirra á markaðshæfri áhættu. Bókhald fyrirtækja sem eru tryggt fyrir eigin reikning vátryggjanda skal fullnægja ákvæðum tilskipunar ráðsins 91/674/EB ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþólsáætlun II) (Stjútíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

⁽¹³⁾ Evrópuðómstóllinn úrskurðaði í dómi sínum í máli C-142/87 Konungsríkið Belgía gegn framkvæmdastjórn að ekki einungis aðstoð við útflutning milli ríkja Sambandsins gæti haft áhrif á samkeppni og viðskipti innan Sambandsins, heldur einnig aðstoð við útflutning til ríkja utan Sambandsins. Báðar tegundir útflutnings eru tryggðar hjá vátryggjendum greiðslna vegna útflutnings og aðstoð við báðar getur því haft áhrif á samkeppni og viðskipti innan Sambandsins.

⁽¹⁴⁾ Tilskipun ráðsins 91/674/EB frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðureikninga vátryggingafélaga (Stjútíð. ESB L 374, 31.12.1991, bls. 7).

17. Aðildarríki, sem veita váttryggingavernd váttryggjanda greiðsluváttryggingar vegna útflutnings með aðild eða aðkomu að endurtryggingasamningum í einkageiranum sem taka til markaðshæfrar og ómarkaðshæfrar áhættu, verða að geta sýnt fram á að það fyrirkomulag feli ekki í sér ríkisaðstoð, eins og um ræðir í 13. lið f.
18. Opinberum váttryggjendum er heimilt að veita greiðsluváttryggingu vegna útflutnings að því er varðar áhættu sem er tímabundið ómarkaðshæf samkvæmt þeim skilyrðum sem koma fram í 4. þætti þessarar orðsendingar.
- 4.2. Undanþágur frá gildissviði markaðshæfrar áhættu: áhætta sem er tímabundið ómarkaðshæf**
19. Þrátt fyrir skilgreininguna á markaðshæfri áhættu, er litið svo á að viðskiptaleg eða stjórnmálalega áhætta kaupenda, sem hafa staðfestu í löndunum sem talin er upp í viðaukanum, sé tímabundið ómarkaðshæf í eftirfarandi tilvikum:
- a) ef framkvæmdastjórnin ákveður að fjarlægja eitt eða fleiri lönd af skránni yfir lönd með markaðshæfa áhættu í viðaukanum, með aðferðinni sem lýst er í undirkafla 5.2, vegna þess að afkastageta einkarekins váttryggingamarkaðar er ekki nægileg til að tryggja alla efnahagslega réttlætanlega áhættu í viðkomandi landi eða löndum,
 - b) ef framkvæmdastjórnin ákveður, að fenginni tilkynningu frá aðildarríki eins og vísað er til í lið 5.3 þessarar orðsendingar, að áhætta lítilla og meðalstórra fyrirtækja, eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB⁽¹⁵⁾, með heildarútflutningsveltu sem er eigi hærri en 2,5 milljónir evra, sé tímabundið ómarkaðshæf að því er varðar útflytjendur í aðildarríkinu sem tilkynnir aðstoðina,
 - c) ef framkvæmdastjórnin ákveður, að fenginni tilkynningu frá aðildarríki eins og vísað er til í undirkafla 5.3 þessarar orðsendingar, að váttrygging gegn stakri áhættu þar sem áhættu-tímabilið er að minnsta kosti 181 dagur og skemmra en tvö ár sé tímabundið ómarkaðshæf að því er varðar útflytjendur í aðildarríkinu sem tilkynnir aðstoðina,
 - d) ef framkvæmdastjórnin ákveður, að fenginni tilkynningu frá aðildarríki eins og vísað er til í undirkafla 5.4 þessarar orðsendingar, að vegna skorts á greiðsluváttryggingu vegna útflutnings sé tiltekin áhætta tímabundið ómarkaðshæf að því er varðar útflytjendur í aðildarríkinu sem tilkynnir aðstoðina.
20. Til þess að samkeppnisröskun á innri markaðinum verði sem minnst, geta opinberir váttryggjendur veitt tryggingu gegn áhættu sem talin er vera tímabundið ómarkaðshæf í samræmi við 19. lið, að því tilskildu að þeir fullnægi skilyrðunum sem sett eru fram í undirkafla 4.3.

4.3. Skilyrði fyrir váttryggingavernd að því er varðar áhættu sem er tímabundið ómarkaðshæf

4.3.1. Gæði váttryggingaverndar

21. Gæði váttryggingaverndar sem opinberir váttryggjendur bjóða verður að vera í samræmi við það sem gerist á markaði. Einkum og sér í lagi er aðeins unnt að tryggja gegn efnahagslega réttlætanlegri áhættu, það er að segja áhættu sem er ásættanleg á grundvelli traustra váttryggingarreglna. Hámarksváttryggingarvernd verður að vera 95% fyrir viðskiptalega og stjórnmálalega áhættu og biðtími fyrir kröfur verður að lágmarki að vera 90 dagar.

4.3.2. Váttryggingarreglur

22. Við mat á áhættu verður ávallt að beita traustum váttryggingarreglum. Þar af leiðandi mega viðskipti sem eru fjárhagslega ótraust ekki fá váttryggingarvernd samkvæmt kerfi sem nýtur opinbers stuðnings. Að því er slíkar meginreglur varðar, verða viðmiðanir fyrir að fallast á áhættu að vera skýrar. Ef viðskiptasamband er þegar fyrir hendi, verða útflytjendur að hafa að baki jákvæða viðskipta- eða greiðslusögu, eða bæði. Kaupendur mega ekki hafa lagt fram bótakröfur, líkurnar á greiðslufalli kaupenda verða að vera ásættanlegar og innra eða ytra fjárhagslegt mat verður einnig að vera ásættanlegt.

⁽¹⁵⁾ Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003 um skilgreininguna á örfyrirtækjum, litlum fyrirtækjum og meðalstórum fyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36).

4.3.3. Fullnægjandi verðlagning

23. Innheimta verður fullnægjandi áhættugjald vegna áhættunnar sem tekin er í samningi um greiðsluvátryggingu vegna útflutnings. Til þess að ruðningsáhrif gagnvart einkareknum greiðsluvátryggjendum verði sem minnst, verður meðaláhættugjald samkvæmt kerfum sem njóta stuðnings hins opinbera að vera hærra en meðaláhættugjald sem einkareknir greiðsluvátryggjendur leggja á fyrir sambærilega áhættu. Þessi krafa tryggir að dregið verði úr afskiptum ríkisvaldsins þar sem hærra áhættugjald mun tryggja að útflytjendur leiti aftur til einkarekinna vátryggjenda um leið og markaðsaðstæður leyfa og áhætta verður markaðshæf á ný.
24. Verðlagning telst fullnægjandi ef lágmarks árlegt áhættugjald⁽¹⁶⁾ („öryggisgjald“) fyrir áhættuflokk⁽¹⁷⁾ viðkomandi kaupenda sem kemur fram í töflunni hér að neðan er lagt á. Öryggisgjaldið gildir nema aðildarríki leggi fram gögn um að þessar fjárhæðir séu ófullnægjandi að því er varðar áhættuna sem um ræðir. Að því er varðar allsherjarvátryggingu, verður áhættuflokkurinn að samsvara meðaláhættu kaupenda sem vátryggingin tekur til.

Áhættuflokkur	Lágmarks árlegt áhættugjald ⁽¹⁸⁾ (% af tryggðu magni)
Framúrskarandi ⁽¹⁹⁾	0,2- 0,4
Góður ⁽²⁰⁾	0,41- 0,9
Viðunandi ⁽²¹⁾	0,91- 2,3
Veikur ⁽²²⁾	2,31- 4,5

25. Að því er varðar samtryggingar, kvótaendurtryggingu og viðbótartryggingu, er verðlagning því aðeins talin fullnægjandi að áhættugjaldið sem lagt er á sé að minnsta kosti 30% hærra en iðgjaldið fyrir (upphaflegu) vátrygginguna sem einkarekinn vátryggjandi veitti.
26. Bæta verður umsýslugjaldi við áhættugjaldið, óháð því hver gildistími samnings er, til þess að verðlagningin teljist fullnægjandi.

4.3.4. Gagnsæi og skýrslugjöf

27. Aðildarríki verða að birta kerfi sem komið hefur verið upp vegna áhættu sem talin er vera tímabundið ómarkaðshæf, í samræmi við 19. lið, á vefsetri opinberra vátryggjenda og tilgreina öll skilyrði sem gilda.
28. Þau verða að senda árlegar skýrslur til framkvæmdastjórnarinnar um áhættu sem talin er vera tímabundið ómarkaðshæf, í samræmi við 19. lið, og sem opinberir vátryggjendur tryggja. Þeir verða að gera það eigi síðar en 31. júlí næsta árs á eftir íhlutunina.

⁽¹⁶⁾ Öryggisáhættugjaldið fyrir hvern áhættuflokk var ákveðið á grundvelli skuldatryggingarálags til eins árs sem er byggt á samsettu mati, m.a. mati þriggja helstu matsfyrirtækjanna (Standard & Poor, Moody's og Fitch), fyrir árin (2007–2011), þar sem gert er ráð fyrir að meðal endurheimtuhlutfall fyrir greiðsluvátryggingu til skamms tíma vegna útflutnings sé 40%. Bilið var síðar gert samfellt til þess að koma betur til móts við þá staðreynd að áhættuálag er ekki stöðugt.

⁽¹⁷⁾ Áhættuhópar kaupenda eru byggðir á lánshæfismati. Lánshæfismat þarf ekki að koma frá sérhæfðum matsfyrirtækjum. Landsbundin matskerfi eða matskerfi, sem bankar nota teljast jafngild. Hafi fyrirtæki ekki opinbert lánshæfismat, má beita mati sem byggir á sannreynanlegum upplýsingum.

⁽¹⁸⁾ Öryggisgjald fyrir 30 daga vátryggingarsamning má finna með því að deila í árlegt áhættugjald með 12.

⁽¹⁹⁾ Áhættuflokkurinn „framúrskarandi“ tekur til flokkanna AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- í lánshæfismati Standard & Poor.

⁽²⁰⁾ Áhættuflokkurinn „góður“ tekur til flokkanna BBB+, BBB eða BBB- í lánshæfismati Standard & Poor.

⁽²¹⁾ Áhættuflokkurinn „viðunandi“ tekur til flokkanna BBB+, BBB eða BBB- í lánshæfismati Standard & Poor.

⁽²²⁾ Áhættuflokkurinn „veikur“ tekur til flokkanna B+, B eða B- í lánshæfismati Standard & Poor.

29. Skýrslan verður að geyma eftirfarandi upplýsingar fyrir hvert kerfi:
- a) heildarupphæð veittra lánamarka;
 - b) tryggð velta;
 - c) iðgjöld;
 - d) skráðar og greiddar kröfur;
 - e) endurheimtar fjárhæðir
 - f) stjórnsýslukostnaður kerfisins.
30. Upplýsingarnar skulu vera aðgengilegar á töflureiknisniði sem leyfir leit í gögnum og útdrátt og auðvelt er að hala niður og birta á netinu, t.d. á CSV- eða XML-sniði. Aðildarríki verða að birta skýrslurnar á vefsetrum opinberra váttryggjenda.

5. MÁLSMEÐFERÐARREGLUR

5.1. Megin sjónarmið

31. Opinberir váttryggjendur geta tryggt gegn áhættu sem tilgreind er í 19. lið a, með fyrirvara um skilyrðin sem sett eru fram lið 4.3. Í slíkum tilvikum þarf ekki að tilkynna til framkvæmdastjórnarinnar.
32. Opinberir váttryggjendur geta tryggt áhættu sem tilgreind er í 19. lið b, c og d, með fyrirvara um skilyrði sem sett eru fram í lið 4.3 og í kjölfar tilkynningar til framkvæmdastjórnarinnar og samþykkis hennar.
33. Þótt skilyrðunum í lið 4.3 sé ekki fullnægt að öllu leyti, þýðir það ekki að greiðsluváttrygging vegna útflutnings eða váttryggingakerfið sé sjálfkrafa bannað. Óski aðildarríki eftir því að víkja frá einhverju skilyrðanna sem sett eru fram í lið 4.3 eða leiki vafi á því hvort áformað kerfi greiðsluváttryggingar vegna útflutnings fullnægi skilyrðunum í þessari orðsendingu, einkum í 4. þætti, verður aðildarríkið að tilkynna kerfið til framkvæmdastjórnarinnar.
34. Greining samkvæmt ríkisaðstoðarreglum segir ekki til um hvort tiltekin ráðstöfun samræmist öðrum ákvæðum EES-samningsins.

5.2. Breyting á skrá yfir lönd með markaðshæfa áhættu

35. Þegar ákvarðað er hvort ónóg afkastageta einkafyrirtækja réttlæti að land sé tímabundið fjarlægð af lista yfir lönd með markaðshæfa áhættu, eins og um getur í 19. lið a, mun framkvæmdastjórnin taka tillit til eftirfarandi þátta:
- a) samdráttar í getu einkafyrirtækja til að tryggja greiðslu: einkum ákvörðunar stórs greiðsluváttryggjanda um að tryggja ekki áhættu kaupenda í viðkomandi landi, umtalsverðrar lækkunar váttryggðra heildarfjárhæða eða umtalsvert lægra staðfestingarhlutfalls fyrir viðkomandi land á sex mánaða tímabili,
 - b) lækkunar á mati á hinu opinbera: einkum skyndilegrar breytingar á lánshæfismati á sex mánaða tímabili, t.d. síendurtekinnar lækkunar af hálfu óháðra matsfyrirtækja eða mikillar aukningar á skuldatryggingarálagi.
 - c) versnandi afkomu fyrirtækja: einkum mikillar aukningar á ógjaldfærni í viðkomandi landi á sex mánaða tímabili.
36. Þegar markaðsgeta verður ófullnægjandi til að tryggja alla efnahagslega réttlætanlega áhættu, er framkvæmdastjórninni heimilt að endurskoða skrá yfir lönd með markaðshæfa áhættu í viðaukanum að fenginni skriflegri beiðni frá að minnsta kosti þremur aðildarríkjum, eða að eigin frumkvæði.
37. Ef framkvæmdastjórnin hyggst breyta skránni yfir lönd með markaðshæfa áhættu, mun hún hafa samráð við og leita eftir upplýsingum frá aðildarríkjum, einkareknum greiðsluváttryggjendum og hagsmunaaðilum. Tilkynning um samráðið og hvers konar upplýsingum óskað er eftir verður birt á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar. Samráðstímabilið er að jafnaði ekki lengra en tuttugu virkir dagar. Þegar framkvæmdastjórnin ákveður, á grundvelli fenginna upplýsinga, að breyta skránni yfir lönd með markaðshæfa áhættu, mun hún tilkynna ákvörðunina á vefsetri sínu.

38. Þegar land hefur verið fjarlægt tímabundið af skrá yfir lönd með markaðshæfa áhættu gildir það eigi skemur en í 12 mánuði. Vátryggingasamningar sem tengjast landinu sem hefur verið fjarlægt af skránni og eru undirritaðir á því tímabili mega gilda í 180 daga hið mesta eftir þann dag sem hinni tímabundnu brottvikningu lýkur. Ekki er heimilt að undirrita nýja vátryggingarsamninga eftir þann dag. Þremur mánuðum áður en hinni tímabundnu brottvikningu lýkur mun framkvæmdastjórnin íhuga hvort framlengja eigi brottvikningu viðkomandi lands úr skránni. Ef framkvæmdastjórnin ákvarðar að markaðsgeta sé enn ófullnægjandi til að tryggja gegn allri efnahagslega réttlætanlegri áhættu, að teknu tilliti til þáttanna sem getið var í 35. lið, getur hún framlengt tímabundna brottvikningu landsins af skránni, í samræmi við 37. lið.

5.3. Tilkynningarskylda að því er varðar áhættu sem er tímabundið ómarkaðshæf sem vísad er til í 19. lið b og c

39. Vísbendingar þær sem framkvæmdastjórnin býr yfir benda til að gloppa sé á markaðnum að því er varðar áhættuna sem tilgreind er í 19. lið b og c og að sú áhætta sé því ómarkaðshæf. Hafa verður þó í huga að ekki er skortur á vátryggingarvernd í hverju aðildarríki og að aðstæður gætu breyst eftir því sem tímar líða þar eð áhugi einkafyrirtækja á þessum hluta markaðarins gæti vaknað. Afskipti hins opinbera skyldu aðeins vera heimiluð að því er varðar áhættu sem markaðurinn myndi að öðrum kosti ekki tryggja gegn.
40. Af þessum sökum verður aðildarríki, sem vill tryggja gegn áhættu sem tilgreind er í 19. lið b eða c þessarar orðsendingar, að tilkynna framkvæmdastjórninni um aðstoðina samkvæmt 3. mgr. 108. gr. sáttmálans og sýna fram á í tilkynningu sinni að það hafi sett sig í samband við helstu greiðsluvátryggjendur og miðlara í því aðildarríki ⁽²³⁾ og gefið þeim tækifæri til að færa sönnur á að þeir tryggi gegn viðkomandi áhættu. Ef viðkomandi greiðsluvátryggjendur og miðlarar veita aðildarríkinu eða framkvæmdastjórninni ekki upplýsingar, innan 30 daga frá móttöku beiðni aðildarríkis þar að lútandi, um tryggingaskilyrðin og þær fjárhæðir sem eru tryggðar fyrir þá gerð áhættu sem aðildarríkið vill tryggja gegn, eða ef veittar upplýsingar sýna ekki fram á að vátryggingarverndin að því er varðar viðkomandi áhættu sé áánleg í því aðildarríki, mun framkvæmdastjórnin líta svo á að áhættan sé tímabundið ómarkaðshæf.

5.4. Tilkynningaskylda í öðrum málum

41. Að því er varðar áhættu sem tilgreind er í 19. lið d, verður viðkomandi aðildarríki að sýna fram á það í tilkynningu sinni til framkvæmdastjórnarinnar, samkvæmt 3. mgr. 108. gr. sáttmálans, að útflytjendum í því tiltekna aðildarríki standi vátryggingarvernd ekki til boða vegna framboðsskells á einkarekna vátryggingamarkaðnum, einkum ef stór greiðsluvátryggjandi hættir starfsemi í viðkomandi aðildarríki, eða vegna minni getu eða takmarkaðs framboðs á afurðum í samanburði við önnur aðildarríki.

6. GILDISTÖKUDAGUR OG GILDISTÍMI

42. Framkvæmdastjórnin mun beita þeim meginreglum, sem koma fram í þessari orðsendingu, frá 1. janúar 2022, fyrir utan listann yfir löndin í viðaukanum sem verður beitt frá 1. apríl 2022. Til 31. mars 2022 mun framkvæmdastjórnin líta svo á að öll viðskiptaáhætta og pólitísk áhætta sem fylgir útflytningu til allra landa sé tímabundið ómarkaðshæf í samræmi við 33. lið tímabundna rammans um ríkisaðstoðarráðstafanir til þess að styðja við efnahagsumsvif vegna COVID-19 faraldursins ⁽²⁴⁾ og 62. lið orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar C(2021) 8442 um sjöttu breytingar á tímabundna rammanum. Framkvæmdastjórnin getur ákveðið að þessi orðsending skuli endurskoðuð hvenær sem vera skal ef slíkt skyldi reynast nauðsynlegt af ástæðum sem varða samkeppnisreglur eða til að taka til greina stefnu sambandsins á öðrum sviðum og milliríkjaskuldbindingar.

⁽²³⁾ Greiðsluvátryggjendur og miðlarar sem samband er haft við skulu vera dæmigerðir að því er varðar afurðir sem þeir bjóða (t.d. seljendur sem sérhæfa sig í stakri áhættu) og stærð markaðarins sem þeir taka til (t.d., að lágmarki 50% sameiginleg markaðshlutdeild).

⁽²⁴⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar 'Tímabundinn rammi um ríkisaðstoðarráðstafanir til þess að styðja við efnahagsumsvif vegna COVID-19 faraldursins', C(2020)1863, 19.3.2020 (Stjtið. ESB C 91 I, 20.3.2020, bls. 1), með áorðnum breytingum samkvæmt orðsendingum framkvæmdastjórnarinnar C(2020) 2215 (Stjtið. ESB C 112I, 4.4.2020, bls. 1), C(2020) 3156 (Stjtið. ESB C 164, 13.5.2020, bls. 3), C(2020) 4509 (Stjtið. ESB C 218, 2.7.2020, bls. 3), C(2020) 7127 (Stjtið. ESB C 340I, 13.10.2020, bls. 1), C(2021) 564 (Stjtið. ESB C 34, 1.2.2021, bls. 6) og C(2021) 8442 (Stjtið. ESB C 473, 24.11.2021, bls. 1). Liðir 24 - 27 og 62 orðsendingar framkvæmdastjórnarinnar C(2021) 8442 um sjöttu breytingar á tímabundna rammanum veita frekari upplýsingar um tímabundnu undanþáguna.

VIÐAUKI:**Skrá yfir lönd með markaðshæfa áhættu**

Belgía	Kýpur	Slóvakía
Búlgaría	Lettland	Finnland
Tékkland	Litháen	Svíþjóð
Danmörk	Lúxemborg	Ástralía
Þýskaland	Ungverjaland	Kanada
Eistland	Malta	Ísland
Írland	Niðurlönd	Japan
Grikkland	Austurríki	Nýja-Sjáland
Spánn	Pólland	Noregur
Frakkland	Portúgal	Sviss
Króatía	Rúmenía	Bretland
Ítalía	Slóvenía	Bandaríki Norður-Ameríku

ESB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10663 – ORANGE/VOO/BRUTÉLÉ)

2022/EES/41/05

1. Framkvæmdastjórninni barst 22. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Orange Belgium S.A. („OBE“, Belgíu), sem lýtur yfirráðum Orange S.A. („Orange“, Frakklandi)
- VOO SA („VOO“, Belgíu), sem lýtur yfirráðum Nethys SA („Nethys“, Belgíu), sem aftur lýtur sjálfst yfirráðum Enodia SC („Enodia“, Belgíu)
- Fjaraskipta-, fjölmiðla og tæknistarfsemi Societe Intercommunale pour la Diffusion de la Television („Brutélé“, Belgíu)

Orange, í gegnum OBE, nær fullum yfirráðum sér í lagi, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir VOO og Brutélé í heild.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- Orange: alþjóðlegt fjaraskiptafyrirtæki, sem starfar í Belgíu í gegnum OBE sem annast farsímaþjónustu á smásölustigi sem byggist á eigin farsímaneti og fastlínusímaþjónustu á smásölustigi sem byggist á fastlínusímanetum þriðju aðila.
- VOO: kapalkerfisfyrirtæki, sem einkum starfar í Vallóníu í Belgíu, og annast fastlínusímaþjónustu á smásölustigi sem byggist á eigin símaneti og farsímaþjónustu á smásölustigi sem byggist á farsímanetum þriðju aðila.
- Brutélé: kapalkerfisfyrirtæki sem starfar einkum á Brussel-svæðinu og tilteknum sveitarfélögum í Vallóníu í Belgíu og annast fastlínusímaþjónustu sem byggist á eigin símaneti.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 246, 29.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10663 – ORANGE/VOO/BRUTÉLÉ

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbrefi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

(1) Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10733 – CMA CGM/GEFCO)

2022/EES/41/06

1. Framkvæmdastjórninni barst 17. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- CMA CGM S.A. („CMA CGM“, Frakklandi)
- GEFCO S.A. („GEFCO“, Frakklandi)

CMA CGM nær fullum yfirráðum sér í lagi, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir GEFCO í heild.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- CMA CGM: gámaflutningar með skipum og afhendingarstöðvar í höfnum. CMA CGM starfar einnig um allan heim, fyrir tilstuðlan dótturfyrirtækis síns, CEVA Logistics, sem er alfarið í eigu þess, á markaði framflutningaþjónustu og vöruferlis- og aðfangakeðjustjórnun.
- GEFCO: framflutningaþjónusta og vöruferlis- og aðfangakeðjustjórnun, með áherslu á vöruferlisstjórnun vegna fullgerðra ökutækja. Það starfar einkum í Evrópu en einnig annars staðar í heiminum (Suður-Ameríku, Bandaríkjunum, Asíu og Ástralíu).

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 245, 28.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10733 – CMA CGM/GEFCO

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10749 – PAI PARTNERS/THE CARLYLE GROUP/THERAMEX)

2022/EES/41/07

1. Framkvæmdastjórninni barst 20. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- PAI Partners SAS („PAI Partners“, Frakklandi)
- The Carlyle Group, Inc. („Carlyle“, Bandaríkjunum)
- Theramex Healthcare Topco Limited („Theramex“, Bretlandi)

PAI Partners og Carlyle öðlast sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir Theramex í heild.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- PAI Partners er fjármagnsfyrirtæki sem stýrir fjölda sjóða sem fjárfesta í viðskiptaþjónustu, matvælum og neytendavörum, almennum iðnaði og heilbrigðisþjónustu.
- Carlyle er fyrirtæki sem annast eignastýringu víða um heim og stýrir sjóðum sem fjárfesta innan þriggja mismunandi fjárfestingarflokka: i) framtakssjóða sem starfa um allan heim (m.a. fjárfestingar í óskráðum hlutafélögum, fasteignum og sjóðum með endurnýjanlegar auðlindir), ii) alhliða lánsfjármögnun (m.a. lausafjár, illseljanlegt lánsfé og rauneignir) og iii) fjárfestingalausnum (fjárfestingaráætlanir í sjóðasjóðum með framtaksfjárfestingar, sem fela í sér stofnsjóði, viðbótarstarfsemi og tengdar sameiginlegar fjárfestingar).
- Theramex er alþjóðlegt sérnotalyfjafyrirtæki sem fæst við heilsu kvenna og einblínir á getnaðarvarnir, frjósemi, tíðahvörf og beinþynningu. Fyrirtækið markaðssetur breitt úrval af lyfjum undir vörumerkjum og samheitalyfjum í mörgum löndum innan EES og um allan heim.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 243, 27.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10749 – PAI PARTNERS/THE CARLYLE GROUP/THERAMEX

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:
European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

**Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10758 – EIM/BROOKFIELD/NIELSEN)**

2022/EES/41/08

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 20. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Elliott Investment Management L.P. („EIM“, Bandaríkjunum)
- Brookfield Private Equity Holdings LLC („BPEH“, sem lýtur yfirráðum Brookfield Asset Management Brookfield Asset Management Inc. („Brookfield“, bæði í Kanada)
- Nielsen Holdings Plc („Nielsen“, Bandaríkjunum)

EIM og BPEH öðlast sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir Nielsen í heild.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum eða öðrum hætti.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- BPEH: dótturfélag Brookfield, sem annast eignastýringaþjónustu með áherslu á fasteignir, innviði, endurnýjanlega orku og eignir í óskráðum félögum.
- EIM: fjárfestingafyrirtæki sem beinir sjónum að fjárfestingum og áhættustjórnun.
- Nielsen: alþjóðlegt gagna- og greiningarfyrirtæki sem veitir innsýn í áhorfendur, sem býður upp á áhorfendamælingar, fjölmiðlaáætlanagerð, markaðshagræðingu og lýsigagnalausnir fyrir efni.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 243, 27.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10758 – EIM/BROOKFIELD/NIELSEN

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:
European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

**Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10764 – SAGARD/BPIFRANCE/ADIT JV)**

2022/EES/41/09

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 16. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Sagard SAS („Sagard“, Frakklandi)
- Bpifrance Investissement („Bpifrance“, Frakklandi)
- ADIT Group (Frakklandi)

Sagard og Bpifrance öðlast í sameiningu yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir ADIT Group í heild.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- Sagard: rekstrarfélag fjárfestingarsjóða sem starfar einkum í Frakklandi. Það lýtur yfirráðum Power Corporation Group of Canada, sem er alþjóðlegt stjórnunar- og eignarhaldsfyrirtæki sem einblínir einkum á fjármálaþjónustu í Norður-Ameríku, Evrópu og Asíu.
- Bpifrance: rekstrarfélag fjárfestingarsjóða sem starfar einkum í Frakklandi. Bpifrance lýtur endanlega sameiginlegum yfirráðum franskra stjórnvalda og Caisse des Dépôts et des Consignations sem er opinber stofnun sem fæst við stýringu einkasjóða.
- ADIT Group: fæst við stefnumiðaða ráðgjöf og viðskiptaöryggi, einkum í Evrópusambandinu.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 243, 27.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10764 – SAGARD/BPIFRANCE/ADIT JV

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:
European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja

2022/EES/41/10

(mál M.10778 – TA ASSOCIATES/CLEARLAKE/KOFAX)

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- TA Associates Management, L.P. („TA Associates“, Bandaríkjunum)
- Clearlake Capital Group, L.P. („Clearlake“, Bandaríkjunum)
- Kofax Parent Limited („Kofax“ eða „Target“, Bandaríkjunum) sem lýtur endanlega yfirráðum Thoma Bravo, L.P. (Bandaríkjunum)

TA Associates og Clearlake öðlast sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 3. gr. samruna-reglugerðarinnar, yfir Kofax.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- TA Associates: fjármagnsfyrirtæki sem fjárfestir í viðskiptaþjónustu, á neytendamarkaði, í fjármálaþjónustu, heilbrigðisþjónustu og tækni.
- Clearlake: fjárfestingarfyrirtæki með starfsemi á sviði hugbúnaðar og þjónustu sem byggir á tækni, orku, iðnaðar, sem og neytendavara og þjónustu.
- Kofax: annast snjallan hugbúnað á sviði sjálfvirkni fyrir stafræna verkferlisumbreytingarþjónustu til að bæta viðskiptaverkferla og gera þá sjálfvirkari með því að einfalda meðhöndlun gagna og skjala.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 248, 30.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10778 – TA ASSOCIATES/CLEARLAKE/KOFAX

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

**Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja
(mál M.10785 – ICG/KONECTA/COMDATA)**

2022/EES/41/11

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 17. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Intermediate Capital Group plc („ICG“, Bretlandi)
- Grupo Konectanet, S.L.U („Konecta“, Spáni)
- Comdata, S.p.A („Comdata“, Ítalíu)

ICG öðlast yfirráð sér í lagi, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir Konecta og Comdata.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- ICG er fjárfestingar- og eignastýringarfyrirtæki með viðveru í Evrópu, Bandaríkjunum og á Asíu-Kyrrahafssvæðinu.
- Konecta veitir þjónustu á sviði útvistunar viðskiptaferla í Evrópu og rómönsku Ameríku. Konecta er sem stendur undir yfirráðum ICG.
- Comdata veitir þjónustu á sviði útvistunar viðskiptaferla í Afríku, Evrópu og rómönsku Ameríku.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 243, 27.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10785 – ICG/KONECTA/COMDATA

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja**2022/EES/41/12****(mál M.10798 – NBIM/OXFORD PROPERTIES/SONY CENTER)****Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð**

1. Framkvæmdastjórninni barst 23. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. og í kjölfar vísunar máls skv. 5. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 (1).

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Norges Bank Investment Management („NBIM“, Noregi)
- Oxford Properties Group („Oxford Properties“, Kanada) sem tilheyrir OMERS Group (Kanada)
- Sochribel GmbH, Sochribel Fixtures GmbH, Esplanade Gastronomie GmbH og Forum Event Management GmbH („Sony Center“, Þýskalandi)

NBIM og Oxford Properties öðlast sameiginleg yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 3. gr. samruna-reglugerðarinnar, yfir Sony Center.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- NBIM: veitir Government Pension Fund Global stofnfjárfestingarþjónustu fyrir hönd norska fjármálaráðuneytisins.
- Oxford Properties: á, þróar og stýrir fasteignum. Oxford Properties tilheyrir fasteignaarmi OMERS Administration Corporation, sem stýrir lífeyriskerfi starfsmanna sveitarfélagsins Ontario í Kanada og er fjárvörsluðili lífeyrissjóðanna.
- Sony Center: fasteign sem leigð er út fyrir atvinnu- og íbúðarhúsnæði í Berlín, Þýskalandi.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 (1).

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 252, 1.7.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10798 – NBIM/OXFORD PROPERTIES/SONY CENTER

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

(1) Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(mál M.10799 – REGGEBORGH/ELLAKTOR)

2022/EES/41/13

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 15. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Reggeborgh Invest B.V. („Reggeborgh“ Niðurlöndum), sem lýtur sameiginlegum yfirráðum Mrs. G. Wessels-Holterman og Mrs. I. Wessels-Bouwens
- Ellaktor S.A. („Ellaktor“, Grikklandi)

Reggeborgh öðlast yfirráð, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir Ellaktor í heild.

Samruninn á sér stað með opinberu yfirtökuþilboði sem tilkynnt var 6. maí 2022.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- Reggeborgh dreift fjárfestingarfyrirtæki með rætur sínar í hollenska byggingargeiranum. Eignasafn Reggeborgh nær yfir ýmsar mismunandi atvinnugreinar, m.a. byggingarstarfsemi, einingarhús, iðnaðarsendingar og innviði, meðhöndlun á úrgangi, endurnýjanlega orkugjafa og orkuskipti, fjármálaþjónustu, tækni og netöryggi auk heilbrigðisrannsókna. Reggeborgh starfar einnig bæði í skráðum og óskáðum eignum.
- Ellaktor er innviðasamtæða með höfuðstöðvar í Grikklandi og sem starfar einkum í Grikklandi og Rúmeníu við fimm meginrekstrarþætti: byggingarstarfsemi, sérleyfi, umhverfið, endurnýjanlega orkugjafa og fasteignaþróun og -þjónustu.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 245, 28.6.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10799 – REGGEBORGH/ELLAKTOR

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:
European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Tilkynning um fyrirhugaðan samruna fyrirtækja

2022/EES/41/14

(mál M.10802 – ARES/ONEX/FOUNDER/Ryan)

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 24. júní 2022 tilkynning um fyrirhugaðan samruna í samræmi við 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Tilkynningin varðar eftirfarandi fyrirtæki:

- Ares Management Corporation („Ares“, Bandaríkjunum)
- Onex Corporation („Onex“, Kanada)
- Mr. G. Brint Ryan, („the Founder/stofnandinn“, bandarískur ríkisborgari)
- Ryan LLC („Ryan“, Bandaríkjunum)

Ares, Onex og stofnandinn (founder) („aðilar“) ná í sameiningu yfirráðum, í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 3. gr. samrunareglugerðarinnar, yfir Ryan.

Samruninn á sér stað með kaupum á hlutabréfum.

2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:

- **Ares Management Corporation** er fyrirtæki á sviði sérhæfðra fjárfestinga með aðsetur í Bandaríkjunum og sem býður viðskiptavinum upp á fjölbreyttar fjárfestingalausnir, m.a. stofnsjóði og viðbótarstarfsemi í mismunandi eignaflokkum, m.a. lánunum, hlutum í óskráðum félögum, fasteignum og innviðum. Þann 31. mars 2022, störfuðu u.þ.b. 2,195 starfsmenn hjá fyrirtækinu á heimsvísu í Norður-Ameríku, Evrópu, Mið-Austurlöndum og á Asíu-Kyrrahafssvæðinu.
- **Onex Corporation** er fyrirtæki með aðsetur í Kanada sem er skráð í kauphöllinni Toronto Stock Exchange og með skrifstofur í Kanada, Bretlandi og Bandaríkjunum. Onex fjárfestir í fyrirtækjum í gegnum fjölda framtakssjóða. Onex fjárfestir í mörgum rekstrarfélögum í Norður-Ameríku og Vestur-Evrópu sem eru virk í margvíslegum atvinnuvegum og ýmsum löndum.
- **Stofnandinn (Founder)** er G. Brint Ryan, bandarískur ríkisborgari sem starfar sem formaður og framkvæmdastjóri Ryan sem var stofnað árið 1991 sem endurskoðunarfyrirtækið Collis & Ryan. G. Brint Ryan varð meirihluta eigandi og framkvæmdastjóri fyrirtækisins árið 1993. Mr. Ryan á fjárfestingar í ýmsum fjölskyldutengdum fyrirtækjum og fasteignaverkefnum sem staðsett eru í Bandaríkjunum, einkum í Texas fylki.
- **Ryan** er fyrirtæki sem veitir skattaþjónustu og ráðgjöf auk þess að annast hugbúnaðarlausnir fyrir skattalega aðstoð. Höfuðstöðvar Ryan eru í Dallas, Texas. Skrifstofur Ryan eru staðsettar víða í Bandaríkjunum, Kanada, Evrópu og á Asíu-Kyrrahafssvæðinu. Enn fremur hefur Ryan yfir 18,000 viðskiptavini í meira en 60 löndum.

3. Frumathugun framkvæmdastjórnarinnar hefur leitt í ljós að hin fyrirhuguðu viðskipti sem hafa verið tilkynnt geti fallið undir gildissvið samrunareglugerðarinnar. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.

Hafa ber í huga að mál þetta kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna mála sem varða samruna, samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Þriðju aðilar sem eiga hagsmuna að gæta eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu starfsemi.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB C 252, 1.7.2022. Eftirfarandi tilvísun skal ávallt tekin sérstaklega fram:

M.10802 – ARES/ONEX/FOUNDER/Ryan

Unnt er að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir með tölvupósti, símbréfi eða í pósti. Vinsamlegast notið eftirfarandi samskiptaleiðir:

Netfang: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Bréfasími: +32 22964301

Póstáritun:

European Commission

Directorate-General for Competition

Merger Registry

1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1 („samrunareglugerðin“).

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 366, 14.12.2013, bls. 5.

Upphaf málsmeðferðar
(mál M.10438 – MOL/OMV SLOVENIJA)

2022/EES/41/15

Framkvæmdastjórnin ákvað 22. júní 2022 að hefja málsmeðferð í ofangreindu máli eftir að hafa komist að þeirri niðurstöðu að mikill vafi léki á að hinn tilkynnti samruni væri samrýmanlegur innri markaðinum. Upphaf málsmeðferðar markar byrjun annars áfanga rannsóknar á hinum tilkynnta samruna og er með fyrirvara um endanlega ákvörðun í málinu. Ákvörðunin er tekin í samræmi við c-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾.

Framkvæmdastjórnin beinir því til þriðju aðila sem eiga hagsmuna að gæta að koma á framfæri athugasemdum sem þeir kunna að hafa um fyrirhuguð viðskipti.

Svo unnt sé að taka fullt tillit til athugasemda á meðan á málsmeðferðinni stendur verða þær að berast framkvæmdastjórninni innan 15 daga frá birtingu í [Stjóð. ESB C 245, 28.6.2022, bls. 2.](#) Þær má senda með símbréfi (+32 22964301), með tölvupósti á netfangið COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu, eða í pósti með tilvísuninni M.10438 – MOL/OMV SLOVENIJA, og eftirfarandi póstáritun:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ [Stjóð. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1](#) („samrunareglugerðin“).

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.9934 – KINGSPAN/TERASTEEL-WETTERBEST)

2022/EES/41/16

Framkvæmdastjórnin ákvað 12. janúar 2021 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32021M9934. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.10251 – INVIVO GROUP/ETABLISSEMENTS J SOUFFLET)

2022/EES/41/17

Framkvæmdastjórnin ákvað 19. nóvember 2021 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á frönsku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32021M10251. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjútíð. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.10722 – CHEVRON/RENEWABLE ENERGY GROUP)

2022/EES/41/18

Framkvæmdastjórnin ákvað 7. júní 2022 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32022M10722. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.10729 – FOWI/MOL/TOHO/HOKURIKU/ORSTED/JERA/SWA)

2022/EES/41/19

Framkvæmdastjórnin ákvað 16. júní 2022 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32022M10729. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjótf. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.10765 – KKR/OTPP/HIGHWAYS TRUST)

2022/EES/41/20

Framkvæmdastjórnin ákvað 15. júní 2022 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32022M10765. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

Ákvörðun um að hreyfa ekki andmælum við tilkynntum samruna fyrirtækja
(mál M.10771 – PLD/NBIM/UNIPART GROUP CAR PARK)

2022/EES/41/21

Framkvæmdastjórnin ákvað 10. júní 2022 að hreyfa ekki andmælum við ofangreindum tilkynntum samruna og lýsa hann samrýmanlegan reglum sameiginlega markaðarins. Ákvörðunin er tekin í samræmi við b-lið 1. mgr. 6. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Óstýtt útgáfa þessarar ákvörðunar er eingöngu til á ensku og verður hún birt eftir að felld hafa verið brott viðskiptaleyndarmál, ef einhver eru. Unnt verður að nálgast hana á eftirfarandi hátt:

- Á samkeppnishluta Europa-vefsetursins (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Notendur vefsetursins geta leitað að samrunaákvörðunum með ýmsum hætti, m.a. eftir fyrirtæki, málsnúmeri, dagsetningu og atvinnugrein.
- Á rafrænu sniði á vefsetrinu EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) undir skjalnúmeri 32022M10771. EUR-Lex veitir aðgang að löggjöf Evrópusambandsins á Internetinu.

⁽¹⁾ Stjóð. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar samkvæmt 4. mgr. 16. gr. reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur um rekstur
flugþjónustu í Bandalaginu**

2022/EES/41/22

Almannaþjónustukvaðir í tengslum við áætlunarflug

Aðildarríki	Finnland
Leiðir sem um ræðir	Helsinki – Joensuu Helsinki – Jyväskylä Helsinki – Kajaani Helsinki – Kemi Helsinki – Kokkola
Upphaflegur gildistökudagur almannaþjónustukvaða	31. október 2022
Unnt er að nálgast textann ásamt hvers kyns viðkomandi upplýsingum og/eða skjölum sem varða almannaþjónustukvöðina, án endurgjalds	Nánari upplýsingar: Finnish Transport and Communications Agency (Traficom) Heimilisfang: PO Box 320 FI-00059 Traficom FINLAND kirjaamo@traficom.fi Vefsetur: www.traficom.fi/en/transport/aviation/air-public-service-obligations

**Tilkynning framkvæmdastjórnarinnar skv. 5. mgr. 17. gr. reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur
um flugrekstur í Bandalaginu**

2022/EES/41/23

Auglýsing um útboð á áætlunarflugi í samræmi við almannaþjónustukvaðir

Aðildarríki	Spánn
Flugleiðir	Melilla-Almería / Granada / Sevilla
Gildistími samnings	Frá 1. janúar 2023 til 31. desember 2023
Frestur til að skila tilboðum	Ekki fyrir en tveimur mánuðum frá því að útboðsauglýsing þessi birtist í Stjttð. ESB C 240, 22.6.2022, bls. 19
Unnt er að nálgast texta útboðsauglýsingarinnar, ásamt hvers kyns viðkomandi upplýsingum og/eða skjölum sem varða útboðið og almannaþjónustukvaðimar	Ministerio de Transportes, Movilidad y Agenda Urbana Dirección General de Aviación Civil Subdirección General de Transporte Aéreo Paseo de la Castellana 67 28071 Madrid ESPAÑA Netfang: osp.dgac@mitma.es

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar skv. 5. mgr. 17. gr. reglugerðar
Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 um sameiginlegar reglur
um flugrekstur í Bandalaginu**

2022/EES/41/24

Auglýsing um útbod á áætlunarflugi í samræmi við almannajónustukvaðir

Aðildarríki	Finnland
Leiðir sem um ræðir	Helsinki – Joensuu Helsinki – Jyväskylä Helsinki – Kajaani Helsinki – Kemi Helsinki – Kokkola
Frestur til að skila tilboðum	61 degi frá því að útbodsauglýsing þessi birtist í Stjóð. ESB C 241, 24.6.2022, bls. 20
Samningstími	31. október 2022–30. júlí 2023
Unnt er að nálgast texta útbodsauglýsingarinnar endurgjaldslaust, ásamt hvers kyns viðkomandi upplýsingum og/eða skjölum sem útbodið og almannajónustukvöðina	Nánari upplýsingar: Finnish Transport and Communications Agency (Traficom) Heimilisfang: PO Box 320 FI-00059 Traficom FINLAND kirjaamo@traficom.fi Vefsetur: www.traficom.fi/en/transport/aviation/air-public-service-obligations

Upplýsingar um staðla sem varða EFTA-ríkin í samræmi við:
Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/784 frá 17. maí 2022
um breytingu á framkvæmdarákvörðun (ESB) 2019/1202 að því er varðar samræmda
staðla fyrir stút, prófunarkröfur og mál sem notað er fyrir própangasáfyllingarkerfi
fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu og fyrir kerfi til að draga úr
sprengikrafti

2022/EES/41/25

I. VIÐAUKI (birtur)

Nr.	Tilvísun staðals
1.	EN 13760:2021 Búnaður og aukahlutir fyrir fljótandi jarðolíugas (LPG) - Própangasáfyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu - Stútur, prófunarkröfur og mál
2.	EN 14373:2021 Kerfi til að draga úr sprengikrafti

II. VIÐAUKI (birtur með takmörkun)

III. VIÐAUKI (afturkallaður)

Nr.	Tilvísun staðals	Dags. afturköllunar
1.	EN 13760:2003 Própangasáfyllingarkerfi fyrir farartæki til léttrar vinnu og þungavinnu - Stútur, prófunarkröfur og mál	19.11.2023
2.	EN 14373:2005 Kerfi til að draga úr sprengikrafti	19.11.2023

Ákvörðunin birtist í heild, sjá [Stjúd. ESB L 140, 19.5.2022, bls. 8](#)

Upplýsingar um staðla sem varða EFTA-ríkin í samræmi við:
Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2022/910 frá 9. júní 2022
um breytingu á framkvæmdarákvörðun (ESB) 2019/1326 að því er varðar er samhæfða
staðla fyrir rafsegulviðssamhæfi lágspennurofa, skilrofa, álagsskilrofa og
rofaeininga með vörum og fyrir ytri aflgjafa fyrir farsíma

2022/EES/41/26

I. VIÐAUKI (birtur)

Nr.	Tilvísun staðals
1.	EN IEC 60947-3:2021 Lágspennu rof- og stýribúnaður - Hluti 3: Álagsrofar, skilrofar, álagsskilrofar og rofaeiningar með vörum

II. VIÐAUKI (birtur með takmörkun)

III. VIÐAUKI (afturkallaður)

Nr.	Tilvísun staðals	Dags. afturköllunar
1.	EN 60947-3:2009, EN 60947-3:2009/A1:2012 Lágspennu rof- og stýribúnaður – Hluti 3: Álagsrofar, skilrofar, álagsskilrofar og rofaeiningar með vörum	10.12.2023
2.	EN 301 489-34 V1.4.1 Þættir sem varða rafsegulviðssamhæfi og fjarskiptatíðni (ERM); Staðall um rafsegulviðssamhæfi (EMC) fyrir þráðlausan fjarskiptabúnað og þjónustu; Hluti 34: Sérstök skilyrði um ytri aflgjafa (EPS) fyrir farsíma	10.12.2023

Ákvörðunin birtist í heild, sjá [Stjúd. ESB L 157, 10.6.2022, bls. 70](#)